VICTOR ANDREICA
Dr. DUMITRU ANDRIEŞ

O instanţă a speranţei de viaţă

Virginia Faur

Editura R.A.I.

Scanned with OKEN Scanner

VICTOR ANDREICA
Dr. DUMITRU ANDRIEŞ

O instanţă a speranţei de viaţă:

VIRGINIA FAUR

EDITURA R.A.I.
— 1993 —

Scanned with OKEN Scanner

PREFAȚA

În acest sfârșit de secol bântuit de convulsii politice, de lupte fratricide, de crize economice, teamă, incertitudine și foamete, lumea microbiană asaltează, cu o agresiune feroce, omul, îi pricinuiește mari suferințe fizice, îi șubrezește sănătatea și-i reduce speranța de viață. În România ultimilor ani, experimentul „alimentației științifice“, urmat de scumpirea exorbitantă și dispariția medicamentelor, de transformarea țării într-o „magazie“ primitoare — în care pătrund produse alimentare la limita termenului de garanție —, reducerea îngrijorătoare a alocațiilor bugetare pentru sănătate au sporit alarmant numărul bolnavilor și au agravat formele de manifestare a afecțiunilor. În aceste condiții, nu mai miră pe nimeni faptul că ministrul sănătății vorbește de existența, la o populație de 23 de milioane de locuitori, a nu mai puțin de 6 milioane de bolnavi, cu predilecție din rândul vârstelor extreme.

Bătrâni, adulți și tineri, femei și bărbați, măcinați de boli, unele incurabile, aleargă, înnebuniți, de la doctor la doctor, în speranța descoperirii unui sfat, a unei raze de lumină, a unui medicament sau diete capabile să stopeze maladia și să readucă zâmbetul în preajma acestor năpăstuiți ai soartei.

Îndepărtat sistematic de cadrul său amniotic, Natura, omul contemporan a dat credit absolut chimiei, intoxicându-se cu o constanță și o conștiinciozitate demne de o cauză mai bună. Habitaclul chimiei, în care omul a

Scanned with OKEN Scanner

alunecat pe zi ce trece, a diminuat rezistența lui, l-a înstrăinat de aleanul cuibului de vis și izvorul tămăduirii.

Energizantele, medicamentele în exces s-au transformat, în zilele noastre, în sabia unui Damocles modern, sub zodia căruia ne mișcăm, trăim, ne îmbolnăvim și acționăm disperat doar atunci când sănătatea a ajuns, cum se spune, la „fundul sacului".

În aceste condiții, în care, într-un ritm alarmant, translăm, colectiv, spre rău — sub toate aspectele —, spre boală, deci spre suferință fizică și psihică, printre „paznicii de far" ai tradiției noastre, printre apărătorii conceptului de concordie a OMULUI cu NATURA se numără și **Virginia Faur,** *cercetător și inventator în medicină naturistă, care, prin pasiune, răbdare, inventivitate și competență, valorificând ceea ce a creat mintea omenească în lunga ei existență, în domeniul naturismului, și adăugând contribuția proprie, a transformat Lugojul într-un centru de iradiere a optimismului, care are la bază metodele personale de interpretare a cauzelor bolilor și de vindecare a celor mai grave maladii, fără medicamente, prin dietă.*

Învingând greutăți care inițial păreau insurmontabile, această inventatoare, care vine la întâlnirea cu suferința umană dinspre laboratoarele chimiei, a pus bazele unei instituții profilate pe naturism, intitulate, sugestiv, „FAVISAN", pe care a transformat-o, doar în câțiva ani, într-un nucleu de cercetare și de tratament, deschizând larg porțile sufletului spre oamenii suferinzi, în majoritate grav bolnavi, abandonați de medicina alopată, după ce au fost supuși la operații, chimioterapie, radioterapie și părăsiți, la poarta de intrare în neant.

Acești pacienți, pe chipul cărora s-au înstăpânit profund suferința fizică și spaima, iar moartea le dă târcoale, găsesc, în metodele naturiste promovate de Virginia Faur, o instanță a speranței de viață, ceea ce explică de ce Lugojul a devenit, în ultimii 4 ani, un loc de pelerinaj, căci naturismul face minuni, dezintoxică organismul, iar medicamentul-aliment „FAVISAN", dublat de o dietă alimentară adecvată, blochează proliferarea bolii, întărește aura sănătății și salvează, în final, după un timp relativ scurt, chiar bolnavii care vin aici cu un diagnostic paralizant: neoplasm.

Fără a se substitui medicinii, Virginia Faur, bazându-se pe metoda sa de tratament, fără medicamente, prin dietă și

valorificând bogăția terapeutică a florei noastre, a Naturii însăși, sprijină mii de năpăstuiți ai soartei să învingă boala, să-și recâștige sănătatea, chiar atunci când medicii alopați s-au grăbit să le taie speranța de viață. Și astfel, oamenii descurajați, după efectuarea tratamentului naturist, și-au redobândit dreptul la sănătate, la tandrețe, la bucurie și la viață.

Ne aflăm în fața unui fenomen de o complexitate deosebită, — ce va fi, suntem siguri, abordat cu tot mai mare insistență în viitorul apropiat — nu al unui „vraci" sau „vindecător", cât al unui cadru universitar, șef de lucrări la Catedra de Nutriție și Toxicologie de la Facultatea de Chimie Alimentară din cadrul Universității Agricole Timișoara, al unui cercetător prolific și redutabil inventator, care a înțeles, mai bine decât alții, virtuțile naturismului și le practică la un nivel înalt. Autorii cărții au încercat să surprindă acele trăsături fundamentale ale personalității Virginiei Faur, inițiativele ei care au rodit din plin și s-au convertit în rezultate apreciate la congrese și consfătuiri internaționale, unde i s-au acordat, ca semn al recunoașterii, patru titluri de doctor (în medicina naturistă, holistică, galenoterapie), propunându-i-se chiar selecționarea într-o echipă de cercetare „la vârf", în S.U.A., la Universitatea din Washington.

Prezentând ansamblul preocupărilor sale, inclusiv spectrul de boli pretabil de a fi tratate, cu rezultate bune și foarte bune, prin metode naturiste, colaborarea cu medici, farmaciști, laboranți și alte cadre din domeniul ocrotirii sănătății — chiar dacă fenomenul se află într-un stadiu incipient —, eforturile făcute pentru dotarea și sporirea funcționalității Laboratorului, îmbunătățirea conținutului revistei „Doctorul Natură", înființarea Fundației VIRGINIA prin Igienă a Nutriției și Sănătate Publică, a Societății Naturiștilor din România și a Centrului de Macrobiotică a Banatului, un loc important l-am acordat părerii foștilor pacienți despre binefăcătoarea lor, misivele reproduse constituindu-se în mărturii emoționante, încărcate de un puternic sentiment de recunoștință.

Datorită tratamentului naturist indicat de Virginia Faur, oameni considerați cu șansele epuizate, s-au prins cu încăpățânare de ultimul fir de existență, s-au însănătoșit,

putându-se reintegra în rândul celor ce gustă din binefacerile vieții, atâtea câte sunt.

Cu mențiunea că unul din autori este medic de profesie, ceea ce l-a obligat la o abordare de specialitate a **„fenomenului Virginia Faur“** *(redactând capitolele „Reîntoarcerea la Natură“, „Naturismul văzut de un medic“, „Naturism și medicină“, „Ce alegem: o bulină sau un ceai?“ și „Ce „vorbesc“ datele statistice?“), vă invităm, stimați cititori, să parcurgeți faptele relatate în paginile acestei cărți. Multe vi se vor părea senzaționale, cu iz de „găselniță“ gazetărească, dar autorii depun garanție deontologia lor profesională și onestitatea ce-i caracterizează, precizând că aceste fapte nu sunt rupte din paginile basmelor, ci se cantonează, de mai mulți ani, în adevărul cotidian, pe care acest intelectual de marcă,* **Virginia Faur,** *clădește, cu răbdarea unui bijutier, un dosar de cercetare și practică naturistă ce atestă că și cele mai crude boli își pot găsi remediul, iar oamenii aflați în situație-limită au dreptul la speranță.*

Iată, așadar, o pledoarie convingătoare, prin rezultatele de excepție, pentru ca naturismul să fie recunoscut, să i se acorde locul ce i se cuvine, să fie degroșat de balastul de „cenușăreasă“, pe care i l-a hărăzit medicina alopată.

Autorii

REÎNTOARCEREA LA NATURĂ

Izbânzile în cercetarea ştiinţifică şi tehnică ale secolului al XX-lea, ca şi vârtejul civilizaţiei, ne-au îndepărtat tot mai mult de Natură. Nu numai petrecerea unei părţi din timp în mijlocul acesteia a devenit din ce în ce mai dificilă, dar şi alimentaţia naturală şi remediile naturale, folosite în tratarea bolilor, s-au îndepărtat tot mai mult de noi. Dialectica, în care suntem experţi de câteva decenii, este tentată să ne dea explicaţii şi de data aceasta: au existat factori obiectivi şi subiectivi: creşterea demografică, ce a impus sporirea necesităţilor alimentare, gradul de dezvoltare al economiei, publicitatea făcută medicamentelor, migraţia sat-oraş, cu pierderea unor cunoştinţe despre terapia naturală, inerţia şi ignoranţa fiecăruia dintre noi.

Numeroase experimente şi observaţii din ultimele decenii au concluzionat că *omul nu este capabil, instinctual, să se hrănească echilibrat şi sănătos, adecvat nevoilor sale fiziologice,* aşa cum animalele pot să o facă. Astfel, şobolanii, dacă li se oferă diferite alimente separat, îşi alcătuiesc un regim alimentar echilibrat, în concordanţă cu necesităţile. Mai mult, ei sunt capabili să selecteze alimentele mai bogate în acele elemente care le lipsesc în caz de boală. Studii similare au permis constatarea că animalele „ştiu" ce plante trebuie evitate sau care trebuie folosite ocazional (râsul, porcul mistreţ, vulpea, alte animale pun o anume plantă pe rană pentru a grăbi

cicatrizarea, cormoranul își face, periodic, clisma etc., etc.) La om, astfel de fenomene nu s-au putut pune în evidență. Dimpotrivă, criteriile subiective (gust, aromă) pot face ca libera alegere a produselor alimentare să nu fie corespunzătoare necesarului nutritiv, selecția să nu împlinească nevoia metabolică. Din acest motiv, luarea în considerare a unor principii de alimentație este, în orice caz, superioară liberei alegeri a individului. Și să nu vă imaginați că aceasta e puțin lucru: *principiile alimentației naturale, nu numai că apără organismul de un aport alimentar inadecvat, dar îi mențin și îi cresc vigoarea, performanța fizică și intelectuală, longevitatea, capacitatea de reacție și adaptare.*

În mod similar stau lucrurile și în ceea ce privește folosirea plantelor ca remediu pentru tratarea bolilor. Așa cum trebuie să admitem că boala a existat dintotdeauna, și tratamentul ei a fost făcut din cele mai vechi timpuri. Caracterul empiric era important; pe parcurs, însă, s-a adunat o bogată experiență prin observarea rezultatelor, care s-a transmis din generație în generație. Dacă rezultatele nu au fost, totodeauna, spectaculoase, aceasta nu s-a datorat incapacității metodelor naturiste, ci lipsei cunoștințelor de medicină, care să permită un diagnostic adecvat.

Din păcate, dezvoltarea cunoștințelor medicale a mers paralel cu dezvoltarea și perfecționarea tehnicilor și metodelor de preparare și sinteză a medicamentelor. *Aceasta, combinată cu o bună publicitate, a făcut din folosirea medicamentelor o modă, absolutizată uneori.* Astfel, dietoterapia, fitoterapia, homeoterapia, acupunctura, balneoterapia, fizioterapia au „alunecat" pe un plan secundar, ca niște metode care au fost încercate dar n-au „mers". *Adevărul este că medicina naturistă, totdeauna a fost o „cenușăreasă", condiție pe care puterea medicală a alimentat-o constant cu lipsă de interes și poate că ar fi momentul ca această atitudine să să schimbe. Ar fi în interesul bolnavului și al nostru, al tuturor.*

Numărul vocilor care pledează pentru o reîntoarcere la Natură se înmulțesc. Sunt descoperite noi valențe ale plantelor medicinale, în lumina recentelor descoperiri ale științelor medicale, însăși starea de spirit a oamenilor se schimbă față de metodele naturale de tratament. Și *se*

cuvine să menționăm aici numele celei pentru care a fost scrisă această carte, omul pentru care naturismul nu este o demagogie, omul la care se combină, în mod fericit, știința profesiei cu pasiunea, spiritul întreprinzător și grija față de cei din jur, omul pentru care viitorul nu se termină mâine — **VIRGINIA FAUR.**

Scanned with OKEN Scanner

NATURISMUL VĂZUT DE UN MEDIC

Omul, de la originea sa, a tins către supunerea Naturii. Armonia, pe care Natura şi-a făurit-o în decursul a milioane de ani, a fost tulburată, în mod paradoxal, odată cu apariţia fructului propriei sale evoluţii — **OMUL.** Mai exact, în secolul al XVII-lea, revoluţia industrială a dat tonul, pentru ca, apoi, aproape toate activităţile umane ulterioare să afecteze, în mai mică sau mai mare măsură, mediul natural. Iar dacă luăm în consideraţie secolul nostru şi îndeosebi ultimele decenii, putem constata, cu uşurinţă, nivelul record al poluării tuturor componentelor mediului nostru de viaţă: aer, sol, apă. Şi perspectivele sunt sumbre. Însă nu este totul pierdut. Semnalele de alarmă sunt trase şi nu sunt puţine. Lumea este mai conştientă ca oricând de nivelul poluării. Rămâne de rezolvat latura esenţială a problemei: să ai capacitatea economică de a lupta împotriva poluării şi de a trăi în „spirit“ ecologic. Pentru că, dacă în Rhin au reapărut păstrăvii, aceasta nu a fost uşor sau nu a costat puţin. Devine evident că, la noi, în mod obiectiv, problemele ecologice nu pot ocupa decât un loc secundar. În zilele noastre, ritmul şi amploarea schimbărilor sunt nemaiîntâlnite. Aceasta ne face, de cele mai multe ori, incapabili să le sesizăm, şi cu atât mai mult să le înţelegem. Aproape că nu mai poţi să distingi care este cauza şi care este efectul. Desigur, factorul demografic, creşterea nivelului de viaţă, al gradului de civilizaţie sunt

factori obiectivi care duc, în mod obligatoriu, la consecinţe: practicarea unei agriculturi intensive şi extensive (folosirea chimicalelor, defrişarea pădurilor şi deşertizarea), producerea unor cantităţi impresionante de deşeuri, al căror ritm de neutralizare este mult mai lent decât cel de producere (de fapt, în cazul materialelor plastice, nici nu e posibil), creşterea formidabilă a numărului de automobile, cu tot ceea ce implică ele (o întreagă industrie subiacentă pentru fabricarea lor, folosirea carburanţilor fosili cu poluarea atmosferei).

Flora şi fauna sunt obligate să-şi folosească la maximum capacitatea de adaptare, lanţurile trofice se dezechilibrează, până şi mirosul şi gustul fructelor şi legumelor se schimbă. În sfârşit, factorii subiectivi nu trebuie scoşi din calcul. Revoluţia din decembrie '89 a bulversat totul, mai puţin un singur lucru: „grija faţă de om", care a rămas aceeaşi. Mai precis, este vorba de alimentaţia noastră. Alimentele pe care le consumăm sunt de o calitate mai bună? Sunt mai dietetice? Sunt mai igienic manipulate? În nici un caz! Condiţiile de cultivare şi creştere sunt mai bune? Dimpotrivă. Diversificarea apărută după revoluţie, prin invazia produselor din import, a însemnat un salt calitativ în alimentaţia noastră, în condiţiile în care importăm produsele cele mai ieftine şi uneori aproape de termenul de expirare?

Fără a intenţiona o critică la adresa factorilor de răspundere, nu pentru că nu ar fi cazul, ci pentru că nu e locul, lipsa unei îmbunătăţiri de ansamblu a alimentaţiei noastre nu poate fi contestată. Sigur că factorul economic îşi pune amprenta, însă un control riguros şi mai elaborat al alimentelor ce apar pe piaţă ar putea fi făcut fără prea mari investiţii suplimentare.

Luând în considerare toate aspectele enumerate mai sus, şi încă multe altele, care nu şi-au găsit spaţiul aici, dar nu lipsite de importanţă (producţia şi comerţul alimentar privat, lipsa instrumentelor de analiză, absenţa legislaţiei), constatăm că am ajuns la ultima verigă de control: *fiecare dintre noi.* Cu alte cuvinte, *trebuie să fii, în orice moment, atent ce cumperi, de unde cumperi, ce, cum şi cât mănânci.* Sigur că aceasta presupune să fii informat, să ştii ce e bine să alegi. Trebuie să ştii de ce carnea de pasăre e mai bună decât cea de porc, de ce zahărul este de evitat, de ce

produsele vegetale sunt mai sănătoase decât cele animale, de ce fierberea este de preferat prăjirii ş.a.m.d. Informarea este foarte importantă, pentru că nu-ţi arată numai ce e bine să mănânci, dar îţi dă şi convingerea necesară pentru un anume tip de alimentaţie.

Din aceste puncte de vedere, *demersul Virginia Faur este nu numai util şi foarte necesar, dar şi convingător (revista „Doctorul Natură).*

Scanned with OKEN Scanner

NATURISM ŞI MEDICINĂ

Am fost la Lugoj, mărturisesc, nu fără oarecari reticenţe. Şi aceasta nu datorită vreunei îndoieli asupra capacităţii profesionale sau asupra noului pe care îl aduce d-na Virginia Faur. În definitiv, noul nu mai impresionează pe nimeni, pentru că, prin ritmul său, el face parte din viaţa noastră. Ceea ce era mai greu de admis, era spectaculozitatea rezultatelor. Este dificil de acceptat, în condiţiile în care toată lumea ştie ce înseamnă cancerul ca finalitate, că, după două, trei, patru luni de tratament naturist, un bolnav de cancer de plămân îşi curăţă, treptat, tot aparatul bronhopulmonar espectorând o spută, uneori abundentă, de culoare închisă şi dezagreabilă, cu îmbunătăţirea evidentă a stării generale sau că un pacient cu cancer de tub digestiv, elimină, după aceeaşi perioadă, „bucăţi de carne putredă şi sânge închegat", la fel, urmate de o netă revenire a stării generale. Iar dacă mai eşti şi medic, aceste fapte sunt aproape imposibil de acceptat. Totuşi, să încercăm abordarea problemei.

Trebuie să admitem, fără cea mai mică rezervă, că succesele obţinute în tratamentul unor forme de cancer de către d-na Virginia Faur, nu fac decât să se infirme regula: cancerul este, în majoritatea cazurilor, o boală în care, cu toate descoperirile şi datele acumulate, tratamentul este departe de a oferi rezultatul dorit. În marea lor majoritate, medicamentele folosite împotriva cancerului (citostaticele)

acționează pe diverse căi, prin blocarea diviziunii celulelor canceroase care, se știe, au un ritm de dezvoltare mult mai rapid decât al celor normale. Ele ating acest obiectiv, însă. datorită lipsei de specificitate, provoacă aceeași blocare a diviziunii și asupra celulelor normale, efectele secundare fiind redutabile. În mod similar stau lucrurile și în cazul radioterapiei. În aceste circumstanțe, *orice încercare de tratament anticanceros este nu numai necesară și binevenită, dar, dacă se soldează cu rezultate încurajatoare,* ea *determină imediat un interes deosebit,* cum este și cazul d-nei Virginia Faur. Și nu numai cancerul este vizat, ci și alte boli pe care medicina le-a consacrat ca fiind cronice: bronșite, bronșiectazii, astm, ulcer gastro-duodenal, hepatite cronice și cirozele, boli dermatologice, colagenoze, insuficiențe circulatorii periferice, arteriale sau venoase, cu complicațiile lor, care, tratate naturist, au o evoluție remarcabilă, fapt dovedit atât clinic, cât și paraclinic. Eu însumi am văzut un bolnav diagnosticat cu cancer pulmonar, acum 9 luni. Urmase tratamentul naturist timp de 8 luni, avea o stare generală foarte bună și dorea continuarea tratamentului. De asemenea, având în vedere că formația mea profesională mă determină să accept cu greu relatările privind cazuri serioase, dacă nu grave, a căror evoluție a fost foarte bună cu tratament naturist, d-na Virginia Faur mi-a pus la dispoziție, cu amabilitate, documente medicale, în special bilete de ieșire, buletine de analiză și ecografice, efectuate înainte și după tratamentul naturist, care să ateste acest lucru.

Astfel, un caz de adenocarcinom colon drept, cu hemicolectomie dreaptă, și la care apar ulterior metastaze hepatice în ambii lobi, adenopatie mezenterică gigantă, după șase luni de tratament naturist vine la Laboratorul „FAVISAN" pentru a-și reînnoi tratamentul.

Alt pacient, internat în Spitalul județean Reșița, cu diagnosticul de ciroză hepatică decompensată vascular și parenchimatos, cu tablou clinic și paraclinic complet, din care aș dori să menționez doar electroforeza (proteine 7,3 gr%, albumine 42%, alfa 1 globuline 5,2%, alfa 2 globuline 8,1%, beta globuline 9,3%, gama globuline 31%), după șase luni de tratament naturist, clinic evoluția este foarte bună, iar electroforeza ne arată o îmbunătățire a raportului albumine-globuline și o scădere netă a gama

globulinelor la 25%. De fapt, scăderea gama globulinelor am constatat-o și în numeroase alte cazuri de ciroze și hepatite cronice, chiar de la 30 la 20 la sută, ea atestând diminuarea procesului inflamator la nivelul ficatului.

În mod surprinzător, am găsit și bilete de ieșire din spital în a căror epicriză este consemnat tratamentul „FAVISAN" efectuat pe timpul internării, cu o evoluție clinico-biologică favorabilă, un diagnostic fiind de icter mecanic, prin neoplasm de cap de pancreas. Cred că se impun câteva precizări. *În primul rând, nu trebuie trasă concluzia că tratamentul „FAVISAN" vindecă orice formă de cancer și în orice stadiu ar fi.* Când tratamentul se soldează cu eșec, aceasta se datorează stadiului avansat al bolii, deoarece, înainte de a veni la Lugoj, pacienții au fost „plimbați" prin numeroase spitale, operați, iradiați, ajunși într-o stare biologică pe care cu greu o poți remedia. *„De altfel,* spune d-na Faur, *acești pacienți nu mai pot fi salvați întrucât nu mai au capacitatea biologică de a mai trăi măcar 4—5 luni pentru o primă cură de tratament".*

În al doilea rând, trebuie precizat un lucru foarte important. *Virginia Faur nu se substituie științei medicale. Medicul a avut, are și va avea un rol esențial pentru bolnavi, acela de a stabili diagnosticul, punctul de plecare al oricărui tratament.* De altfel, este condiționată eliberarea tratamentului naturist de prescrierea unui diagnostic dat de către medic.

În al treilea rând, este evident pentru toată lumea că tratamentul naturist este complet lipsit de orice efect secundar. Și nu numai atât. *Prin aportul unor fructe, legume, cereale, plante diverse, consumate ca atare sau preparate prin metode relativ simple și care conțin toate substanțele ce le cunoaștem, dar și pe cele ce nu le cunoaștem, racordează organismul la armonia Naturii, îi aduce acele elemente care îi lipsesc* și care, poate, i-au determinat boala. Plantele conțin această diversitate de substanțe în proporții „fiziologice", pe care numai Natura le poate „calcula" și pe care organismul sănătos sau bolnav și le integrează în structurile sale cu ușurință, fără a fi nevoit să elimine „deșeurile" rezultate din transformarea lor (cum ar fi cazul cărnii).

Toate aceste lucruri nu sunt noutăți, dar d-na Virginia Faur le-a înțeles mai bine decât alții și mai ales nu s-a oprit

doar la stadiul de a le înțelege. Există tendința de a o „clasa" pe Virginia Faur în categoria „vindecătorilor", însă precizez că aici este vorba de cu totul altceva. *Virginia Faur este cercetător, inventator, șef de lucrări la o catedră de Nutriție și Toxicologie la Facultatea de Chimie Alimentară din Timișoara,* dar lucrul cel mai important care trebuie menționat este că *domeniul activității sale e foarte apropiat medicinii și, deseori, se întrepătrunde cu aceasta.*

Scanned with OKEN Scanner

ÎNFRĂŢIŢI CU NATURA, NE PUTEM FERI, SINGURI, DE BOALĂ

Iată chintesenţa mesajului preluat de Virginia Faur, inginer cercetător, inventator în medicină naturistă, din tradiţia milenară a acestei discipline, din care s-a inspirat, şi pe care doreşte să-l transmită, cu generozitate, celor interesaţi de tratament fără medicamente şi profilaxie.

Pasionată de studiu de aproape un sfert de veac, angajată în cercetare de 14 ani, cu o consecvenţă demnă de invidiat, a început tatonarea şi punerea la punct a unei metode personale de prelucrare a unor extracte din plante şi administrarea acestora ca adjuvante, pentru tratarea unui larg evantai de boli. Autoare a peste 100 de lucrări de cercetare, pentru care a obţinut brevete de inventator, Virginia Faur a atras atenţia specialiştilor, fie că este vorba despre naturişti, medici, farmacişti sau alte cadre înregistrate în frontul de luptă împotriva bolilor, unii apreciind-o, alţii, cum e şi firesc, în asemenea ocazii, încercând să-i nege excepţionalele rezultate obţinute în tratarea şi vindecarea unor maladii dintre cele mai grave, chiar şi din rândul celor categorisite ca „incurabile".

Cine este, de fapt, **Virginia Faur?** Considerăm că se impun câteva date succinte, necesare sublinierii trăsăturilor dominante ale personalităţii sale.

● Născută la 18 septembrie 1949, în localitatea Târgovişte, la 18 km de Lugoj, judeţul Timiş.

● Familia în care a văzut lumina zilei nu este numeroasă.

● Mai are doi fraţi: primul — biolog, în Lugoj, al doilea — inginer electromecanic.

● Părinţii sunt profesori pensionari. Nu le vine să creadă că fiica lor a devenit atât de importantă şi căutată de oameni, unii sosiţi chiar din S.U.A., Suedia, Elveţia, Germania, Australia, Austria, Franţa, Italia, Grecia etc. La 4 ani, într-o primăvară când a ieşit în curte, a luat o cicoare şi s-a uitat, extaziată, la ea 4 ore neîntrerupt. Mama şi-a făcut cruce, intrând la idei că fiica ei trebuie dusă la medic. „Cum să stai tu, copil fiind, 4 ore să admiri o floare şi să nu ceri mâncare sau apă?“, şi-a spus mama.

● Şcoala generală a absolvit-o în municipiul Lugoj, iar liceul tot în aceeaşi localitate, în anul 1967.

● Se înscrie apoi la Facultatea de Chimie din Timişoara, secţia — MACROMOLECULE, pe care a absolvit-o în 1972.

● După absolvirea facultăţii, a fost repartizată în producţie la „Arădeanca“ din Arad, unde a lucrat doar un an şi jumătate.

● Din 1974 s-a transferat la Lugoj, la sectorul de cercetare al întreprinderii „Textila“, unde s-a ocupat de perfecţionarea tehnologiilor de producere a coloranţilor vegetali şi chimici.

● Tot din acel an s-a dedicat cercetării Naturii, studiind cauzalitatea fenomenelor, plantele, echilibrul universului, iniţiindu-se în metodele naturiste şi holistică. Toate concediile şi le-a petrecut la munte şi în zonele colinare, de unde a cules plante şi a învăţat să înţeleagă lumea mirifică a naturii, pătrunzându-i secretele. Încet-încet, a deprins metodele energetice de tratare a unor maladii grave. La vârsta de 25 de ani, a devenit inventatoare, recunoscându-i-se primul brevet pentru o metodă de analiză a unui produs.

● Între 1974—1985, a străbătut o perioadă fastă, concretizată în obţinerea a numeroase brevete de inventator, de data aceasta cu predilecţie în crearea de medicamente. Când a constatat, în 1979, că instituţii prestigioase din străinătate se interesează asiduu de ea, îi salută invenţiile şi o invită la congrese şi la alte reuniuni internaţionale, şi-a dat seama că este pe drumul cel bun şi

a perseverat în cercetare, ocupându-se, în exclusivitate, de aceste aspecte. Numeroşi savanţi şi cercetători i-au scris, au felicitat-o, i-au propus colaborarea, fiind entuziasmaţi că produce medicamente numai din plante, excluzând definitiv chimicalele.

● În anul de învăţământ 1992/1993 este şef de lucrări şi conduce un curs de Nutriţie şi Toxicologie, la anul III, Facultatea de Chimie Alimentară din cadrul Universităţii Agricole Timişoara.

● Înscrisă la doctorat în anul 1992, în prezent îşi definitivează teza pe tema: *„Factori de protecţie apifitodietetici profilactici şi curativi"*.

● Toate medicamentele-aliment gândite şi create de Virginia Faur din plante, cu tradiţie milenară, dar uitate (soluţii, sucuri, ceaiuri), timp de 12 ani le-a încercat mai întâi pe membrii familiei, apoi, după ce le-a testat efectul, în ultimii 6 ani a lărgit cercul, tratându-i pe bolnavii care vin la Lugoj din proprie iniţiativă, fiind într-o stare gravă, abandonaţi de medicina alopată şi, de cele mai multe ori, sfătuiţi să se pregătească de înmormântare.

● Tratamentele Virginiei Faur au extraordinara proprietate de a se „lăsa" perfect asimilate de organism, dând rezultatele remarcabile într-o mare varietate de boli.

● Metodele naturiste nu numai că tratează bolile, dar redau pofta de mâncare şi de viaţă, previn chelirea, iar dacă a apărut calviţia, ajută la regenerarea părului. Important: preparatele „FAVISAN" nu dau niciodată efecte secundare, iar în perioadele de criză (la bolnavii foarte grav) nu sunt incompatibile cu administrarea calmantelor. Este recomandabil ca medicina naturistă să nu trateze numai bolile apărute, ci şi să conserve sănătatea.

● Virginia Faur este căsătorită, are un fiu, student la Facultatea de Medicină Generală din cadrul Universităţii Ecologiste din Arad, soţul este inginer, profesor de liceu. În anul 1991 a primit trei titluri de doctor la Congresul Mondial de Farmacologie din Washington, iar Societatea Oamenilor de Ştiinţă Naturişti din Germania i-a acordat un doctorat în holistică.

În era antibioticelor şi a hormonilor, a altor sofisticate produse de sinteză cu denumiri extraordinare, unora li se pare stranie chemarea tot mai insistentă a naturiştilor de reîntoarcere la o terapeutică ce se bazează, în exclusivitate,

Scanned with OKEN Scanner

pe folosirea plantelor, a multor legume, fructe și cereale. Punctul forte al detractorilor acestei chemări la întoarcerea în tunelul unor timpuri imemoriale, îl constituie faptul că naturiștii nu excelează în teorie, în punerea în ecuația medicală a conduitei, tratamentelor și metodelor folosite de ei, ci se ocupă, cu meticulozitate, de tratarea bolilor, urmărind, predilect, finalitatea practică a activității lor. Nu contează că rezultatele obținute în tratamente sunt excelente! Pentru ei, tot ceea ce nu-i explicabil prin teoriile curente, nu există. În ciuda oprelișților, a boicoturilor de tot felul, a barierelor artificiale puse, a categorisirii lor ca „doctori-buruiană", „necinstiți", „vraci", „șarlatani", „impostori", naturiștii se impun atenției bolnavilor cu tenacitatea celor conștienți de valoarea lor reală, de binele ce-l fac, de utilitatea socială a activității pe care o prestează.

Unul din acești partizani ai științei de a stimula chiar și firavele resurse de viață din organismele vlăguite de boli foarte grave, de a stopa evoluția maladiilor, de a domina, prin „atac" naturist, procesul de însănătoșire, aprinzând astfel pofta de mâncare și de viață la oamenii ce se credeau pierduți, este și Virginia Faur, inspirat prezentată de *Corin Jianu* în însemnarea *„Pledoarie pentru viață"*, din nr. 1 al revistei „Doctorul Natură", din care reproducem fragmentele mai interesante: *„Nimic nu m-a tulburat mai profund decât ideea că există cineva care îi poate ajuta pe oameni, în momente de cumpănă, să se mențină în viață, chiar atunci când speranțele par a fi minime. Am cunoscut un om de valoare, despre care am scris și vom scrie mereu, fără osteneală. Acest OM, cu disponibilități de suflet și de creație impresionante, se cheamă Virginia Faur. Dumneaei a izbutit, în atâtea împrejurări, să-i salveze pe mulți dintre marii disperați. Doamne, ce sinistru! Doamne, ce măreț!*

Cineva, un bolnav — declarat „incurabil" de medici grăbiți în a stabili verdicte cumplite — se confesa, într-un grup de vreo douăzeci de inși, așteptând întâlnirea cu Virginia Faur, că basmele nu sunt în totalitate închipuiri, ci mai mult legende, iar acestea au, sigur, un sâmbure de adevăr. A exclamat, apoi, de îndată ce a zărit-o pe Virginia Faur, cu neasemuită bucurie: „Sărut-mâna, Zâna mea cea Bună! Îți datorez viața". Să nu fi fost cancer boala sa „incurabilă"? Să fi încercat el o supralicitare a condiției sale

de sănătate, prin autosugestie, refugiindu-se din fața tăișului de ghilotină al Destinului? Să fi fost doar o perorație retorică? Nu, la toate aceste întrebări — NU!, căci alți 4 oameni prezenți în grupul respectiv au confirmat că diagnosticul celui aflat acum în culmea bucuriei era indubitabil: „neoplasm cu metastaze multiple“.

Destinul inspirat a făcut — după cum veți constata, stimați cititori, în paginile acestei cărți — ca, alături de inginerul Valeriu Popa, personalitate recunoscută în țară și nu numai, care a vindecat mii de bolnavi prin terapeutica naturistă, în România să apară și să se impună, cu autoritate, în ciuda greutăților de tot felul, un om care să aducă alinare în rândul celor înscriși fără întoarcere spre neant. Acest om trimis de providență să-i înțeleagă și să-i ajute pe oameni — cum se exprimă bolnavii vindecați — n-a apărut din lumea halatelor imaculate ale medicinii, ci, din nou, din rândul chimiștilor.

Încrâncenarea cu care și-a dedicat și își consacră experiența, cunoștințele și capacitatea creatoare perfecționării metodei sale de tratament, îmbunătățirii continue a prospectelor de „atacare“ a bolilor, rezultatele mai mult decât încurajatoare obținute în vindecarea unor pacienți care, aflați într-o situație-limită, epuizând celelalte posibilități de vindecare, speriați de perspectiva apropiată a morții — anunțată de medici pe baza analizelor indubitabile de laborator — iau calea Lugojului, au transformat această instituție de medicină naturistă într-o Meka a instanței întru speranța de viață.

La loviturile repetate, dar nefondate, ale celor care-o atacă insistent pe d-na Virginia Faur, cercetătoarea și inventatoarea din Lugoj răspunde, cu calm, furnizând argumente puse cu generozitate la dispoziție de lungul și sinuosul drum al istoriei medicinii. *„Mulți din marii descoperitori* — afirmă **VIRGINIA FAUR,** — *au avut de înfruntat obstrucția contemporanilor, răutatea și meschinăriile lor. Azi, ca și ieri, mediocritatea denigrează, scuipă, maculează. Aurul strălucește, însă, chiar și în noroiul drumurilor de țară. Luis Pasteur, chimist, descoperitorul microbilor și al vaccinului antirabic, n-a fost agreat de contemporani, în special de medici. A fost ironizat, atacat fățiș pentru insolența cu care sfidează științele. Descoperirile sale epocale au fost luate în derâdere, în ziare era*

Scanned with OKEN Scanner

caricaturizat. Spre fericirea noastră, a urmaşilor, el nu dădea atenţie nimicnicilor care-l ironizau, ci căuta, cu disperare, faptul ştiinţific care-l punea pe urmele adevărului. Când a fost admis la Academia de Medicină, prezenţa lui a stârnit invidia medicilor, care nu admiteau „amestecul" unui chimist în treburile lor. În zadar le replica savantul că „ştiinţele profită, toate, din împrumuturi reciproce şi fiecare contract nou e marcat de progres". Spirit evoluat, deşi nemedic, Pasteur a făcut enorm pentru ca medicina să câştige teren în bătălia pentru viaţă, salvând mii de fiinţe condamnate la moarte. Şi el a fost doar... chimist".

La întrebarea cu iz maliţios, cum se împacă profilul asigurat de specialitatea dobândită prin absolvirea Facultăţii de Chimie din Timişoara cu activitatea ce-o prestează în ultimii ani, răspunsul vine cu promptitudine:

— Eu nu cred că între ce am studiat la facultate şi ce practic în prezent există vreo inadvertenţă. Chimismul vieţii este cel mai bine aprofundat şi cunoscut de un chimist, nu-i aşa? Desigur, pentru ce m-am angajat să împlinesc nu-mi sunt suficiente cunoştinţele din anii studenţiei. Destinul mi l-am legat, implacabil, de studiul Naturii, al plantelor medicinale, al nutriţiei, ceea ce, lăsând la o parte formalităţile ce ţin de modestie, reprezintă ceva nou. Nou pentru noi, acum, dar, în fond, vechi de când lumea. Cu ajutorul unor colaboratori, am pus bazele unei instituţii profilate pe naturism, denumită „FAVISAN", unde se cercetează **Holistica, Bioenergia** şi **Nutriţia,** fără ca, în vreun fel, să ne substituim sau să concurăm medicina.

Eu pledez pentru ca medicina naturistă să nu mai fie scrisă în ghilimele, întrucât nu are sens figurat şi nu merită să fie luată în derâdere. Ea stă la baza regândirii radicale a interpretării cauzei bolilor şi a vindecării acestora, fiind o şansă de relansare a luptei împotriva unor maladii considerate ca flagelul principal al contemporaneităţii. *Aşadar, medicina naturistă este, de fapt şi de drept, cea clasică, tradiţională, având ca splendid avocat proba aspră a timpului.* Multe practici au fost neglijate, uitate şi abandonate în conul de umbră al dezinteresului contemporanilor. Acum toată lumea aleargă după tratamente care să aducă, dacă-i posibil, fulgerător, vindecarea: antibiotice puternice, citostatice, tranchilizante.

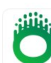
Cei în cauză uită însă că ingerarea antinevralgicelor care combat rapid durerea, a transchilizantelor care liniştesc şi permit depăşirea micilor şi marilor impasuri existenţiale, a somniferelor ce asigură, în mod artificial, odihna necesară şi-au arătat deja de mult limitele în vindecarea maladiiilor. În felul acesta, se acţionează doar asupra efectului, nu se înlătură cauza care le generează. În America şi în Europa Occidentală s-a renunţat deja la unele medicamente ce şi-au dovedit efectul toxic, mutagen şi teratogen (piramidonul, acidul boric, indometacinul, paracetamolul, unele anticoncepţionale), fiind înlocuite cu altele, cărora încă nu li se cunoaşte gradul de eficienţă şi nocivitate.

N-aş vrea să înţeleagă cineva că, aducând în discuţie aceste argumente, eu pledez împotriva medicaţiei de sinteză. Manifest, însă, rezervă faţă de unele „preparate-miracol". Plantele au fost, în schimb, verificate de oameni o perioadă uriaşă de timp, încă de când a apărut viaţa pe Pământ. Acesta este un avantaj uluitor, pe care nimeni nu are dreptul să îl ignore. Plantele medicinale sunt perfect compatibile cu organismul nostru, transmiţându-i efectul curăţeniei Naturii. Ele reglează cele mai multe disfuncţiuni şi îndepărtează cauzele bolii prin reechilibrarea energetică, deplasând echilibrul spre Yang. Am verificat fiecare plantă şi fiecare aliment-medicament din punct de vedere al magnetismului, nu doar după numărul de calorii pe care îl dă. Celulele organismului nostru se hrănesc cu energie electromagnetică, asigurând circulaţia fluidului vital. Întărim, în felul acesta, aura sănătăţii, partea invizibilă a omului, în timp ce medicina academică lucrează pe corpul fizic.

Noi, oamenii, am parcurs un drum lung şi anevoios prin lume, până să accedem la civilizaţie. Ne dorim — lucru perfect justificat — confort şi bunăstare. De multe ori, însă, o facem cu preţul îndepărtării de Natură. În graba cu care le facem pe toate, încât parcă şi trăim grăbit, ne alimentăm cu tot felul de semipreparate de sinteză, impregnate cu coloranţi toxici şi cu conservaţi ce poartă în ei condiţiile favorabile pe care-şi va bătători, mai târziu, cancerul calea de a se dezvolta şi insinua în organism. Despre plante medicinale, ceaiuri, sucuri şi fructe, parcă nici nu ne mai amintim. Le-am abandonat sine die. Ba îi luăm în derâdere şi pe cei „înapoiaţi", care

se opresc şi culeg o plantă. Şi, normal, că nu e bine pentru sănătatea noastră. Ce mai ştim despre posturi? Mulţi din pacienţii mei sunt surprinşi când le spun că e recomandabil, din când în când, să recurgă la post, mai ales în situaţia când suferă de boli foarte grave. Ei cred că pierd puteri, că se sfârşesc mai repede în felul acesta. Greu îi lămuresc că e indicat să dea jos nişte kilograme, eliberându-se, în felul acesta, de toxine, deşeuri, tumori. În general, nici medicii nu dau credit acestui mod de a te elibera de substanţele dăunătoare din corp, deşi logica ar fi atât de evidentă..."

Scanned with OKEN Scanner

AVANTAJE ALE TRATAMENTULUI NATURIST

Pentru a prezenta, în detaliu, terapia naturistă, precum şi particularitatea acesteia prin personalitatea Virginiei Faur, optăm pentru folosirea interviului, specie publicistică ce redă, cu fidelitate, concepţia, ideile şi nuanţele exprimate de interlecutor.

— *D-nă Virginia Faur, din perspectiva experienţei dv., ce raporturi apreciaţi că există sau pot exista între medicina alopată şi cea naturistă?*

— În primul rând, apreciez că ele nu se află în situaţie ireconciliabilă, cum insinuează unele cadre medicale. Nu numai că nu se exclud, dar, în situaţia când colaborează, complinirea lor este de natură să ajute bolnavul în vindecarea mai rapidă. Naturismul acoperă zonele pe care nu reuşeşte să le domine medicina alopată. Nu neagă nimeni utilitarea actului operator în cazul accidentelor cu fracturi, tratamentul afecţiunilor interne, care pun în pericol viaţa. Nu! Toate acestea, precum şi multe altele sunt absolut necesare. Deosebirea între noi, naturiştii, şi medicina alopată constă în interpretarea interdependenţei dintre cauză şi efect, sorgintea bolilor, precum şi arsenalul mijloacelor de luptă împotriva afecţiunilor. Prin practicile naturiste netoxice, deci prin produse medicament-aliment, noi încercăm să rezolvăm grave disfuncţiuni metabolice, afecţiuni considerate incurabile.

Condiţia sine qua non a naturismului, pentru vindecarea bolii, este ca, în primul rând, să dezintoxice organismul, ceea ce eu obţin prin intermediul produselor aliment-medicament „FAVISAN". Apoi, dieta alimentară indicată îi revigorează pe bolnavi. Un astfel de tratament nu vindecă numai afecţunea respectivă, ci ajută şi la eliminarea a tot ceea ce este străin în organism, inclusiv a calculilor renali, biliari, aşa cum s-a întâmplat în foarte multe cazuri. Ca o reacţie la acest tratament, de la caz la caz, durerile bolnavului se accentuează (nu este însă o regulă, de obicei fiind urmate de eliminarea toxinelor prin transpiraţie, expectoraţie, clismă, urină, scaun, organele genitale, răni mai vechi etc. Tratamentul ce-l aplic eu este o operaţie naturală, fără bisturiu.

În ceea ce mă priveşte, după cum am mai afirmat, la 25 de ani am devenit inventatoare. De atunci, mi-am făcut cu greu loc în lumea celor ce servesc sănătatea. Munca a fost istovitoare. În numeroase cazuri, am întâlnit răutate, piedici, semănători de invidie şi de neîncredere. După 1979, când invitaţiile de participare la congrese şi la alte reuniuni ştiinţifice internaţionale s-au înmulţit — şi pe care nu le puteam onora —, am început să simt siguranţa pământului sub picioare. Aprecierea străinătăţii mi-a dat girul încrederii şi sprijinul, a căror absenţă o acuzam în ţară. Toţi cei ce se interesau de activitatea mea şi cu care făceam schimb de informaţii, erau cuceriţi de rezultatele ce le-am obţinut prin preparatele naturale şi dieta alimentară, fără să fi făcut nici un compromis produselor chimice.

Mă bucur să constat interesul major al omului pentru propria-i sănătate. Din păcate, însă, acest interes sporeşte direct proporţional doar odată cu pierderea sănătăţii. Atât timp cât omul se simte în putere, nu-l supără nimic, nu ia măsuri de precauţie, nu-şi ordonează regimul de muncă, odihnă şi viaţă, nu-şi conservă acest bun inestimabil care este sănătatea. Iată marea mea mâhnire: la mine vin sute şi mii de oameni, aflaţi pe ultima turnantă a vieţii, când afecţiunile au săpat profund în organismul lor şi atunci când au fost abandonaţi de medicina alopată. Nu vine nici unul la începutul bolii sau nu vin oameni sănătoşi, pe care să-i înarmez cu ştiinţa naturistă, ce asigură conservarea vieţii şi ajută să te fereşti de ispitele microbiene sau de

tentaţiile prea-plinului, la capătul cărora se află boala şi, eventual, moartea.

Terapia naturistă vizează stabilirea unei armonii în biocâmpul bolnavului, prin refacerea fluidului electromagnetic considerat a fi motorul, suflul, viaţa însăşi. După sine se modelează trupul şi nu invers, cum susţin materialiştii. *Marele avantaj al acestei metodologii de tratament, faţă de chimioterapie, este că aduce în atenţie proba de adevăr cum că Natura oferă omului nelimitate şanse de vindecare.* Chiar în cele mai disperate situaţii, când corpul este prea maltratat (operaţia, citostatice, raze cobalt), când medicina alopată îşi declină competenţa, se pot îndrepta greşeli de conduită alimentară şi de viaţă, apelând la remediile Naturii. *Este, însă, obligatorie educarea voinţei de a crede că Natura, buna de ea, oblojeşte sărmanul om, cumplita rană.*

Virtuţiile curative ale plantelor au autoritatea unei tradiţii străvechi, care se confundă cu înseşi începuturile medicinii. Este nedrept, nefiresc, dăunător să ne îndepărtăm de izvoare. Cu atât mai mult cu cât izvoarele îşi iau suflul din Natură, din Cosmos şi din Univers, deci de la Dumnezeu.

Impasul în care a coborât omenirea se datorează ignorării unora dintre cele mai însemnate reguli ale supravieţuirii. Au existat şi în timpurile de demult, boli şi suferinţe, dar oamenii cu aptitudini, tămăduitorii, au cunoscut secretul Naturii şi l-au transmis din tată-n fiu. Credeau în remediile naturale, se vindecau şi-şi curăţau sufletul de negura păcatului. *Iată ce vrea să zică educarea voinţei: să crezi în biruinţa gândului bun, să-ţi înfrânezi dorinţele gustului şi să-ţi modelezi comportamentul după voinţa Domnului. De reţinut că tratamentele naturale nu vatămă, nu dau efecte secundare şi nu creează dependenţă.*

Noi, naturiştii, vă îndemnăm să credeţi şi mai apoi să vă convingeţi singuri de adevărul că *de la suflet vin toate bolile. Deschideţi ochii, dimineaţa, cu blândeţea întipărită pe chip, zâmbiţi şi vă bucuraţi de viaţă, de soare, de tot ceea ce vă înconjoară. Nu fiţi trişti, nu dezlegaţi, cu uşurinţă, baierile cutiei cu răutăţi şi supărări. Vă vindecaţi, singuri, fără medicamente, spitale, operaţii etc, ba chiar preveniţi îmbolnăvirea şi suferinţa.* Inteligenţa Naturii îşi are

nemărginirea cunoaşterii în însăşi voinţa Creatorului de a ne oferi şansa vindecării.

Suferinţele grave, precum cancerul, SIDA, psoriazisul, leuconevraxita, poliartrita, artoza, astmul bronşic şi câte altele pot fi vindecate dacă bolnavul este conştient că, deşi târziu, mai are o şansă. *Această şansă înseamnă întoarcerea cu faţa spre Natură, urmând o conduită diferită de aceea prin care corpul şi sufletul s-au intoxicat de substanţe nocive, fluide negative. În asemenea situaţii, corpul abia rezistă la crizele violente, stârnite de mobilizarea deşeurilor metabolice şi a tumorilor.*

În anii de când am extins impactul cu solicitanţii din ţară şi din străinătate, mi-am perfecţionat metodele de tratament, completându-le continuu şi sporindu-le eficienţa, astfel încât, în prezent, obţin rezultate foarte bune în vindecarea unui spectru larg de afecţiuni, unele foarte grave (leucemia, cancerul — chiar în stadiile 3 şi 4, — având un procent de reuşită între 25-30 la sută), din rândul cărora amintesc:

- afecţiuni hepato-biliare
- hepatită cronică
- ciroză hepatică
- infecţii urinare
- hemoroizi
- varice
- lambliază şi viermi intestinali
- psoriazis
- alte boli de piele
- paralizii
- boli de ochi (conjunctivită, cataractă, chiar glaucom)
- cancer gastric, mamar, esofagian, al pielii etc.
- vitiligo
- obezitate
- căderea părului
- stări de depresiuni
- ulcer gastro-duodenal
- diabet
- enurezis
- migrene
- anemie
- anorexie
- caşexie

- denutriţie
- leuco-nevraxită
- artalgii (reumatism articular acut, atrozic, secundar infecţios, poliatrită reumatoidă, spondilită anchilozantă, sindrom algoneurodistrofic AND)
- astm bronşic
- bronşită astmatiformă
- oligurie, edeme, ascită
- litiază urinară
- sindromul azotemic, uremie
- ateroscleroză
- ulcer varicos.

Bolnavi care, timp de ani, au suportat cazna hemoroizilor (chiar dacă i-au extirpat, au reapărut), prin ceaiuri, alifie şi regim alimentar au revenit, complet şi irevocabil, la normal, în numai 1-3 luni. Cu aceleaşi efecte sigure se vindecă ulcerul în trei săptămâni, ulcerul varicos în 1-3 luni, pasoriazisul într-o lună, o lună şi jumătate, iar prin tratamentul ce-l prescriu, în trei săptămâni obezii scapă de o supra-sarcină de 5 până la 15 kg. Dar spectrul bolilor pe care le tratez prin metoda naturistă, prin produse medicament-aliment „Favisan“, cu deosebită eficacitate, este mult mai larg.

La alte boli, tratamentul durează chiar 6 luni, unul sau doi ani în funcţie de gravitatea afecţiunii şi mai ales de disponibilitatea pacientului de a respecta, ad-literam, prospectul, de a nu-l abandona la apariţia primelor semne de ameliorare sau de înteţire, temporară, a durerilor. Costul tratamentului, pentru orice fel de boală pe care o combat metodele naturiste, este modest, în raport cu cel practicat în străinătate sau faţă de situaţia când s-ar recurge la medicamente alopate. De exemplu, în Franţa un tratament naturist pentru combaterea obezităţii costă între 18 şi 25 000 de franci, în Germania între 2 500-3 500 de mărci, în SUA între 2 500-3 000 de dolari. La Laboratorul de Produse Naturale „FAVISAN“, la această dată, deci în martie 1993, bolnavii primesc preparatele şi prospectul pe baza cărora, în maxim trei luni, scapă de o supra-sarcină de 5-15 kg, fără a-şi şubrezi sănătatea, doar cu modica sumă de 5 000-6 000 de lei. Un tratament de combatere a cancerului, conceput pe parcursul a 4 luni, costă, tot la această dată, maximum 7 000 de lei. Edificator, nu?

Am constatat că vindecarea bolilor grave şi foarte grave pe cale naturistă provoacă un puternic zbucium fizic şi sufletesc în timpul tratamentului. Cea mai mare supărare a mea este provocată de faptul că, în marea lor majoritate, oamenii vin la mine în ultimul stadiu al bolii, când, în mod practic, spaima morţii s-a întipărit pe chipul lor. Maladia a săpat adânc şi uneori irevocabil în trupul lor, devenit plăpând fizic şi cu mare labilitate psihică. Crezându-mă supraom, un fel de instanţă supremă, în domeniul sănătăţii, aşteaptă ca minunea însănătoşirii să se producă încă din prima zi. Pe parcursul tratamentului, când durerile se amplifică, pentru o perioadă scurtă de timp, viermele îndoielii şi al disperării se cuibăreşte iar în sufletele lor. Finalitatea metodei naturiste cere voinţă fermă şi organizarea vieţii în strictă concordanţă cu cerinţele prospectului. Abandonarea parţială a datelor pe care eu le prescriu la discuţia cu bolnavul, când stabilesc tratamentul de igienă alimentară, prelungeşte perioada de zbucium sufletesc şi suferinţa fizică, orbecăirea în tunelul întunecos, la capătul căruia se află lumina vieţii.

*

* *

În articolul intitulat, *„Terapia naturistă — o şansă pentru viaţă"*, episodul VIII, semnat de Virginia Faur în revista „Totuşi iubirea", autoarea face precizări esenţiale privind dieta alimentară în cazul tratamentului naturist, dar, mai ales, reţine din concluziile făcute de specialişti în domeniu, în mai 1992, la Frankfurt pe Main, cu prilejul conferinţei „BIO-INTERNAŢIONAL '92", privind noutăţile în domeniul tehnologiilor, medicaţiei şi medicamentelor. Reproducem, integral, acest articol.

„Conferinţa de Bio-Tratamente Internaţional '92 a reunit — după cum s-au exprimat organizatorii — „vârfurile cercetării în domeniul medicamentelor din lumea întreagă". S-au întâlnit, la Bad Homburg — Frankfurt am Main, în Germania, în perioada 20-30 mai 1992, 255 de specialişti din 31 de ţări (chimişti, biochimişti, medici, biologi, farmacişti) şi s-au confruntat, pe tărâmul noului privind tehnologiile, medicaţia, medicamentele, însoţindu-şi afirmaţiile de cazuistică, statistici, mecanisme.

Am susținut, alături de mai mulți cercetători (germani, francezi, olandezi, americani și japonezi) necesitatea înfăptuirii unei reforme în alimentație. O hrană abundentă în carne, dulciuri sau grăsimi, conduce la grave dezechilibre biochimice, metabolice, cu consecințe devastatoare asupra sănătății. M-a surprins atitudinea unui medic din Darmstadt, care a atras luarea-aminte asupra concepției despre remediul bolilor prin corijarea alimentației.

Desigur, corpul nu se poate dispensa de proteine. Ele se regăsesc, însă, și în vegetale. Spre deosebire de cele de natură animală, proteinele din legume sunt înnobilate de prezența vitaminelor și a oligoelementelor. A făcut, de altfel, elogiul cartofului, cu deosebire. *Hrana crudă, nefiartă, sucurile proaspete din legume și fructe, au un aport însemnat la revigorarea organismului, la menținerea tonusului și a stării de vitalitate specifice omului sănătos.* Să luăm, ca exemplu, sucurile. Ele sunt sevă din viața plantelor. Conțin oligoelemente, săruri minerale, coloranți naturali, multe enzime, zaharuri directe, pH optim de asimilare, care sunt tot atâtea pârghii de reglare a produselor vitale. Greșit se procedează în industria alimentară, când, pentru obținerea concentratelor de sucuri, se evaporă apa, acel miraculos suport de viață, pe care plantele-l filtrează conform celor mai adecvate cerințe de viață. O dată sărăcit, îl mai stricăm, din nou, prin diluarea cu apă de la robinet. Grozavă „afacere" pentru sănătate!

Cel mai bun tratament este cel profilactic. „Un gram de prevenire face cât un kilogram de cură". *Asemenea unei uzine, corpul se comportă în funcție de calitatea materiei prime care este hrana.* Am detaliat conceptul dezintoxicării prin dietă și ceaiuri din plante. Pe această cale simplă, necostisitoare, la îndemâna oricui, se elimină toxinele, iar corpul își recapătă vitalitatea; se încarcă, din nou, cu energie, asemenea unei baterii. Prin dezintoxicare, cresc forțele de apărare ale organismului și se întărește aura electromagnetică. La congres, s-a evidențiat, de către mulți vorbitori, calitatea alimentelor în funcție de energia electromagnetică ce-o conțin, iar nu doar după numărul caloriilor, cum se obișnuiește să se facă în prezent. *Efectul hranei în tratamentul celor mai chinuitoare boli, precum:*

SIDA, cancerul, scleroza în plăci, psoriazisul, cirozele hepatice este hotărâtor. Acelaşi medic german aprecia că nu medicamentele vindecă, ele doar ajută organismul să lupte cu boala.

În canceroze şi în general în boli infecţioase, ionul de cupru depăşeşte valorile normale în sânge fiind mobilizat din ţesuturi, atunci când organismul este supus unei agresiuni fizice, chimice şi chiar celei provocate de stress. Acesta din urmă acţionează la fel de perfid ca şi otrava. Dezechilibrul proceselor vitale, însoţit de creşterea, peste normal, a surplusului din sânge, se datoreşte şi fenomenului transmutanţei. *Carenţele organice de magneziu, în cancer, trebuie căutate, după* **L. Kervan,** *în tulburările de transmutaţie.* Nu mai este o noutate faptul că magneziul se formează, în corp, din sodiu, fără un aport exogen. Magneziul se poate transforma în calciu. Când acest echilibru este deranjat, apar numeroase oligoelemente toxice.

O cură de dezintoxicare, prin dietă şi ceaiuri, primăvara şi toamna, echilibrează energetic organismul, preîntâmpină fenomenele de autoagresiune. Doi cercetători japonezi şi unul francez au susţinut ideea, de mare curaj, potrivit căreia cancerul n-ar fi o problemă medicală, ci una de igienă a alimentaţiei. Statisticile arată că înşişi medicii oncologi cad pradă cancerului. Efectul hranei („food efect"), ca şi al tratamentelor naturiste („naturistic trataments efect") sunt factori hotărâtori în profilaxia îmbolnăvirilor de tot felul. Curativ, şansele de reuşită sunt sensibil diminuate, limita de sus a colesterolului în sânge este de 150 mg la sută. La noi în ţară este considerată încă bună valoarea de 250-280 mg %. Or, acesta este un prim semnal de degenerare, preludiul aterosclerozei şi al altor dezechilibre energetice şi metabolice.

O altă idee valoroasă, expusă la Congresul de la Frankfurt, viza denaturarea ţesuturilor şi a organelor vitale sub acţiunea agenţilor fizici, chimici, microbieni şi a stress-ului, având drept consecinţă reacţia imună a organismului. Cele mai expuse de a fi ţinta autoagresiunii sunt rinichii şi ficatul. De aceea, mulţi bolnavi de cancer fac, în stadiul final, insuficienţă renală şi hepatică.

Este necesară, aşadar, şi la noi, o reformă a alimentaţiei. Am văzut, în S.U.A., magazine cu hrană naturală („food

helth"), precum şi în Germania („reformhaus"), în Franţa („produs BIO") cu preparate şi alte alimente conţinând sucuri, fulgi de cereale, combinaţii de săruri cu efect terapeutic, inhalante, alifii, argilă, miere, polen propolizat, cereale încolţite, preparate de orz verde, pâine integrală, ulei presat la rece, o mare varietate de ceaiuri de protecţie. Desigur, preţul acestora este de 3-8 ori mai ridicat decât al celorlalte, dar calitatea nutritivă şi terapeutică este insutită. Pe ambalaje scrie: „Fără cofeină", „Fără sodiu glutamat", „Produs BIO" (din cereale netratate chimic), „Fără conservant".

Acolo, presa are un rol însemnat în informarea oamenilor cu privire la riscurile îmbolnăvirilor, publică îndemnuri (nu neapărat publicitare!) privind unul sau altul dintre aceste produse, pentru ce afecţiuni sunt bune, în ce cantităţi etc. Deşi mai scumpe decât preparatele curente ori de sinteză, sunt foarte solicitate de populaţie. „Sănătatea nu are preţ", mi-a răspuns o gosodină ce cumpărase o sortimentaţie foarte bogată de asemenea mărfuri.

Revista „Totuşi iubirea" a făcut şi face mult în direcţia aceasta. Ne străduim ca şi în revista „Doctorul Natură", să aducem mereu mai multe şi mai apreciate idei de lumină în direcţia unei alimentaţii sănătoase, pentru ca viaţa să ne fie mai bună."

Scanned with OKEN Scanner

„Spune-mi cum mănânci, ca să-ți spun ce fel de om ești“

Medicina naturistă este, după cum s-a putut constata din capitolele anterioare, capabilă să învingă multe boli care au invadat organismul, folosind, în exclusivitate, ceaiuri și medicamente-aliment, fără a recurge la sintezele chimiei. Din această perspectivă, dieta alimentară capătă o importanță fundamentală, aspect subliniat pregnant în capitolul „Introducere“, din teza de doctorat a Virginiei Faur. („Factori de protecție apifitodietetici profilactici și curativi în curs de definitivare), capitol pe care îl reproducem integral.

*
* *

Alimentația stă la baza vieții, constituie un factor cu acțiune permanentă, care determină desfășurarea proceselor metabolice, deoarece hrana reprezintă izvorul și regulatorul proceselor de schimb.

Necontenitele prefaceri biochimice, care stau la baza vieții, duc la nevoia impetuoasă a încorporării anumitor substanțe din mediul extern și *această acțiune constituie funcția de alimentație.* Funcția de alimentație este comună tuturor formelor de organizare a materiei vii și reprezintă legătura cea mai veche dintre organism și mediul ambiant. În general, organismele vii nu încorporează decât substanțe care sunt sau pot fi făcute identice cu cele din

structura lor proprie şi care, participând la desfăşurarea normală a metabolismului, furnizează energia necesară fenomenelor biologice şi asigură troficitatea organismului respectiv.

Îmbunătăţirea calităţii vieţii este, în mare măsură, legată de modul de alimentaţie, de calitatea consumului alimentelor. O istorie de un milion de ani de obiceiuri alimentare diverse, stă la baza deprinderilor noastre privind alimentaţia şi nutriţia. Educaţia în probleme de nutriţie are drept scop ameliorarea sănătăţii populaţiei prin ameliorarea obiceiurilor alimentare. Dietetica a depăşit cadrul restrâns ce i s-a rezervat şi nu se mai adresează numărului restrâns al „bolnavilor". Ea trebuie să se adreseze colectivităţii întregi pentru a fundamenta o atitudine nutriţională cu caracter predominant profilactic. În practică, se confruntă tradiţia alimentară cu datele noi ale ştiinţei, cu mutaţiile survenite în modul de viaţă al individului. Nu se pune problema să se renunţe complet şi definitiv la unele practici gastronomice şi să se înlocuiască acestea cu altele cu totul noi. Se pune problema numai de a corecta aceste practici, de a le adapta şi de a le pune în acord cu unele cerinţe noi, verificate în practică şi, mai ales, care sunt susţinute de argumente ştiinţifice furnizate de ştiinţa alimentaţiei şi dietoterapiei. De foarte multe ori, indicaţiile dietetice nu sunt respectate nici de cei care le prescriu. Mai întâlnim, uneori, dieteticiene obeze, fumătoare care scriu şi vorbesc despre efectele secundare ale fumatului. Nu există, însă, încredere acolo unde lipseşte concordanţa dintre vorbă şi faptă, astfel încât cei ce cunosc unele practici nutriţionale corecte trebuie să le aplice în primul rând ei înşişi.

Cu 2 300 de ani în urmă, Platon spunea: *„O societate se construieşte în jurul modului în care produce şi consumă alimentele."* Pentru fiecare tip de alimentaţie, format de-a lungul istoriei grupului respectiv, s-a conturat o anumită constelaţie enzimatică, verificată şi memorată genetic. În felul acesta, se explică, de exemplu, absenţa lactazei la unele triburi sud-vest africane, necrescătoare de animale şi, deci, neconsumatoare de lapte; sau adaptarea eschimoşilor la un consum exagerat de lipide şi protide animale, cu o lipsă aproape totală a aportului de vegetale.

Omul are posibilitatea să consume o mare varietate de produse şi în această direcţie şi-a dezvoltat un echipament enzimatic divers. În acelaşi timp, el a devenit, mai mult decât toate celelalte animale, dependent de substanţele nutritive din mediu, fiind singurul mamifer, alături de maimuţă şi cobai, care nu poate sintetiza acidul ascorbic, iar faţă de celelalte vitamine, este mai dependent decât orice alt animal.

Există o diferenţă netă între reacţia animalelor şi a omului faţă de hrană, deoarece la om un rol deosebit în aprecierea şi selectarea alimentelor îl are plăcerea ce conferă consumarea produsului, respectiv calităţile senzoriale, afectivitatea, comportamentul emoţional. Pe drept cuvânt, se afirmă că, din punctul de vedere al hranei, omul este mai mult creaţia dorinţei decât a nevoii. În alegerea alimentelor, consumatorul ştie foarte puţin despre necesităţile sale organice, dar, în schimb, este sedus, în mare măsură, de dorinţele şi plăcerile pe care le conferă produsul alimentar. Acest fapt a fost exploatat, cu maximum de beneficii, de întreprinzătorii industriei alimentare din societăţile de consum, care au pus accent, în primul rând, pe calităţile senzoriale ale produsului.

Există, în primul rând, preferinţa crescândă a consumatorilor pentru produsele rafinate, iar industria alimentară şi-a orientat producţia spre crearea de alimente cu un înalt grad de prelucrare (mai albe, mai limpezi, mai intens colorate — dar mai puţin nutritive şi mai dezechilibrante).

Preferinţa pentru pâinea albă a făcut ca, prin procesele de măcinare şi cernere, să se elimine 70-80% din conţinutul iniţial de vitamine şi săruri minerale, în condiţiile în care, de-a lungul evoluţiei societăţii umane, cerealele au reprezentat principala sursă de vitamine din complexul B, vitamina E şi aportul principal de macro şi microelemente.

Preferinţa pentru dulce a determinat o creştere a consumului de zahăr, până la valori care reprezintă una din principalele cauze ale dezechilibrelor alimentare existente în prezent, justificându-se, pe deplin, caracterizarea făcută de Yudkin, zahărului: „alb, pur... ucigător".

Rafinarea produselor alimentare a eliminat celuloza, considerată, mult timp, indezirabilă, deoarece micşorează coeficientul de utilizare a hranei şi provoacă, totodată, un disconfort digestiv; în decursul ultimilor ani, s-a constat, însă, o incidenţă crescândă a unor afecţiuni intestinale, paralel cu creşterea bolilor cardiovasculare.

Or, statisticile demonstrează că incidenţa acestor boli este mai mare în mediul urban, decât în mediul rural şi mai accentuată în ţările industrializate, fiind corelată cu lipsa din raţie a substanţelor de balast — cunoscute sub denumirea de fibre alimentare.

Astăzi, se spune, mai hotărât decât în urmă cu ani, că alimentele joacă un rol însemnat, atât ca izvoare ale bolilor, cât şi ca leac fără egal.

Treptat, s-a acceptat, unanim, ideea că dieta poate determina transformări fiziologice secundare şi terţiare, care predispun nu numai indivizi, ci şi colectivităţi la o serie de boli cronice, astfel încât problema interacţiunii dintre alimentaţie şi sănătate, a posibilului caracter nociv al hranei asupra organismului sănătos şi bolnav — problemă, de altfel, foarte veche — este una dintre cele mai actuale ale zilelor noastre.

Un mare număr de studii epidemiologice efectuate, în ultimii ani, de organismele naţionale şi internaţionale, în numeroase ţări, a evidenţiat, tot mai pregnant, corelaţia dintre tipul de alimentaţie şi apariţia cancerului. Se apreciază că alimentaţia poate influenţa toţi factorii care determină acţiunea cancerigenilor: concentraţia, sinergismul sau inhibiţia, timpul de contact cu mucoasa intestinală, viteza globală de tranzit, modificarea permeabilităţii de membrană, natura şi activitatea microflorei intestinale.

Majoritatera studiilor efectuate până în prezent evidenţiază faptul că un consum excesiv de produse alimentare, ingerarea unei cantităţi mari de calorii, se corelează cu apariţia cancerului atât la animale, cât şi la oameni. Îndeosebi creşterea consumului de carne şi grăsimi favorizează inducerea cancerului colonului. Astfel, la japonezi, s-a înregistrat o creştere a frecvenţei cancerului, ca urmare a măririi numărului de proteine şi grăsimi, datorat nivelului de trai. Cercetările epidemiologice au semnalat o diversitate a formelor de

cancer în funcţie de modul de alimentaţie. În Japonia, predomină cancerul gastric şi esofagian, ca urmare a consumului mare de peşte prăjit şi sărat şi a orezului prăjit. La populaţia japoneză, emigrantă în S.U.A., se constată o creştere a incidenţei cancerului colonului şi o reducere a cancerului stomacului, ca urmare a schimbării obiceiurilor alimentare. S-a remarcat că acest proces are o dinamică bine stabilită, crescând de la o generaţie la alta, indicele de mortalitate la generaţia a treia de japonezi fiind apropiat de cel al albilor din S.U.A. Sunt interesante rezultatele studiilor privind mortalitatea prin cancer la diferite grupe de populaţie din cadrul aceleeaşi ţări, în funcţie de obiceiurile alimentare. Astfel, în România, în Moldova, se constată o incidenţă mai redusă a cancerului decât la restul populaţiei, datorită specificului alimentaţiei. În general, grupurile care au introdus restricţii de carne, peşte, băuturi stimulente şi au, în schimb, un consum ridicat de legume şi de fructe, prezintă o incidenţă mai redusă a cancerului.

Toate ţările dezvoltate sunt preocupate de influenţa nefastă a alimentaţiei neraţionale asupra sănătăţii populaţiei şi de evaluare a unor soluţii de corectare a deprinderilor greşite din alimentaţie. Astfel, după studii îndelungate, comisia pentru probleme de nutriţie din Senatul S.U.A. a recomandat norme de consum alimentar la baza cărora stă principiul luptei cu excesul de alimente, care determină o serie de dereglări metabolice şi apariţia unor afecţiuni. Aceste recomandări prevăd: evitarea excesului ponderal şi a unui surplus de calorii; creşterea consumului de glucide prin legume şi fructe; diminuarea consumului de zahăr rafinat; reducerea consumului de grăsimi, în special al celor saturate şi compensarea cu grăsimi polinesaturate, limitarea consumului de colesterol (furnizat de unt şi de ouă) la 0,3 g pe zi, precum şi a celui de sodiu la 5 g NaCl pe zi.

Aplicarea unei conduite alimentare corecte implică, însă, formarea unei atitudini individuale, respectiv a unui complex educaţional şi informaţional bine organizat.

În multe ţări (S.U.A., Franţa, Germania, Elveţia etc), în care au fost semnalate, cu mulţi ani în urmă, deprinderi alimentare greşite, în neconcordanţă cu necesarul fiziologic, s-au aplicat programe complexe care prevăd ca

informarea în acest domeniu să fie inclusă la toate nivelele educaţionale. Un astfel de program elaborat în S.U.A. menţionează: „*Educaţia nutriţională constituie o cerinţă fundamentală în toate şcolile elementare şi superioare. Toţi învăţătorii sunt instruiţi în problemele nutriţiei, iar în institute şi universităţi există cursuri speciale de nutriţie; atât în învăţământul universitar, cât şi în cel postuniversitar, se organizează, permanent, cursuri de toate nuanţele, adresate marelui public.*“

Rezultatele acestei acţiuni au fost comunicate, în S.U.A., în anul 1977 şi evidenţiază o modificare esenţială a criteriilor de selecţionare a alimentelor. Astfel, dacă în 1965 principalul criteriu de selecţionare a pâinii era dat de calităţile senzoriale — culoare, gust, aromă etc. — şi numai 2% din populaţie se orienta după valoarea nutritivă a acesteia, în urma măsurilor de educaţie nutriţională întreprinse, procentul celor care apreciau pâinea după valoarea nutritivă — principala valoare de întrebuinţare pentru organism — a crescut la 28%. Rezultă, deci, că, printr-o politică nutriţională, cu participarea, în mod conştient, a întregii populaţii, există posibilitatea de a schimba optica de apreciere, de selectare şi de utilizare a alimentelor, nu după criteriul afectiv, cum se face, adesea, ci după cel ştiinţific, nutriţional, cu mari implicaţii sociale şi economice, deoarece consumul neraţional de alimente are ca efect imediat scoaterea din circuitul economic a unor produse care sunt folosite nu pentru a întreţine viaţa, ci pentru a o deregla.

Scanned with OKEN Scanner

TERAPIA PRIN DIETĂ*

A vindeca înseamnă a curăţi

Timp de patru sau şase săptămâni, să renunţăm la alimentele care provoacă acidularea sângelui şi a ţesuturilor (carne şi derivatele sale, nu mai mult de 3 ouă pe săptămână, cafea îndulcită cu zahăr, lapte cu zahăr, ceai chinezesc cu adaos de zahăr).

Cura de dezintoxicare presupune înlocuirea acestora cu multe legume şi fructe, precum şi cu sucuri proaspete, servite ca aperitiv, supe şi ciorbe de zarzavat, acrite cu borş sau cu sare de lămâie, varză murată, lapte prins şi iaurt, cereale germinate, piureuri de legume, drojdie de bere, nuci. Atenţie, oţetul alimentar ce se găseşte în comerţ provoacă acidoza sângelui, recomandat fiind doar în comprese cu apă în cazuri de edeme, umflături, dureri reumatice.

Este falsă concepţia după care o alimentaţie bogată în carne ar înviora, ar da puteri. Carnea dă multe reziduuri şi provoacă dezechilibre şi dezordini în organism. Deşi mulţi nu cred în asemenea aprecieri, ajung în situaţii limită, când boli grave le pun în pericol sănătatea şi chiar viaţa.

Abia atunci se conving că nu e bună alimentaţia... consistentă. De fapt, urmărind aceste îndemnuri, veţi observa singuri că, în timp, corpul se revigorează şi organismul devine mult mai rezistent la boli şi elimină

Scanned with OKEN Scanner

balastul de toxine, acumulat în ani de zile. Faza aceasta nu este chiar uşor de suportat, fiind însoţită de dureri, în special la încheieturi, datorită depunerilor de uraţi, sau la fiere, rinichi, datorită litiazelor, având aceeaşi cauză: "hrana bună".

Cura de dezintoxicare

Are ca efect reglarea digestiei, stimularea funcţiei intestinale, curăţirea sângelui, reactivarea metabolismului. Un pahar cu suc de mere sau lapte de urzici, luat cu un sfert de oră înainte de masă, ajută digestia, scaunul normal şi regulat.

Reţeta laptelui de urzici. Cantităţi: o linguriţă de frunze de urzici, 200 g lapte, 10 g (o linguriţă) miere sau lactoză. Frunzele se toacă mărunt şi se opăresc cu laptele clocotit. Strecurat după o oră, se îndulceşte cu miere sau lactoză. Această băutură conţine 4 g proteine, 4 g grăsimi, 15 g glucide, 121 calorii.

Atenţie, combinaţia lapte cu zahăr este un aliment mort. Zahărul absoarbe, pentru propria metabolizare, calciul şi vitaminele din lapte. Lactatele, cel mai bine, să se consume neîndulcite. La nevoie, se îndulcesc cu miere sau lactoză, fructoză, glucoză.

Consumarea regulată a laptelui sau iaurtului normalizează flora bacteriană a intestinului, aşa încât capacitatea sa digestivă cunoaşte o considerabilă înviorare şi fortifiere. Reglementarea funcţiei intestinale înseamnă, întotdeauna, curăţirea sângelui. Sucurile, supele şi salatele de verdeţuri stimulează metabolismul. Cel mai simplu este folosirea unui ceai depurativ: podbal (Tussilago forfara), păpădie (Taraxacum officinale), anason (Pimpinella anisum) şi mentă (Mentha piperita).

Un ceai „de dimineaţă" eficient se obţine din coji de salcie, lemn dulce, frunze de nucă şi trei fraţi pătaţi (panseluţe de câmp). O lingură de amestec se opăreşte cu 200 ml apă clocotită. Se acoperă şi se strecoară după o oră. Se bea, dimineaţa, pe stomacul gol. Cura cu boabe de cetină, a lui Kneipp, constituie un factor însemnat, la rându-i, în reglarea digestiei. Se mestecă şi se înghit, în prima zi, patru boabe, apoi doza creşte, zilnic, cu câte o boabă, până în ziua a 12-a. Doza scade, apoi, cu câte o

boabă pe zi, până în ziua a 23-a, când se ajunge, iarăşi, la punctul terminus, adică la patru boabe. Repetată de mai multe ori, face ordine în organism, dar nu poate fi folosită în caz de maladii inflamatorii ale rinichilor, decât în cantităţi mai mici: 4—5 boabe, după mâncare, ca digestiv şi carminativ (elimină gazele).

Reţete de sezon

Zile de căpşuni sau fragi: 1—2 zile pe săptămână se consumă numai căpşuni. Această cură s-a dovedit valoroasă nu numai pentru curăţirea sângelui, ci şi în vindecarea unor boli. Lineé, un renumit medic francez, s-a vindecat, astfel, de o gută rebelă, denumindu-le „binefacere dumnezeiască". Frăguţele şi căpşunile sunt diuretice, cu eliminare de acid uric. Se recomandă în afecţiuni renale (inclusiv litiaze), artritism, reumatism, cu efect pronunţat în caz de gută. Fiind diuretice, aceste fructe favorizează eliminarea toxinelor şi le face utile în tratamentul eczemelor, a altor afecţiuni dermatologice. Asupra aparatului digestiv, acţiunea este multiplă: uşor laxativă, de combatere a oxiurilor şi cu efect favorabil în afecţiuni hepatobiliare, inclusiv litiază biliară.

Având şi efect hipotensiv, sunt utile în ateroscleroza, fiind diuretice şi depurative, favorizează scăderea colesterolului. Foarte bogate în săruri minerale, în special în fier, se recomandă în anemii şi în TBC, ca întăritoare şi remineralizante. Fragii şi căpşunile pot fi folosite şi de diabetici, în cure de primăvară, dar nu mai mult de 300 g zilnic. În cazul oxiurazei, se consumă 500 g de căpşuni, dimineaţa, pe stomacul gol şi nimic altceva până la masa de prânz, timp de o săptămână. Acest procedeu constituie cel mai bun tratament, lipsit de efecte secundare, obţinând vindecarea de paraziţi, fără medicamente, fără alte privaţiuni alimentare. Frunzele de căpşuni şi de fragi fac parte şi ele din nomenclatorul plantelor medicinale. Sunt antidiareice, diuretice, având şi proprietăţi dezinfectante ale căilor urinare. Se utilizează sub formă de infuzie.

Scanned with OKEN Scanner

Să luăm aminte, aşadar, asupra învăţăturii din străbuni, care spune că **omul îşi cumpără scump boala şi dă, vai! atât de puţin pentru sănătate.**

Să ne protejăm de toxine!

Alimentaţia naturistă, cu legume şi fructe, ne protejează organismul de asaltul toxinelor, provenite dintr-o hrană abundentă în carne, zahăr, grăsimi, produse conservate şi aromatizate sintetic. Se favorizează, astfel, instalarea, încet dar sigur, a stării de oboseală, nelinişte, nervozitate, irascibilitate şi boală. Nu e o noutate pentru nimeni, dar **gustul înrobeşte firea.**

Vă recomand **cura cu vişine şi cireşe.** Săptămânal, una-două zile, consumaţi numai aceste fructe. Reţineţi un amănunt esenţial: ele nu conţin zaharoză, ci un zahăr simplu, numit levuloză. Sunt admise, deci, şi în alimentaţia diabeticilor, dar nu mai mult de 300 g/zi. Se realizează, astfel, o depuraţie organică, înlesnind eliminarea deşeurilor, a toxinelor. Binevenită este şi **cura cu suc de cireşe sau vişine.**

În felul acesta, organismul asimilează mai rapid şi în totalitate enzimele şi celelalte principii active, fără a suferi pierderi prin digestie. Drept argumente, vă reţinem atenţia asupra următoarelor efecte terapeutice:

— sunt uşor acide, constituind un excelent adjuvant în colitele de fermentaţie, în special sucul;

— prin aportul caloric redus, ca şi prin efectul lor laxativ, sunt un amăgitor al foamei, bune, deci, în cazurile de obezitate;

— contribuie, în bună măsură, la eliminarea colesterolului, recomandate în afecţiuni renale (inclusiv litiază), gută, reumatism, artritism, ateroscleroză;

— ajută la regenerarea parenchimului hepatic, bune în caz de litiaze biliare, hepatite cronice, sechele hepatice;

— sunt considerate printre fructele cu efectele cele mai salutare în întârzierea fenomenului de îmbătrânire;

— sunt sedative şi tonice ale sistemului nervos, tonifiante ale tegumentelor obosite, redau elasticitatea pielii, sunt astringente;

— sub formă de comprese, cu proprietăţi curative în migrene.

Codiţele de cireşe, datorită conţinutului bogat în săruri de potasiu şi flavonoide, sunt diuretice. Folosite abuziv, însă, slăbesc inima. Cleiul scoarţei de cireş şi vişin se foloseşte ca antitusiv. Se suge până se topeşte în gură.

Un alt „curăţitor" al organismului este răbarbărul, de la care se folosesc peţiolii. Se extrage sucul şi se foloseşte la acrirea ciorbelor, în locul oţetului. Conţine multă vitamină C, multe enzime, oligoelemente şi oxalaţi, fiind apreciat ca un tonic şi echilibrant glandular, reglează chiar şi glicemia. Nu recomand prepararea sa sub formă de compot, prin fierbere şi adaos de zahăr. În felul acesta, se distruge cea mai mare parte din enzime şi vitamina C, având efecte contrare în cazul celor suferinzi de litiază renală.

Curele de dezintoxicare, pe cale internă, cu vişine, cireşe şi răbarbăr, trebuie asociate cu spălări întregi, sub formă de duşuri cu apă rece şi caldă, alternativ. Urmează, apoi, băi de aer şi de soare pentru stimularea funcţiilor de detoxifiere prin piele. Toate acestea, pentru a întârzia bătrâneţea. Dacă, dimpotrivă, nu vă supravegheaţi alimentaţia, nu respiraţi bine, dacă lăsaţi să vi se intoxice sângele prin nemişcare, prin constipaţie, otrăvind organismul, regenerarea celulelor nu este cea mai bună şi veţi cunoaşte, mai de timpuriu, bătrâneţea.

Remember

Ştiaţi că intoxicaţiile din organism atacă şi alterează sistemul glandelor, prin care se asigură sănătatea, vitalitatea, caracterul, temperamentul, destinul, lungimea vieţii? Bătrâneţea este consecinţa otrăvirii sângelui, cu consecinţe nefaste privind uzura organelor şi micşorarea vitalităţii. Alte izvoare de intoxicare, ce îmbătrânesc prematur, sunt şi defectele morale, precum: furia, ura, gelozia, invidia, frământarea, abuzul de alcool, tutun, cafea, medicamente.

În popor, se spune că acestea „ne fac sânge rău", ce sugestiv! — sau că ne „amărăsc viaţa!" ! ce înţelept spus!

Scanned with OKEN Scanner

Prin autosugestie, să ne antrenăm la linişte, răbdare, bunăvoinţă, optimism, veselie, ordine şi să suprimăm sentimentele negative care ne „otrăvesc" existenţa. Vai, bine ar fi! Dacă voinţă avem, pe toate acestea le vom dobândi. Încercaţi să vă convingeţi! Viaţa e frumoasă. De ce s-o irosim în furia nebuniei? O viaţă frumoasă o vom avea dacă vom dobândi sănătatea. Atenţie, deci! Să învăţăm să trăim frumos!

Terapeutica naturistă presupune redresarea energetică prin aport alimentar, respiraţie sănătoasă, revigorare psihică, sucuri naturale, ceaiuri şi crudităţi. Ea antrenează, în bătălia pentru sănătate, o seamă de factori, precum: apa, mişcarea, alimentaţia, aerul, frigul, căldura, lumina. Sănătatea ne-o putem redobândi, spectaculos, respectând legile fireşti ale Naturii, iar ea nu are nevoie de maiştri care să o instruiască.

---

* Acest articol aparţine d-nei Virginia Faur şi a fost publicat în nr. 4 al revistei „Doctorul Natură".

CE ALEGEM: O „BULINĂ“ SAU UN CEAI?

Pentru majoritatea oamenilor, această dilemă nu există. Este preferată bulina. Una din cauzele importante ale acestei opţiuni este publicitatea făcută medicamentelor, iar interesul trusturilor farmaceutice, în acest caz, este evident. Mai interesant este faptul că noi, românii, suntem beneficiari indirecţi ai acestei publicităţi, consumul de medicamente fiind mai degrabă un fenomen de import şi mai puţin o tradiţie autohtonă.

Desigur, factorii obiectivi sunt la fel de importanţi, iar minimalizarea lor ar fi o greşeală. Civilizaţia are avatarurile ei. Ea tinde să ne îndepărteze de Natură, dar ne creează şi posibilităţi spre a ne apropia de ea, fără însă a ni le oferi pe tavă. Ea determină creşterea longevităţii, a nivelului cultural, a automedicaţiei, a numărului de medici şi de consultaţii, precum şi perfecţionarea îngrijirii medicale, factori care conduc, indubitabil, la sporirea consumului de medicamente.

Pe de altă parte, viaţa modernă, caracterizată prin viteză şi lipsă de timp, face mai comodă luarea unui antinevralgic, de exemplu, decât prepararea unui ceai, iar dacă acesta se dovedeşte eficient, autoadministrarea cronică şi cu o frecvenţă din ce în ce mai mare este aproape asigurată, pentru că medicamentul tratează simptomul şi nu cauza care stă la baza lui.

Scanned with OKEN Scanner

Creşterea consumului de medicamente este direct proporţională cu cea a frecvenţei reacţiilor adverse. Cu toată experimentarea preclinică din ce în ce mai intransigentă, acestea continuă să apară nu atât datorită medicamentului însuşi, cât mai ales asocierii mai multor medicamente şi a cunoaşterii incomplete a acţiunii lor combinate, lucru, de altfel, explicabil, având în vedere numărul mare de preparate noi puse pe piaţă.

Nu dorim să determinăm reţinerea concluziei că ar fi vorba, aici, de un război declarat *medicamentului*, ca principiu. El *este şi va rămâne unul din elementele de bază în tratamentul anumitor boli*, este vorba doar de a admite limitele pe care el le are în numeroase boli, pentru că, în afară de faptul că este un produs de sinteză, deci străin organismului, sau în cel mai bun caz un extract dintr-o singură substanţă naturală, el a fost creat pentru a interfera doar o verigă a lanţului care duce de la sănătate la boală. *Cu puţine excepţii, medicamentul nu tratează cauza*, deci nu poate să schimbe modul de viaţă. De altfel, nici nu ar fi posibilă producerea unor medicamente care să determine renunţarea la fumat (deşi încercări există!), la carne, grăsimi şi dulciuri, medicamente care să provoace dorinţa de a face sport etc., etc.

Pe de altă parte, pare evident că un drajeu roşu sau albastru, cuprinzând unul din principiile active ale unei plante oarecare, nu poate avea un efect similar cu al produsului natural folosit sub formă de tinctură, infuzie sau decoct, pentru că un element extras dintr-un complex este insuficient, rămânând lipsit de aportul celorlalte substanţe care i-ar putea amplifica acţiunea.

Concluzia este, cred, fără echivoc. *Banalul ceai cu diverse esenţe aromatice, groguri pe bază de cuişoare, scorţişoară, suc de lămâie, miere, combinate cu odihnă suficientă vă va scăpa, în câteva zile, de banala, dar atât de neplăcuta gripă. Ca să luăm doar un exemplu...*

CARNEA — pusă „la zid" de naturism

Mulţi pacienţi sunt speriaţi la gândul că trebuie să urmeze tratamentul naturist, din cauza interdicţiei totale a cărnii în alimentaţie. Deşi citeşte în prospect, i se explică pe îndelete, la întâlnirea cu Virginia Faur, totuşi, această categorie de bolnavi are rezerve serioase faţă de avertismentul de a consuma carne. Un ardelean hâtru, aflat în cabinetul „FAVISAN" din Lugoj, neputând capacita un bolnav sosit aici pentru a începe tratamentul naturist, după încercări nereuşite de a-i explica riscul consumului de carne, a concluzionat, în inimitabilul său dialect: „Măi, dar greu te mai nădăieşti (dumireşti) tu!"

Naturiştii consideră că în vârful piramidei alimentelor generatoare de toxine — care împovărează în primul rând ficatul — se află triada răului: **CARNEA, ZAHĂRUL** şi **OŢETUL**. Motivele morale pentru renunţarea la consumul de carne au fost prezentate în toate timpurile, în toate religiile şi la aproape toate popoarele. De acest adevăr se pot convinge cei care au curiozitatea să citească. Dieta hotărâtă omului, la început, n-a fost carnea. Numai după potop, când orice verdeaţă de pe Pământ a fost distrusă, omul a primit încuviinţarea de a mânca şi carne. Despre porc, Creatorul a zis: *„Este necurat pentru voi; să nu mâncaţi din carnea lui şi nici să nu vă atingeţi de trupul lui mort"*.

În fond, porcii sunt curăţitori de murdării şi numai pentru acest scop au fost creaţi. Este cu neputinţă ca

trupul vreunei făpturi vii să fie sănătos când hrana ei este murdară.

Când priveşti, în emisiunile de la Televiziune, imaginile zguduitoare ale condiţiilor în care cresc porcii pe platformele de reziduuri ale marilor metropole, „coabitând" cu şoarecii, şobolanii şi hoiturile animalelor aruncate la întâmplare, te cutremuri la gândul că te-ai putea înfrupta din carnea acestor patrupede purtătoare ale stigmatului poluant al societăţii moderne. Parcă şi-ar fi propus, ca obiectiv fundamental, să maculeze totul, să-şi afecteze grav mediul ambiant, să marcheze definitiv, prin schingiuire, frumuseţile Naturii.

O sursă importantă de boală

Niciodată carnea n-a fost cea mai bună hrană, iar folosirea ei, astăzi, este cu atât mai nepotrivită, cu cât îmbolnăvirile animalelor sunt tot mai frecvente. De multe ori, oamenii folosesc, fără să ştie, o carne plină de germenii tuberlucozei şi ai cancerului. Şi ţesuturile cărnii de porc sănătos sunt pline de paraziţi, ceea ce explică înmulţirea cazurilor de trichineloză şi antrax.

Adesea, animalele sunt duse la abator sau la târg, fiind atât de bolnave, încât cei ce le vând se tem să le mai ţină. Ferite de lumina soarelui şi de aerul curat, respirând mirosul cocinei murdare, îngrăşându-le cu fel de fel de putreziciuni, animalele acestea devin potenţiale focare de infecţie, corpul lor e îmbâcsit cu toxine, pe care ne grăbim, apoi, să le preluăm noi. În multe locuri, chiar peştii sunt atât de intoxicaţi de murdăriile cu care se hrănesc, încât sunt, şi ei, cauză de boală. Aşa se întâmplă mai ales acolo unde peştii ajung în legătură cu murdăriile care se revarsă pe canalele colectoare ale marilor oraşe, în bălţile şi lacurile înmagazinând reziduurile radioactive ale accidentelor Cernobâl, Tomsk şi câte alte catastrofe vor mai fi fost, fără ca noi să le cunoaştem. Peştii trec apoi în larg şi sunt prinşi acolo unde apa e chair curată şi proaspătă. Dar ignoranţa e mare, gustul înrobitor, aşa că mulţi nu-şi dau seama de primejdie. Din păcate, puţini pot fi făcuţi să creadă că, din cauza cărnii, şi-au otrăvit sângele şi au alunecat în suferinţă.

Se poate şi fără carne!

O alimentaţie fără carne nu numai că este posibilă, ci şi pe deplin hrănitoare, dacă alimentele nu sunt devalorizate prin păstrare îndelungată, fierbere, reîncălzire, prăjire. În felul acesta, ele îşi pierd valoarea nutritivă şi, îndeosebi, vindecătoare. Renumitul clinician german Friedrich von Müller (1858—1941) concluziona: *„Omul depăşeşte, în general, necesitatea de carne şi substanţe proteice. Chiar cei cu muncă grea pot renunţa la alimentaţia cu carne, fără ca, prin aceasta, să aibă de suferit sănătatea lor."*

Virginia Faur apreciază că, pentru un om sănătos, o cantitate mică de carne, folosită drept condiment, duminica, nu este dăunătoare. Renunţarea definitivă la carne se pune doar în momentul apariţiei bolii, al începerii tratamentului naturist şi mai ales în cazul unor persoane care au suferit de afecţiuni grave şi foarte grave şi şi-au ameliorat starea de sănătate. Pentru a nu readuce boala în organism, aceste persoane trebuie să renunţe definitiv la carne, zahăr şi oţet.

Carnea — sorgintea bolii

După o masă copioasă, bogată în carne, creşte tensiunea arterială şi este stimulată activitatea glandei tiroide (hipertiroidismul). *O alimentaţie bogată în carne are un rol nefast în apariţia aterosclerozei, trombozelor, emboliilor, în formarea calculilor biliari, în psoriazis, în creşterea prostatei, în cancer.*

Efecte destructive se constată şi în artritism, calculi renali, ivirea stărilor alergice. *Dieta vegetariană opreşte şi îndepărtează cele mai multe stări alergice, preîntâmpină apariţia apendicitei.* Mulţi oameni mor de boli pricinuite de consumarea cărnii, dar adevărata cauză nu este bănuită nici de-ei, nici de cei din preajma lor.

Nici spiritul nu agreează carnea!

Abuzul de carne dă o stare de instabilitate psihică şi iritabilitate. Mai ales la copii, aportul de proteine nu

Scanned with OKEN Scanner

provine numai din carne. Proteinele pot fi la fel de bine asigurate din vegetale, ouă şi lapte, fără a fi însoţite de fenomenul putrefacţiei intestinale. Cei care consumă, zilnic, carne, din cauza lipsei enzimelor, oligoelementelor şi a vitaminelor din alimentaţie, sunt predispuşi la distrofii musculare, canceroase, boli ale pielii, intoxicaţii. Dieta cu carne este cea mai nerentabilă şi mai sărăcăcioasă, întrucât prin arderea sa în organism se consumă multă energie. După un bine aparent, se instăpâneşte o stare nefirească de oboseală şi sfârşeală. Reziduurile ce nu pot fi metabolizate deregleaza echilibrul acidobazic. În timpul funcţiei istovitoare de echilibrare şi dezintoxicare, se ajunge la depozitarea, în ţesuturi, a acidului uric şi la numeroase alte tulburări metabolice (litiaze, diabet, obezitate ş.a.).

Cei ce consumă multă carne au temperamentul energic şi agresiv, în timp ce, la vegetarieni, temperamentul se remarcă prin linişte, seninătate şi un echilibru permanent, demn de invidiat.

Acidoza sângelui, primul simptom al bolii

Acidoza este o stare de boală în care sângele se încarcă de toxine, ce nu au putut fi eliminate prin rinichi, intestine, plămâni şi piele. Între sânge şi ţesuturi se află un ţesut special, cu rol mijlocitor, numit mezenchim, care absoarbe, ca un burete, substanţele toxice dizolvate în sânge sau în ţesuturi şi în lichidele acestora. Sunt ferite, astfel, de intoxicare cu substanţe ce trebuie eliminate, ţesuturile şi sângele. Între depozitarea şi reducerea substanţelor nutritive şi metabolice trebuie să existe un echilibru reversibil, care dă armonie proceselor vitale. Echilibrul se rupe în momentul când se adună o cantitate prea mare de reziduuri în mezenchim, care, apoi, migrează şi se depun în părţile moi, ale organelor mişcării, provocând inflamaţii şi durificări. Acestea sunt, de fapt, artrozele, ca o primă fază a procesului degenerativ. Nu puţini se vaită, adesea: „Mă doare tot corpul“, fără însă a da importanţa cuvenită pericolului ce-i pândeşte. Dacă în acel moment omul s-ar prezenta la medic să-şi

diagnosticheze boala şi ar începe imediat un tratament ştiinţific, recomandabil naturist, afecţiunea ar fi mult mai uşor scoasă din organism.

Toxinele din carne trec în sânge

Carnea, zahărul, grăsimile şi oţetul împovărează, cu reziduuri, ţesutul de mediere şi rup echilibrul acid-bază. Cu alte cuvinte, acest ţesut intermediar, îmbâcsit cu toxine acide, nu mai prididește să purifice, în măsura în care valuri noi de agenţi toxici se revarsă asupră-i. Remediul ar fi cel indicat de naturişti: *„Scoate carnea din alimentaţie şi, în plus, consumă zilnic 2-3 litri de lichide, aşterne comprese locale cu apă rece şi cu puţin oţet, pe locurile dureroase.* Numai în felul acesta se înlătură cauza".

Tratamentele medicale nu fac decât să aline, parţial, durerile. De fapt, în felul acesta se accentuează dezechilibrul şi se împovărează corpul cu substanţe toxice. Se ajunge, inevitabil, la starea agravantă, când sângele însuşi e inundat de toxine („Sânge stricat") şi apar boli grave: cancer, psoriazis, lupus eritematos şi, în general, aşa-zisele afecţiuni de autoagresiune (scleroza multiplă, colagenoza, vitiligo). Sângele devine hiperacid, iar organele de eliminare, în special rinichii, sunt împovoraţi nepermis de mult. Durerile de cap şi oboseala conturează, cel mai adesea, starea de boală.

Osteoporoza precede cancerul

Virginia Faur îşi exprimă concluziile desprinse din studierea atentă a raportului cauză-efect în producerea cancerului. Reproducem, în continuare, un articol semnat de cunoscuta inventatoare, publicat în nr. 2 al revistei „Doctorul Natură".

„Personal, am observat că toate formele de cancer sunt însoţite de fenomenul osteoporozei. Bietul organism, ca să neutralizeze surplusul de acizi, îşi consumă rezerva de calciu, pe care-l extrage din dinţi şi din oase. Consecinţele sunt cât se poate de grave: fracturi, deformări ale coloanei

rale, boli de nervi şi cardio-vasculare. La toate acestea, se adaugă impregnarea generală cu deşeuri. Carnea este un covârşitor pericol pentru sănătate, căci omul nu a fost creat să fie carnivor. Intestinul său este de 5 ori mai lung decât al carnivorelor. Din acest motiv, carnea întârzie prea mult pe traseul digestiv şi apare mirosul urât al putrefacţiei. Substanţele toxice penetrează peretele intestinului, ajung în sânge şi-l otrăvesc. Dacă, totuşi, omul sănătos consumă carne, este absolut necesar să mănânce şi produse ce conţin fibre alimentare (tărâţe, fructe, legume, pâine neagră), care, datorită conţinutului lor bogat în celuloză, hemiceluloză şi lignină, nu sunt digerate şi constituie cărăuşul toxinelor din intestine. Se previne, astfel, stocarea, pentru un timp prea îndelungat, mai mult decât normal, a produselor de putrefacţie în intestinul gros, preîntâmpinându-se apariţia cancerului de colon. Căci, în atari situaţii, concentraţia şi timpul sunt cei doi factori care declanşează apariţia tumorilor la colon.

Tărâţele — cărăuşul toxinelor

Fibrele alimentare, între care tărâţele, au un rol de-a dreptul miraculos: accelerează tranzitul intestinal, scurtează durata de contact cu substanţele toxice de putrefacţie şi le diluează prin absorbţia unei cantităţi mari de apă. Odată cu apa, elimină şi substanţele nocive. Tărâţele, în intestine, îşi măresc capacitatea de 4—5 ori. Acţiunea benefică a fibrelor vegetale constă şi în proprietatea lor de a absorbi acizii biliari şi produsele de degradare ale acestora. Secreţia acizilor biliari este dependentă de consumul de carne şi grăsimi. Acizii biliari se descompun în doi acizi care posedă proprietăţi nocive, chiar cancerigene. Prin marea capacitate de absorbţie a apei şi acizilor biliari, prin participarea activă la formarea bolului alimentar, fibrele au un puternic efect curăţitor şi, de accea, le putem numi „detergentul intestinului gros". Să reţinem încă un fapt spectaculos: previn formarea pietrelor la fiere.

Precursorul cancerului este constipaţia

Statisticile demonstrează că există o corelaţie între incidenţa cancerului de colon şi consumul de carne,

datorită faptului că lipsa fibrelor alimentare duce la o creştere a timpului de tranzit intestinal (aviz persoanelor constipate!). Or, cancerul apare tocmai ca urmare a contactului dintre celulele sensibilizate ale intestinului şi substanţele cancerigene prezente într-o concentraţie prea mare şi într-o perioadă de timp prea lung. Prin urmare, se produce o modificare a microflorei intestinale în favoarea celei de putrefacţie. Fermenţii lactici (iaurt, lapte bătut, varză murată) împiedică putrefacţia intestinală.

Carnea dă moleşeală, nu forţă!

Mulţi părinţi, din ignoranţă, îşi îndeamnă copiii să mănânce cât mai multă carne, chipurile, să prindă forţă. Aşa-zisa forţă dispare însă după un timp, apoi se instalează moleşeala. În plus, prin fierbere şi prăjire, 2/3 din proteinele cărnii sunt distruse, iar vitaminele, şi aşa puţine câte se găsesc, dispar cu desăvârşire. Nici un aliment nu încarcă şi nu acidulează sângele mai mult decât carnea, ceea ce creează câmp deschis bolilor de tot felul.

Atenţie la proteine!

Carnea nu este hrană energetică. Este, în schimb, un aliment scump, căci animalul nu restituie decât 6 până la 20 de procente din proteinele pe care le absoarbe. Anumite vegetale, printre care soia, porumbul, mazărea, năutul, fasolea, drojdia alimentară, grâul nefiert, seminţele uleioase, embrionii de cereale, cât şi cele de sorginte animală, cum sunt: laptele dulce şi acru, brânza, ouăle, conţin 25—40 la sută proteine, în timp ce în carne regăsim numai 15—20 la sută proteine.

Iată, aşadar, câteva din argumentele pentru care carnea este scoasă definitiv din dieta recomandată de tratamentele naturiste, iar pacienţii n-au motive de panică, întrucât aportul proteic poate fi asigurat prin consumul alimentelor enumerate mai sus.

Scanned with OKEN Scanner

PLĂCEREA GUSTATIVĂ SE PLĂTEŞTE, ADESEA, PRIN FELII DE SĂNĂTATE

Al doilea aliment pus la index de către medicina naturistă îl constituie *zahărul,* supranumit *drog.* Deşi materia primă a acestui aliment — sfecla sau trestia de zahăr — conţine peste 50 de constituenţi, produsul finit, zahărul, nu păstrează decât unul, respectiv zaharoza. Înşelător prin gust bun, produsul stârneşte o furtună de dezechilibre în organism, cu consecinţe nefaste. Cine nu a auzit că dulciurile provoacă diabet, favorizează depuneri de colesterol şi supun inima la eforturi suplimentare, îmbolnăvind-o? *„Devenim, însă,* se exprimă plastic Virginia Faur, *în tot mai mare măsură, robi ai gustului, plătind plăcerea gustativă cu felii de sănătate."*

Zahărul este periculos pentru bolnav, dar la fel de valabil este acest semnal de alarmă şi pentru cel sănătos. Deşi zahărul este de natură organică, prin rafinarea sa dispar enzimele, ca şi ceilalţi constituenţi atât de necesari vieţii. Ba mai mult, deregleazǎ metabolismul colesterolului, determină fixarea sa pe pereţii arterelor şi ai venelor. De aici, o serie de boli coronariene. Spre a fi metabolizat, zahărul, care nu este dorit de organism, fură din rezervele acestuia calciu, magneziu, crom, vitamina B1, enzime.

Zahărul este în dizarmonie cu Natura, tocmai prin aceea că îi lipsesc cele 20—30 de elemente nutritive, alături de care a coexistat în sfecla de zahăr. Din această cauză,

introdus în corp se transformă într-un străin nechemat, iar organismul se mobilizează spre a-l îndepărta. Străbate, cu uşurinţă, intestinul subţire şi ajunge în sânge: Provoacă acidifierea sângelui şi dă o stare de hiperglicemie. Apare, de îndată, o excitare fizică şi psihică. Pancreasul primeşte un şoc şi secretă mai multă insulină decât normal, cu consecinţe în scăderea zahărului din sânge sub medie. După 10—15 minute, se instalează o stare de hipoglicemie, ce se manifestă prin oboseală. De data aceasta, este biciuit şi ficatul, care îşi transferă o parte din rezerva de glucide în sânge. Asemenea alternanţe dereglează şi epuizează sistemul nervos.

Un alt neajuns al acestui produs îl constituie senzaţia neostoită de sete pe care o produce. Apa este apoi absolut necesară pentru a potoli şi a dezinfecta, întrucât zahărul este un corp străin. Acest fapt atrage după sine urmări nedorite. Ţesuturile se umflă, ca şi pereţii arterelor. Se îngustează venele şi creşte tensiunea. Greutatea corpului sporeşte, iar pielea primeşte un aspect bolnav. Iubitorul de dulciuri este chinuit de foame şi sete. *Zahărul poate distruge şi vitamine şi enzime şi din acest motiv condiţionează apariţia cancerului.* Înainte de a începe tratamentul fitodietetic, Virginia Faur recomandă bolnavilor să elimine zahărul din alimentaţie. Toţi, fără excepţie, spun că după renunţarea la zahăr se simt ceva mai bine, ceea ce conduce la concluzia că pentru vindecare este nevoie, întâi de toate, de un regim fără zahăr; aici ajută şi hrana crudă, bogată în enzime, care au un efect de curăţire, ca şi postul.

Nu de puţine ori auzi pe câte unii recomandând ca, în cazuri de boli de inimă, „pentru întărire", să ia câte un cubuleţ de zahăr sau să bea 1—2 pahare de apă îndulcită cu zahăr. Astfel, se doreşte obţinerea efectului hiperglicemic, „pentru a primi energie". Un asemenea „sfat" încalcă legile Naturii şi este o crimă. Se uită că după arderea rapidă a zahărului urmează o periculoasă stare de hipoglicemie. Faptul că zahărul trebuie eliminat este cea mai bună dovadă că pentru corp el este o otravă.

În continuare, reproducem răspunsurile date de Virginia Faur într-un interviu acordat în exclusivitate pentru „Universul românesc", cotidian care a manifestat multă solicitudine şi un interes deosebit pentru informarea

cititorilor a
combaterea
„Aţi reţ
consumuri
rezerva de
organismul
rezervele d
dentiţiei, ca
că aortele
puţin crom
de bătrâne
îndoială, p
Zahărul es
asupra imu
instalării
Neutralizar
nervos, tull
stomacului
Organismu
zahărului.
Unii ce
„moartea a
scurtarea v
toxicomani
droguri.
Îndemn
fond, intr
propaganda
că un litru
(22 cuburi)
cafea?"

Virginia
mierea de
obţinându-s
apă, o lingu
(sare de lă
colectează
un amestec

Scanned with OKEN Scanner

cititorilor asupra şanselor ce la asigură naturismul în combaterea unor boli.

„Aţi reţinut, desigur, geneza diabetului: prin repetate consumuri exagerate de zahăr, pancreasul îşi epuizează rezerva de fabricare a insulinei. Pe de altă parte, organismul îşi mobilizează, pentru neutralizarea zahărului, rezervele de calciu, în detrimentul sistemului osos şi al dentiţiei, care devin din ce în ce mai fragile. S-a constatat că aortele celor decedaţi de infract miocardic conţin mai puţin crom decât ale celor decedaţi de alte boli sau chiar de bătrâneţe. Acest deficit cronic de crom este, fără îndoială, pus pe seama consumului de zahăr rafinat. Zahărul este şi un mare „hoţ" de magneziu, împietând asupra imunităţii organismului. Una din marile cauze ale instalării cancerului este însăşi carenţa de magneziu. Neutralizarea vitaminei B1 provoacă boli ale sistemului nervos, tulburări de memorie, palpitaţii, ameţeli, uclere ale stomacului şi gambei, degerături, boli de circulaţie. Organismul îşi ia măsuri de precauţie, se apără de asaltul zahărului. Dar cu ce eforturi? Cu ce preţ?

Unii cercetători, cărora ne asociem, numesc zahărul „moartea albă". După carne, el ocupă locul al doilea în scurtarea vieţii. Zahărul dă obişnuinţă, care poate deveni toxicomanie, fiind apreciat ca unul dintre cele mai dure droguri.

Îndemnul „daţi copiilor dulciuri!" conţine un viciu de fond, întreţinut de ignoranţa părinţilor, cât şi de propaganda deşănţată a fabricanţilor de zaharoase. Ştiaţi că un litru de băutură tip Cola conţine 100—150 g zahăr (22 cuburi) şi substanţe excitante, echivalente cu 3 ceşti de cafea?"

*

* *

Virginia Faur recomandă ca înlocuitori ai zahărului *mierea de albine şi zahărul invertit,* ultimul produs obţinându-se după **următoarea reţetă:** 1 kg zahăr, 450 g apă, o linguriţă rasă de acid citric (4—5 g) sau acid tartric (sare de lămâie), se amestecă şi se fierb 10 minute. Se colectează mereu spuma cu o linguriţă de lemn. Se obţine un amestec de două monozaharide (glucoză şi fructoză),

de două ori mai dulce decât zahărul. Întrucât acest produs conţine acid citric, previne anumite maladii. S-a dovedit că acidul citric sporeşte asimilarea calciului în intestin şi contribuie la combaterea şi vindecarea rahitismului, previne formarea calculilor renali, dizolvă uraţii, are certe proprietăţi antiinfecţioase.

Scanned with OKEN Scanner

OȚETUL
UN PRODUS MORT ȘI UN „ALIMENT" AGRESIV

Un „hoț" de energie

În ordinea ce o compune „trioul" produselor dezechilibrante, după carne și zahăr, oțetul din lemn alimentar, considerat „indispensabil", stârnește o furtună de iritații, corodări, arsuri, predispune la ulcer, astm, carii dentare, osteoporoză, calculi renali. Dacă atinge pielea, provoacă mâncărimi, usturimi, disconfort. Vaporii de oțet înroșesc ochii, îngreunează respirația. Vă imaginați cum se comportă acest „agresiv" aliment odată pătruns în corp? — se întreabă, pe bună dreptate, specialiștii naturiști ai instituției „Favisan". Irită mucoasa bucală, intestinală, stomacală, în fine, provoacă acidoza sângelui. Deși este un acid organic, prin faptul că nu conține enzime, este un produs mort. Oțetul alimentar conține o singură componentă — acidul acetic, iar pentru toate ravagiile din organism, singur e răspunzător. La fel ca zahărul, acidul acetic trebuie metabolizat. De la Natură e lăsat ca alimentele să conțină un sumum de substanțe care să se echilibreze și să se potențeze reciproc, să alimenteze organismul cu principii vitale, nu să-i fure energie. Or, tocmai această lege a Naturii o încalcă oamenii, cu sau

fără știință. „Înșiși chimiștii, producătorii acestor „alimente“ — este de părere d-na. Faur, nu cunosc îndeajuns răul ce ni-l fac. Dacă zic oțet, în accepțiunea largă, mă gândesc, la fel ca toată lumea, la oțetul de lemn (acid acetic, soluție 3—8%).

Aliment, condiment și medicament

Oțetul de vin nu e toxic. Folosit ca și condiment, fără abuz, este digestiv, energetic muscular și nervos, remineralizant, antitoxic, stimulent și decongestionat, hepatic, răcoritor, colagog, laxativ și antiputrescibil. Trebuie apreciate calitățile terapeutice și alimentare ale oțetului de vin, în care se regăsesc toate principiile active din struguri (aproape întreg tabelul lui Mendeleev) și este la fel de nutritiv ca laptele de mamă, foarte bogat în vitaminele A, B, C, factori vitaminici P, substanțe preotectoare vasculare, favorabile acuității vizuale. Colorantul negru din vin — enocianina — este un tonic excelent.

Oțetul de vin se obține sub formă de soluții diluate de 3—5%, prin formarea oxidativă a vinului. Conține acizi tartric, malic, citric, care, în organism, au reacție alcalină, și, doar în cantități mici, în armonie cu ceilalți constituenți, acid acetic. Să reținem, așadar, că sânge acid înseamnă boală gravă; sânge ușor alcalin înseamnă sănătate. Sucurile de legume, ceaiurile de plante medicinale, cu gust amar, sunt alcalinizante, reduc aciditatea tumorilor din organism. Dar așa-i omul, păcătos, nu le agreează, fiind neplăcute la gust. În felul acesta s-ar realiza o transfuzie naturală de sânge, în aproximativ 6 luni — un an.

Alți înlocuitori naturali cu valoare terapeutică

În discuțiile purtate cu pacienții, precum și în revistele de specialitate, Virginia Faur recomandă produse care pot fi realizate în gospodărie, ce pot înlocui, cu succes, oțetul

de lemn alimentar, care însă nu provoacă organismului atâtea neplăceri. Iată-le, prezentate pe scurt:

Sucul de aguridă (struguri necopţi) este un alt condiment, acru, natural, pe care-l recomand ca înlocuitor al nefastului oţet alimentar (acid acetic). Are însuşiri diuretice marcante, combate obezitatea, iar amestecat cu apă dă o băutură revigoratoare, luată dimineaţa, pe stomacul gol. Nu degeaba butucul de vie este denumit, în popor, „tufă dătătoare de putere".

Pare paradoxal, dar lămâia şi acidul citric (sarea de lămâie), cu toate că au gust acru, sunt alcalinizante şi antiacide gastrice, nu provoacă arsuri la stomac. Din contră, vindecă de ulcer. Savoarea acidă nu implică, neapărat, aciditatea lămâiei pentru organism. Gustul acru e dat de acizii organici, care nu rămân în stare de acizi în celule. Lămâia şi sarea de lămâie sunt cotate printre elementele cele mai bazice. Cu toate că în afara organismului au o reacţie acidă, în interiorul său sunt generatoare de alcalinitate, fiindcă acidul citric este oxidat în timpul digestiei, iar sărurile ce rămân menţin alcalinitatea sângelui, ceea ce înseamnă sănătate, energie, viaţă.

Oţetul de miere se foloseşte pentru salate, supe, sosuri, ciorbe. Se prepară astfel: 300 gr. de miere se dizolvă, complet, cu puţină apă caldă, apoi se amestecă bine cu 1 litru rachiu de prună sau vodcă (40°) şi 7 litri de apă distilată, uşor încălzită. Borcanul se acoperă cu tifon dublu şi se ţine 45—60 de zile, până la oţeţire. Zilnic, se amestecă.

Oţetul aromatic se foloseşte, cu precădere, la salate şi sosuri. Mod de preparare: o linguriţă de sare şi trei linguriţe de zahăr invertit sau miere se dizolvă cu puţină apă caldă şi se amestecă cu un litru soluţie de sare de lămâie 10—15 la sută. Această compoziţie, fierbinte, se toarnă peste ierburi aromate: o rămurică tarhon verde, o linguriţă coreandru pisat, 2—3 frunze de dafin mărunţite, 4—5 frunze de busuioc verde, 2—3 frunze de salvie în stare proaspătă şi o jumătate de linguriţă de piper pisat. Se agită zilnic. După 14 zile de macerare, se strecoară şi se închide ermetic.

O altă reţetă ar fi aceea care cuprinde în compoziţie alte ierburi aromate; o mână de tarhon verde, o mână de

Scanned with OKEN Scanner

mărar verde, 2—3 frunze de busuioc verde şi o linguriţă de chimen pisat. Modul de preparare este identic cu acela prezentat în reţeta de mai sus.

Oţetul de trandafiri se obţine, în mod similar, diferite fiind, evident, aromatizantele: o mână de petale de trandafiri mirositori, 5—6 boabe de ienupăr zdrobite, 2—3 frunze de salvie proaspete şi o rămurică de cimbru sau cimbrişor. Este un oţet aromat, pentru salate, cu un parfum de o nunaţă deosebită.

VINDE
ATÂT
CÂT

Doctorul *Ar*
definiţie a medici
medicală eficienta
ca: aerul, apa, mi
etc. urmăreşte e
împotriva bolilor
organismul în c
restaurare, creea
echilibrare şi îns
Încercând să
conduită adecvat
mentală să se bu
antichităţii, Evul
formulat aforisme
trecerea timpului.
unei boli decât sf
„omul nu moare,
inteligenţei sale,
lucrul cel mai plă
Tacit concluzione
primul rând acel
naturiştii sunt de
oferă rezolvare; fa
suferinţă".

Scanned with OKEN Scanner

VINDECAREA BOLII IMPUNE ATÂT TRATAREA CORPULUI, CÂT ŞI A SUFLETULUI

Doctorul *Arcadie Percek* a izbutit o surprinzătoare definiţie a medicinii naturiste, apreciind-o ca pe o practică medicală eficientă, care, *„folosind o serie de agenţi naturali ca: aerul, apa, mişcarea, alimentaţia, frigul, plantele, lumina etc. urmăreşte echilibrarea organismului, precum şi lupta împotriva bolilor sau a morţii. Toţi aceşti factori, punând organismul în cele mai propice condiţii de refacere şi restaurare, creează posibilităţi tot atât de propice de echilibrare şi însănătoşire“.*

Încercând să determine contemporanii să adopte o conduită adecvată de viaţă, în care sănătatea fizică şi mentală să se bucure de atenţia corespunzătoare, clasici ai antichităţii, Evului Mediu sau altor perioade istorice au formulat aforisme care-şi reconfirmă valabilitatea odată cu trecerea timpului. *„Este mult mai uşor să vindeci începutul unei boli decât sfârşitul ei“, aprecia Erasmus de Rotterdam; „omul nu moare, ci se omoară“*, clama, de la nivelul inteligenţei sale, *Seneca; „recomandă concetăţenilor tăi nu lucrul cel mai plăcut, ci cel mai bun“, ne sfătuieşte* Solon. Tacit concluzionează că *„este foarte aproape de boală în primul rând acela care nu se laudă cu sănătatea“, iar naturiştii sunt de părere că „atunci când medicina nu mai oferă rezolvare, farmacia lui Dumnezeu are leac pentru orice suferinţă“.*

Scanned with OKEN Scanner

Pericolul alimentaţiei „bunului gust" pentru sănătate, faptul că omul este chintesenţa tripticului „TRUP-SUFLET-SPIRIT", aura electromagnetică este sorgintea tuturor bolilor, hrana formată din crudităţi consolidează imunitatea şi alte aspecte ale terapiei naturiste vor fi explicate, prin chiar concepţia, interpretarea şi experienţa acumulate de Virginia Faur în anii de când recomandă medicina naturistă.

— Sensul vieţii trebuie să-l consituite temeinica şi permanenta cunoaştere de sine se confesează V.F. Viaţa noastră este influenţată, în mare măsură, de publicitate, care se face, de fapt, în interesul producătorului, nu al consumatorului. De pildă, publicul a ajuns să creadă că pâinea albă este superioară celei negre. Populaţia mănâncă, fără să ştie, un produs inferior, fiindcă făina cernută este lipsită de enzime, de grupul vitaminic B, deci de principiile active. Vedeţi de unde vin anemiile, stările de slăbiciune? E clar că în toate ţările unde pâinea albă ocupă ponderea în alimentaţie, populaţia degenerează.

Cheltuindu-se sume uriaşe pentru publicitatea comercială au apărut numeroase produse alimentare şi farmaceutice dăunătoare, devenite „o necesitate" pentru oamenii civilizaţi, datorită fabricanţilor lacomi, care, prin reclame zgomotoase, au reuşit să îndrepte gustul populaţiei către produsele puse în vânzare. Amintim sucurile tip „Cola", supele superconcentrate, o serie de semifabricate concentrate. Toate aceste produse nenaturale distrug, pe lângă trupul fizic, şi partea nevăzută a omului. Căci el este format din trup, suflet şi spirit. Trupul (omul vizibil) este numai materialul omului invizibil (suflet şi spirit). În omul invizibil constă fondul şi valoarea fiinţei sale. Tot ce se produce în omul invizibil se reflectă, imediat, asupra organismului fizic. Dacă omul invizibil nu este consolidat, organismul fizic se îmbolnăveşte. Sufletul este intermediarul dintre trup şi spirit, cu 7 dimensiuni, fiecare avându-şi corespondent în corpul fizic. Substanţa trupului fizic se compune din atomii materiei, în stare solidă, pe când substanţa sufletului este fluidul de natură electromagnetică (materie imponderabilă ce activează prin vibraţii specifice) şi ne vine direct din adâncurile necunoscute ale Universului.

În fiecare secundă omul primeşte 20 000 de vibraţii, care, în valuri de energie, străbat reţeaua nervoasă, înnobilându-i întreaga fiinţă cu mişcare, forţă şi viaţă, afirmă, în studiile sale, Suvorin.

Terapia naturistă acţionează asupra omului invizibil (asupra spiritului şi a sufletului). Noi, naturiştii, nu tratăm trupul, ci sufletul (fluidul de natură electromagnetică). Dacă sufletul este vindecat şi trupul se însănătoşeşte, pentru că nu după trup se construiesc sufletul şi spiritul, ci după suflet şi spirit se rostuieşte corpul.

Medicina alopată se ocupă numai de trup, condiţie necesară, dar nu şi suficientă, din moment ce, în suflet, în aura lui electromagnetică, îşi află cauza absolut toate bolile. Liniile de câmp electromagnetic sunt dispuse, în jurul corpului, sub forma unor linii paralele şi constituie aşa-numita **AURĂ a SĂNĂTĂŢII.** În caz de boală, liniile sunt neregulate, deformate.

Un pas înainte în vindecarea bolilor l-ar putea constitui colaborarea dintre medici (care vindecă trupul fizic) şi naturişti (care lucrează pe fluxul electromagnetic, partea invizibilă a omului). S-ar întregi, în felul acesta, ştiinţa despre noi înşine. Privind din această perspectivă, cred că vom înţelege mai uşor de ce astăzi schemele anatomice, care sunt baza medicinii contemporane, sunt foarte sărace. Oamenii, în general, refuză să admită ceea ce nu văd. Este greşit să credem că noi suntem numai fizică, chimie, numai anatomie. De exemplu, legea a doua a termodinamicii, fenomenul presiunii osmotice, conceptul capilarităţii indispensabile la nivelul molecular nu fac lumină în problemele conştiinţei, în problemele sufletului.

Ce durere este mai grea decât durerea sufletească? „Mă doare sufletul!“, spunem adeseori. Oftăm şi n-avem leac pentru durerea sufletului. E cumplită. Numai timpul ne vindecă de această durere. Încă o dovadă că sufletul există. Pentru unii şi astăzi telepatia, alte fenomene metapsihice par aberaţii sau simple iluzii. Tehnicile aşa-zis moderne nu se pot aplica la ceea ce nu are dimensiune, nici greutate. Aceste tehnici nu măsoară decât fenomene bine aşezate în spaţiu şi timp. Sunt incapabile de a măsura, în schimb, ura, invidia, vanitatea, egoismul, deşi aceste sentimente negative există. Nu pot măsura nici dragostea, frumuseţea sufletească şi credinţa. Şi aceste

sentimente înălţătoare există. *Aşadar, imposibilitatea de a defini un lucru sau un fenomen nu ne îndreptăţeşte să conchidem că acel lucru sau fenomen nu există. Aşa ne-am îndoi şi de existenţa lui Dumnezeu, care este prezent pretutindeni şi vizibil nicăieri. Dar există şi credem în el.* Aşa se prezintă lucrurile cu partea invizibilă a omului. Există.

După cum am mai menţionat, *dacă* **AURA SĂNĂTĂŢII** *de natură electromagnetică este perturbată, se instalează boala.* Deci, în organismul omului, baza generală a sensibilităţii lui, a gândurilor, a vieţii sale o alcătuieşte nu organismul fizic, ci organismul său electromagnetic, invizibil. Totul în organismul electromagnetic (în suflet) vorbeşte de forţă şi viaţă, pentru că fluidul electromagnetismului, fiind unit cu adâncurile Universului, poate să absoarbă, de acolo, forţe infinite.

Tata mi-a povestit că, tînăr fiind, în ziua morţii fratelui său, a simţit o cumplită apăsare şi o durere în suflet, fără să-şi fi putut explica de ce. Abia târziu, în fapt de seară, i s-a transmis vestea cea grea. Prin telepatie — fenomen metapsihic — a recepţionat gândurile (de natură electromagnetică) familiei, la 200 de km distanţă. Iată că ideea de suflet nu e o simplă fantasmagorie.

Se spune, despre unii semeni de-ai noştri, că sunt sensibili la boli, adică sunt cu imunitatea „la pămînt". Un organism sănătos este acela care are o aură puternică, încărcată cu electromagnetism, pe raza căruia nu rezistă microbii. Printr-o alimentaţie naturistă, cu multe crudităţi, ne întărim imunitatea. Spre deosebire de noi, oamenii, plantele au aura mult mai mare, prin faptul că acumulează mult soare, energie electromagnetică stocată în legături chimice şi, de aceea, au puteri vindecătoare. Cauza rezidă tocmai în forţa magnetismului cu care le-a înzestrat Natura.

Scanned with OKEN Scanner

FIECARE PACIENT POATE FI ÎNTÂIUL SĂU MEDIC

După cum a menţionat în numeroasele interviuri publicate în ziarele „Muntenia“ din Buzău, „Acţiunea“ din Galaţi, cotidianul „Universul românesc“, săptămânalele „Flacăra“ şi „Flagrant“, apariţiile la televiziune sau în discuţiile cu pacienţii, Virginia Faur regretă că ajută, de regulă, doar bolnavi foarte grav, năpăstuiţi ai soartei, abandonaţi de medicina alopată, care se află în pragul morţii. Nici aceştia n-au toţi încredere în tratamentul naturist, privesc uneori, neîncrezători, la produsul „FAVISAN“, la punga de plante înmânată sau la unguente, dar neavând altă instanţă la care să apeleze, încearcă... Abia când apar primele semne de vindecare, se bucură şi nu pridideSc să laude eforturile încununate de succes ale binefăcătoarei lor, care le-a salvat viaţa.

Împrumutând din exprienţa medicinii alopate şi naturiste din S.U.A., Japonia, Germania, China, India, Tibet şi din alte ţări cu o concepţie modernă asupra raportului medic-pacient, inginerul cercetător Virginia Faur adoptă această atitudine, considerând că cel ce apelează la tratament trebuie să fie în perfectă cunoştinţă de cauză, să ştie şansele de vindecare, dar şi posibilitatea de eşec. Acest lucru îl afirmă, fără echivoc, în broşura editată, în martie 1992, de către S.C. „CADIF PRESS“ S.R.L. Buzău, intitulată „Cancerul şi alte boli foarte grave învinse de Virginia Faur“, unde cunoscuta inventatoare în medicină naturistă declară: *„Eu prescriu un tratament de*

igienă alimentară și fiecare om poate fi întâiul său medic. Ceea ce fac eu este un tratament ambulatoriu, având ca suport orientativ principiile lui Hipocrate: „Primum non nocere" (întâi să nu vătămi). „Medicamentele noastre să fie alimentele noastre, iar alimentele noastre să fie medicamentele noastre".

Pe parcursul tratamentului, când durerile se amplifică — pentru o perioadă scurtă de timp —, teama din sufletele unor pacienţi creşte. Finalitatea metodei naturiste cere voinţă fermă şi neabaterea de la prospect. Nu sunt în contradicţe cu medicina alopată, chiar colaborez cu numeroşi medici şi farmacişti în diagnosticarea maladiilor şi stabilirea căilor de „atac". Mulţi se arată interesaţi de realizările obţinute şi îndrumă bolnavii spre noi, apoi le urmăresc evoluţia. De asemenea, numărul pacienţilor medici creşte mereu. Chiar şi al chirurgilor oncologi... Este un pas însemnat în recunoaşterea eficienţei metodelor folosite de mine.

Marele câştig al medicinei naturiste îl constituie faptul că produsele sale sunt perfect asimilabile în organism, în timp ce şi cel mai sofisticat medicament alopat dă şi efecte secundare, din care unele foarte grave, care apar la mult timp după efectuarea tratamentului.

N-am absolutizat primatul metodelor aplicate de mine. Nu interzic nimănui folosirea medicamentelor. Deceniile de când m-am dedicat acestei profesii nobile, de a ajuta oamenii aflaţi în suferinţă, au demonstrat, fără putinţa de tăgadă, că se obţin cele mai bune rezultate în vindecarea maladiilor grave atunci când pacienţii urmează, în paralel, medicina naturistă cu cea chimică, fără să abuzeze, bineînţeles, de cea din urmă. Căci preparatele de sinteză nu înlătură cauza, ci numai efectul. Din această perspectivă, devine mult mai importantă supravegherea evoluţiei stării de sănătate de către medic, decât acea practică păguboasă a unor bolnavi de a se îndopa cu medicamente. Cu excepţia radioterapiei, orice alt tratament medicamentos, administrat la vreme, cu profesionalism, este bine venit. *Nu neg rostul medicinii alopate şi nu îndemn pe nimeni să ignore aportul său în vindecare.*

Iată exprimate succint, argumentele pentru care, la prezentarea la Laboratorul de Produse Naturale

„FAVISAN"; înainte de începerea tratamentului, tuturor pacienților le solicit să-și asume partea lor de răspundere, prin completarea și semnarea DECLARAȚIEI pe care o reproducem mai jos".

DECLARAȚIE

Subsemnatul(a) .... cu domiciliul în ...., știu că eu (sau o rubedenie) sunt bolnav(ă) de .... , operat .... , iradiat .... , citostatice .... și că boala de care sufăr nu se poate trata pe cale medicală. În consecință, vă rog să mă ajutați să urmez un tratament naturist (ceaiuri și regim), pe care mă angajez să-l respect cu strictețe, fiind convins(ă) că nu-mi poate face nici un rău, deoarece este un tratament natural sută la sută.

Știu că dv. nu practicați medicina, ci doar inițiați și îndrumați bolnavii după principiul lui HIPOCRATE: „Alimentele noastre să fie medicamentele noastre". Eu și familia mea știm, de asemenea, că nu opriți pe nimeni să urmeze și alte tratamente, întrucât fiecare e, doar, stăpân pe corpul său. Știu că nu garantați nimănui vindecarea, aceasta depinzând de fiecare în parte, dacă nu a venit prea târziu, precum și dacă respectă cerințele din prospect și mai ales de modul în care reacționează organismul său la tratamentul naturist.

Am fost atenționat că regimul, în cazul bolilor grave, este de cel puțin un an, iar în alte cazuri tratamentul se întinde chiar pe o perioadă mai mare.

Reclamații în afara persoanelor care au semnat pentru bolnav, sunt nule și neavenite.

Semnătura

CANCERUL

vindecat în proporție de 25—30 la sută prin metode naturiste

Prelucrarea datelor înregistrate pe calculator — în ultima perioadă dotarea Laboratorului „FAVISAN" a sporit prin introducerea acestei tehnici de vârf, care înregistrează toți bolnavii tratați de către Virginia Faur — atestă că, deși vin la consultație în stadii avansate ale bolii (III—IV), pacienții suferind de cancer se vindecă în proporție de 25—30 la sută, iar neoplasmul de sân, genital, gastric, laringian etc. se rezolvă chiar în proporție de 50—60 la sută, ceea ce reprezintă, fără exagerare, un rezultat remarcabil.

Pornind de la acest miracol, care a transformat Lugojul într-o oază a speranței de viață sau o Meka în preajma sărbătorilor de Paște, am rugat-o pe Virginia Faur să prezinte detalii semnificative privind modalitatea concretă de tratare, pe cale naturistă, a cancerului.

— *Cum vă explicați, d-nă Faur, șansa că succesul în tratarea cancerului — obiectiv după care aleargă, extenuați, milioane de cercetători, medici, biologi, alți specialiști din spitale, clinici și institute de profil, finanțate cu miliarde de dolari, yeni, franci, mărci, lire sterline și alte monede forte — v-a surâs dv. și nu oncologilor de profesie?*

— După cum am mai afirmat, motivul e clar: *cancerul nu este o problemă medicală, ci o chestiune de alimentație.* Prin operație se elimină doar tumora, adică simptomul

Scanned with OKEN Scanner

bolii. Niciodată nu se va găsi un citostatic capabil să înlăture cauza. Dacă transferăm problemele în plan filozofic, în zadar înlături efectul și nu cauza, căci ea va crea, din nou, efectul respectiv. Remediul pe care eu îl consider salutar se compune din enzime vii, neotrăvite cu conservant, aditivi alimentari sau excipienți de tabletare etc. Mă conduc după principiul *„simplex sigillum veri" (adevărul se află în simplitate).* Nu mă intrigă faptul că nu toți împărtășesc viziunea și metodele mele de tratament. Mă consolez la gândul că în istoria descoperirilor științifice, cei mai mulți cercetători și-au văzut aplicate ideile abia după două-trei decenii de experiență, comunicări de rezultate și, mai ales, de luptă cu inerția și obtuzitatea contemporanilor. Cam acesta e timpul de latență între descoperire și recunoaștere. De ce aș fi eu mai favorizată de soartă? Sau, cine știe?

— *De câți ani vă preocupă combaterea cancerului? În ce stadiu al bolii, metodele folosite de dv. oferă șanse mai mari de vindecare?*

— Copilă fiind, la 4 ani, eram subjugată de fascinația Naturii. Luam o floare de păpădie sau de cicoare și o studiam nemișcată, ore în șir, astfel încât mama mă privea contrariată, solicitând părerea vecinelor dacă n-ar fi cazul să mă ducă la medic. Crescând și obținând o informație superioară, am constatat că multe rude, vecini, colegi de liceu, de facultate și alte cunoștințe s-au îmbolnăvit de cancer. Toți acești bănățeni, oameni temeinici, s-au prins cu disperare de viață. Și-au vândut parte din avere, au alergat, înnebuniți, de la medic la medic, la clinicile din Timișoara, Cluj, București, Târgu-Mureș sau de aiurea, au admis și actul operator, citostaticele și cobaltoterapia, dar, în final, au murit în chinuri groaznice. Atunci m-am hotărât să mă înregimentez în armata celor care doresc să stăvilească această boală. Dar nu din perspectiva mijloacelor medicinii alopate, ci ale celei naturiste, care consideră că *bolile au sorgintea în suflet,* care trebuie mai întâi el însănătoșit. Apoi pe parcursul a două decenii, *am pus la punct o solidă terapie naturistă, putându-i ajuta pe bolnavii care răspund la tratamentul pe bază de biocâmp și care au dorința de a se salva de balastul îngrozitor al bolii.* Nu afirm că am făcut totul, dar doi-trei milimetri tot am ajutat știința să se

dezvolte şi să acopere, prin cunoaştere, unele zone care până atunci se aflau în conul de umbră al ignoranţei.

De peste 10 ani acţionez în mod predilect pentru tratarea cancerului. Aşa am ajuns la concluzia că, prin metodele clasice, medicina alopată nu va putea să trateze cancerul. *Aceasta m-a ambiţionat să studiez mai atentă Natura, să găsesc remediul şi strategia de luptă împotriva maladiei respective prin metode naturiste, concretizate în alimente-medicament, deci prin dietă.*

În această perioadă am avut cazuri când medici le-au spus celor din familie să se pregătească pentru înmormântarea bolnavului. Numai că, cei în cauză, după ce i-am ajutat, la un an, doi, cinci, şapte, refuză să moară. S-au agăţat cu încăpăţânare de viaţă. Unii însă renunţă la tratament în momentul când durerile se înteţesc şi trec prin criză. Acesta este semnalul că organismiul se mobilizează, într-un efort decisiv, pentru a învinge maladia. Cei care dau înapoi speriaţi, după o lună-două se sting. Ei nu înţeleg că, vindecarea este anvoioasă şi cu dureri. Le indic să ia calmante. Sunt oameni vindecaţi de cancer gastric, mamar, de colon, vezică, laringian, prostată sau plasat în alte zone ale corpului.

Pacientul C.V., din Cleveland, West 70 th St., statul Ohio — S.U.A., mă întreabă cum justific eu interdicţia consumului de carne în cazul bolnavilor de cancer, dar şi al altor boli grave, întrucât, în marea ţară dintre oceanele Atlantic şi Pacific, medicii recomandă acest aliment pentru aportul său de proteine. Iată răspunsul: *carnea este un aliment care lasă multe deşeuri în organism, îngreunând funcţionarea normală a ficatului.* Prin acumulare, aceste toxine se depun în ţesuturi, la încheieturi, intoxică sângele, provoacă arterită şi alte grave dezechilibre metabolice. Or, a vindeca înseamnă, înainte de toate, a curăţa. Pe un teren dezintoxicat, obţinut printr-un strict şi judicios regim alimentar, extractul natural „FAVISAN", pe care-l recomand, acţionează mai eficient, cu atât mai mult cu cât îl asociez şi cu alte alimente-medicament. Acest tratament energetic, care înlocuieşte medicamentele, intervenţia chirugicală sau cobaltoterapia, blochează proliferarea celulelor canceroase, apoi adună tumorile, le dizolvă şi le elimină. *Tratamentul fitodietetic poate fi asemuit cu o operaţie fără bisturiu, dar, de reţinut, provoacă, în mod*

firesc, și dureri, tulburări, care, însă, nu trebuie să-i sperie pe pacienți. Importante nu sunt formele intermediare pe care le traversează organismul, ci finalitatea urmărită, când afecțiunea se vindecă, iar cel în cauză poate să-și reia viața la parametrii de dinaintea bolii. În fazele critice, dureroase, e bine să se administreze calmante, suportându-se astfel mai ușor preparatele ce le indic. Așadar, în mod greșit în asemenea situații se apreciază că organismul are nevoie de carne. De fapt, în carne se asociază proteinele cu toxinele, din care cauză *eu recomand preluarea proteinelor din alte alimente, la fel de valoroase: orez, soia, nucă, drojdie, grâu încolțit, ouă, lapte, brânzeturi și încă ceva: acest tratament naturist nu intră în contradicție cu tratamentele alopate.* Atâta doar că eu sunt convinsă de nocivitatea citostaticelor și radioterapiei asupra organismului. *Prin operație și iradiere se rezolvă doar un simptom. Consecința ulterioară este catastrofală, întrucât se accelerează viteza de răspândire a tumorii, până la năpădirea întregului corp.*

Pentru acești foști bolnavi, dar și pentru toți cei interesați de speranța viguroasă ce-o aduce metoda naturistă în înfrângerea bolilor și conservarea vieții, recomand: *cumpătare în ceea ce privește consumul de carne și al grăsimilor saturate; abuz de legume și fructe proaspete; multe sucuri naturale pe care să vi le preparați singuri; înainte de intrarea în iarnă, când intoxicăm organismul cu o hrană caracterizată prin exces de carne, afumături, grăsimi, alte conservate, o cură cu ceaiurile naturale „FAVISAN", pe durata prescrisă în prospectele ce le indicăm noi.*

— Pe baza experienței acumulate, ați constatat cumva zone care dau un procent mai mic de bolnavi de cancer în România?

— Nu numai pentru că sunt mai departe și le e greu să ajungă la mine, dar și după modul cum răspund la tratamentul naturist, fără medicamente, am constatat că oamenii din Moldova sunt afectați mai puțin de această maladie cumplită. Fără pretenția de a da un răspuns exhaustiv, acest fenomen îmbucurător se datorează faptului că oamenii din zona respectivă se hrănesc cu mai puțină carne, nu fac abuzuri de dulciuri, în schimb preferă vegetalele, crudităților și ceaiurile, optând astfel pentru conservarea sănătății și vieții.

— Numeroşi oameni atinşi de acest flagel îngrozitor, cancerul, care n-au fonduri băneşti pentru a întreprinde o călătorie spre Lugoj, se interesează dacă operaţia sau cobaltoterapia le asigură vreo şansă. Ce precizări doriţi să faceţi, d-nă Faur?

— Răspunsul meu nu este de natură să-i încurajeze pe oamenii aflaţi în această situaţie. În mod cert, prin cele două metode, bolnavii n-au nici o şansă de vindecare. La Washington, în septembrie 1991, la Congresul Mondial de Farmacologie, s-a impus, ca o concluzie fără echivoc, adevărul că *operaţia şi cobaltoterapia aduc, pe moment, o stare de linişte, iar apoi metastazarea şi moartea.* Nu doresc, prin aceasta, să deschid o polemică cu medicina alopată, întrucât răspunsul la întrebare nu este al meu, ci concluzia naturişilor şi a altor specialişti din întreaga lume. După cum se cunoaşte, această maladie a existat şi în vechime, numai că ea nu se trata prin operaţie, căci cancerul iubeşte „tăietura", iar actul operator îi creează condiţii de adevărată înflorire. La rândul lor, citostaticele şi cobaltoterapia nu pot stăvili avalanşa proliferării celulelor canceroase, ci slăbesc îngrozitor rezistenţa organismului, vlăguit de boală, grăbindu-i astfel sfârşitul.

CRIZA ÎN TRATAMENTUL NATURIST

După cum am mai menţionat, tratamentul naturist este fundamental diferit de modalităţile şi adjuvantele prin care interpretează şi vindecă afecţiunile medicina alopată. El este, aşadar, o abordare cu totul nouă, pe care o impune în conduita bolnavilor, solicitând voinţă fermă, răbdare, dozarea efortului pe un timp îndelungat, tabieturi repetabile până la saţietate, pe zile, ore, luni, un program de privaţiuni, renunţarea la alimente care, până la începerea tratamentului naturist, constituiau deliciul vieţii rubensiene. Având în vedere faptul că tratamentul naturist reprezintă şi ultima speranţă de salvare pentru oameni consideraţi, de regulă, înscrişi, indubitabil, pe drumul fără întoarcere spre neant, cu organisme măcinate de boală, în care afecţiunile s-au insinuat parşiv, pe parcursul mai multor ani, el provoacă, în cazul bolilor grave şi foarte grave, efortul organismului electromagnetic de a însănătoşi corpul fizic, fenomen concretizat în manifestări dramatice, care alcătuiesc criza. *Deci, criza, în conceptul naturiştilor, este perioada critică în care se manifestă dureri mari, uneori insuportabile, spasme nervoase, febră între 38—40 de grade Celsius, delir.* Urmând un asemenea tratament naturist, conceput pe baza unor îndelungate observaţii şi cercetări de laborator şi prin valorificarea concluziilor desprinse din imensa cazuistică glosată de Laboratorul „FAVISAN" Lugoj, aura sănătăţii se întăreşte. Ceaiurile şi celelalte medicamente-aliment acţionează rapid şi eficient, înarmează organismul cu viaţă şi blochează proliferarea

anarhică a celulelor atipice. Urmează, apoi, faza dezagregării şi eliminării acestora, când organismul se mobilizează într-un efort intens, însoţit, de asemenea, de mari dureri. De fapt, în aceasta constă operaţia naturală, fără bisturiu, fără pericolul de septicemie, ocluzie intestinală şi alte complicaţii.

De regulă, bolnavii se sperie de asemenea manifestări, iar unii — mai ales cei care nu citesc cu atenţie prospectul ce-l primesc la discuţia cu d-na Faur — chiar întrerup tratamentul. Se sperie şi atunci când începe eliminarea formaţiunilor tumorale. Aceste fenomene, perfect normale din punctul de vedere al celor ce concep şi indică tratamentul naturist, dar alarmante şi chiar paralizante pentru mulţi pacienţi, sunt descrise cu lux de amănunte în revista „Doctorul Natură“, în intervenţiile făcute în mass-media, la congrese şi la reuniuni internaţionale de către inginerul cercetător, inventator în medicina naturistă, Virginia Faur.

Bolnavii care şi-au însuşit însă principiile fundamentale ale tratamentului naturist, studiind temeinic bibliografia existentă în acest domeniu, nu se alarmează la apariţia crizei, dobândind încredere în şansa vindecării lor. Deci, conchid naturiştii, e normal să apară dureri de îndată ce încep acest tratament, întrucât desprinderea toxinelor, a tumorilor din locurile unde s-au fixat, stârneşte senzaţia suferinţei. Acesta este primul semn că răspund la tratament. Pentru a depăşi această perioadă critică, în vederea continuării tratamentului naturist, Virginia Faur recomandă administrarea de calmante. În perioada de când s-a dedicat aplicării şi perfecţionării tratamentului naturist, Virginia Faur a constatat că mulţi pacienţi, fie din necunoaştere, fie din teamă sau chiar din neîncredere, la apariţia crizei întrerup cura şi aleargă la balonul de oxigen al medicinii alopate. Desigur, cazul cel mai fericit l-ar constitui situaţia în care pacienţii ar urma, în paralel, medicaţia naturistă cu aceea chimică, fără a abuza, în schimb, de ajutorul concretizat în preparate alopate. *„Părerea mea* — concluzionează *Virginia Faur — este că, în cazul unor bolnavi grav şi foarte grav, mai importantă ar fi supravegherea evoluţiei stării de sănătate de către medic, cu recomandarea abţinerii de la dopajul cu medicamente alopate. Căci preparatele de sinteză, după concluzia*

naturiştilor reuniţi la Congresul Mondial de Farmacologie de la Washington, din septembrie 1991, nu înlătură cauza, ci numai simptomul, adică efectul".

De asemenea, s-a constatat că pe unii pacienţi îi sperie faptul că tratamentul naturist le pricinuieşte, în primele două-trei luni, o pierdere în greutate de 6—12 kg. Aceasta nu înseamnă însă reducerea forţei vitale, ci doar eliminarea surplusului de greutate, de care corpul se debarasează în dorinţa de a-şi câştiga sănătăţaea. Acest surplus nu poate fi stabilit după corpul fizic, întrucât reglarea greutăţii este un proces intim, cu implicaţii benefice pentru sănătate, chiar dacă, înşelător, ni se pare că pacientul a ajuns la stadiul de „piele şi os". Unii spun: „bine, dar e prea slăbit, ce să-i fac?" „Nemâncarea este una din căile de urmat pentru a scăpa de boală", afirma medicul naturist Ernst Günter. *Energia necesară funcţiilor vitale, organismul o primeşte nu din carne, care hrăneşte întâi de toate celulele canceroase, ci din enzimele sau vitaminele din hrana crudă, sucuri de legume şi fructe, drojdie, polen, cereale încolţite şi din celelalte produse-aliment „FAVISAN".*

Cu excepţia radioterapiei, orice alt tratament medicamentos, administrat la vreme, cu profesionalism, este salutar. Niciodată Virginia Faur n-a negat rostul medicinii alopate şi nu a îndemnat pe nimeni să ignore aportul său în vindecare.

Aşa cum se exprimă plastic unii pacienţi care-şi urmăresc şi descriu cu atenţie şi obiectivitate reacţia organismului în timpul procesului de învingere a bolii, *terapia naturistă trezeşte dureri vechi, adormite, datorită mobilizării deşeurilor metabolice (acidul uric) şi a tumorilor acumulate în ani.* Bolnavii sunt capacitaţi — prin prospect şi sfaturi — să înţeleagă că încetarea sau diminuarea unor dureri vechi, de durată, nu înseamnă, automat, şi vindecarea, ci doar faptul că organismul s-a obişnuit cu aceşti corpusculi, face alianţă cu boala şi nu mai vrea să lupte.

Toate afecţiunile cronice prezintă fenomene de diminuare a durerilor sau spasmelor. Durerea este primul indiciu că un corp îşi recapătă încrederea în sine şi că a decis să reia lupta. Desigur, durerea este cât se poate de dezagreabilă, creând lungi momente de disconfort,

Scanned with OKEN Scanner

deznădejde, agitaţie, depresie. Prin distribuirea în organism a unui fluid nou şi activ, alimentele-medicament stimulează funcţiile, reglează secreţiile şi sporesc eliminările (vomă, tuse, transpiraţie, ciclul menstrual etc.). Are loc, astfel, o armonizare a biocâmpului electromagnetic, care, luându-şi vitalitatea din adâncurile Universului, îşi absoarbe forţele din fântâna veşnic dătătoare de viaţă a infinitului.

Aşadar, terapia naturistă determină o revigorare a întregului corp, o reîncărcare a „bateriilor" sistemului nervos, o adevărată transfuzie de biocâmp asupra centrilor esenţiali. Toate organele îşi reintră în normal, sângele se purifică şi viaţa revine la firescul dinaintea bolii. *Forţa magnetică este cel mai bun şi mai inofensiv agent vindecător.*

Datele statistice „reţinute" de calculatorul folosit în ultimul timp de Laboratorul „FAVISAN" evidenţiază, fără tăgadă, adevărul tonifiant că acest tratament — modest în aparenţă şi privit la început cu neîncredere de către mulţi — provoacă recuperări spectaculoase. El intervine suveran şi atacă acumulările anormale din organism, respectiv tumorile, pe care le învinge prin dezagregare şi expulzare.

De altfel, criza în tratement a fost sesizată, cu genialitatea-i specifică, de însuşi părintele medicinii, „HIPOCRATE": *„Orice vindecare a unei boli grave e însoţită de criză".*

Scanned with OKEN Scanner

CE „VORBESC" DATELE STATISTICE?

Profitând de prezența calculatorului la Laboratorul „FAVISAN", în care erau înregistrați toți pacienții de la 1 ianuarie 1993, nu am putut rezista tentației de a culege câteva date statistice, fie ele și sumare, pe care să le prezentăm cititorului pentru conturarea unei imagini complete asupra problemei dezbătute în prezenta carte.

Erau înregistrați, deci, 1440 de bolnavi, cu nume, adresă, grupa sanguină, vârstă, sex, mediu de viață (urban/rural), diagnostic, obiceiuri alimentare, respectiv consumul de carne și zahăr, fiecare cu cinci grade (fără carne/ zahăr, puțin, moderat, mult și foarte mult) fiecare grad cu echivalența cantitativă stabilită la laborator, precum și o rubrică cu controale periodice. Fapt important: *52% din cazuri erau cancere, aproximativ 10% hepatite cronice și ciroze, 5% reumatism cronic degenerativ, 3% diabet* etc.

Fără a intra în detalii, trebuie, totuși, să menționăm procentul important al neplaziilor, care, în majoritate, au fost cazuri în stadii avansate de evoluție, adesea inabordabile din punct de vedere chirurgical. **Avem astfel imaginea unei ultime instanțe la care pacienții apelează în disperare de cauză,** consacrând-o pe Virginia Faur ca pe o adevărată rază de speranță.

Cu totul altfel stau lucrurile în cazul bolilor cronice, dar fără gravitate. Motivația acestor pacienți nu este suficient de puternică pentru a apela la aceste metode de tratament (deseori nu e suficient de puternică nici pentru a

apela la medic), întrucât succesul în tratarea bolii presupune schimbarea totală a modului de viaţă, un efort pe care pacienţii respectivi nu au voinţa sau constrângerea să-l facă. Nu este mai puţin adevărat că îşi au influenţa şi alţi factori: informarea insuficientă, anturajul, imitaţia etc.

Desigur, cititorul va lectura, poate, dezamăgit prezentele rânduri, constatând absenţa menţionării evoluţiei bolnavilor sub tratament, însă acest lucru, pentru moment, nu e posibil, având în vedere perioada scurtă care a trecut de la începerea introducerii datelor în calculator. Probabil, într-o viitoare carte...

—

Scanned with OKEN Scanner

„FAVISAN"

o instituţie profilată pe naturism, cercetare şi practică în concordie cu natura

Laboratorul „FAVISAN" reuneşte un grup de oameni pasionaţi şi inimoşi, conduşi de doamna Virginia Faur. Emblema aceste instituţii de cercetare şi tratament derivă de la tripticul FARMEC-VIGOARE-SĂNĂTATE, obiectivul său fundamental constituindu-l produsele naturale. El pledează pentru realizarea unei concordii a omului cu Natura şi reprezintă continuarea, în plan superior , a unei activităţi de 14 ani, brevetarea a 65 de medicamente care au ca sorginte „leacurile băbeşti" şi tradiţia milenară a medicinii naturiste româneşti, chineze, indiene, japoneze, coreene, tibetane etc. În doar 3 ani de când fiinţează „FAVISAN"-ul, cei care activează sub această emblemă au reuşit să stabilească, cu precizie, terapia fără medicamente în cazul unor boli pe care medicina alopată le consideră „incurabile".

„Obiectivul nostru fundamental — declară d-na Virginia Faur în interviurile acordate ziarului „Muntenia" Buzău şi cotidianului „Universului românesc" —, pe lângă tratarea şi vindecarea pacienţilor ce ni se adresează, îl constituie promovarea factorului Natură. Acesta este aliatul nostru de bază, adjuvantul miraculos în tratarea gravelor maladii care ne pun viaţa în pericol. Înfrăţirea cu Natura constituie pasul pe care l-am făcut dintru început, sau, „păcatul" nostru iniţial, convinşi că la sine găsim remediul răului. Animalele ştiu, cu precizie, care plantă s-o

consume atunci când au dureri sau răni deschise. De ce n-ar proceda şi omul la fel, luându-şi din Natură ceea ce are nevoie, în caz de boală. Noi, naturiştii, suntem de părere că civilizaţia nu trebuie să-l îndepărteze pe om de Natură, ci, dimpotrivă, trebuie să-şi întoarcă privirea spre această lume mirifică.

În revista „Doctorul Natură", pe care o editează Laboratorul de Produse Naturale „FAVISAN" din Lugoj, şi care a ajuns la al IV-lea număr — pe viitor intenţionăm să o realizăm trimestrial —, în discuţiile cu pacienţii, în articolele din mass-media, în intervenţiile mele de la congrese şi reuniuni internaţionale, de la sesiunile de comunicări naţionale, pledez cu toată înfocarea, pentru ca omul să adopte o conduită cumpătată de viaţă, să se ştie pune la adăpost de produsele de sinteză, de înlocuitori, energizanţi chimici şi de alte tentaţii pe care i le etalează, zilnic, trufaşă, pe la nasul pofticios, societatea contemporană modernă. În faţa acestei avalanşe de bunătăţi „de ultimă oră", pentru care producătorii şi cei care le desfac nu pregetă să cheltuiască milioane de dolari sau lei pentru a le face publicitate, omul trebuie să realizeze o selecţie a alimentelor, după criteriul naturismului. Îşi vor păstra sănătatea şi nu se vor expune pericolului îmbolnăvirii acei oameni care vor adopta o conduită cumpătată, punând accentul pe vegetale, sucuri naturale proaspete, fructe. Trebuie să nu se uite lucrul extrem de important că alimetaţia este premisa esenţială a stării de vitalitate. Apoi, omul trebuie să facă, la toate vârstele, multă mişcare, în special la munte.

Naturiştii, şi deci nici eu nu fac excepţie, nu suntem în contradicţie cu medicina alopată. Nu poate fi nimeni atât de rău intenţionat încât să ignore rolul uriaş al medicinii alopate în investigarea, tratarea şi vindecarea a numeroase boli, a mii şi milioane de bolnavi. Din această perspectivă, eu stimulez, pe toate căile, colaborarea cu o seamă de medici şi farmacişti în stabilirea diagnosticului, a căilor de atac în cazul unor maladii grave, iar nu puţini pacienţi au fost urmăriţi, pe parcursul tratamentului, tot de aceste cadre medicale, care au dovedit disponibilitate şi generozitate în unirea eforturilor pentru înfrângerea duşmanului comun — **BOALA**. De asemenea, mulţi medici, farmacişti şi laboranţi din spitale şi policlinici îşi

exprimă interesul față de realizările noastre și, atunci când arsenalul medical alopat „clachează", își îndrumă bolnavii spre noi, iar după începerea tratamentului naturist, le urmăresc evoluția și se bucură, în egală măsură cu „FAVISAN", când pacienții au fost redați familiei, societății și vieții normale. Este și acesta un început de bun augur, pe care vreau să-l consolidez, obiectiv realizabil prin activitatea practică a Societății Naturiștilor din România și a Fundației „Virginia" prin Igiena Nutriției și Sănătate Publică, și a Centrului de Macrobiotică a Banatului, instituții ființând tot la Lugoj, în același imobil cu Laboratorul de Produse Naturale „FAVISAN", adică în strada C.D. Loga, nr. 36, sectorul Cotul Mic.

Pe zi ce trece, ne asaltează tot mai multă lume și nimeni nu declară că se simte rău după prima serie de tratament. Chiar și cei abandonați de medicina alopată la marginea gropii — cum se spune în popor — dacă sunt perseverenți, își refac sănătatea și viața. Iar eu mă bucur, de fiecare revigorare a pacienților mei, rețin datele esențiale ale cazului vindecat și, în raport de concluziile ce se impun din interpretarea datelor, aduc eventuale îmbunătățiri conduitei de tratament nemedicamentos, prospectului. Cu alte cuvinte, îmi perfecționez continuu mijloacele de tratament, iar pe pacienți îi transform în primii colaboratori onești, obiectivi și cointeresați în obținerea scopului comun: **VINDECAREA.**

Când mi s-a aprobat înființarea instituției — o întreagă odisee, căci, conform legislației incomplete existente la data respectivă, nu știam în ce domeniu să încadrez activitatea ce doream s-o prestez — lucram în condiții improprii, în propriu-mi apartament, apoi în unul închiriat, la parterul unui bloc, iar miile de bolnavi care aveau nevoie de înțelegere, sprijin și tratament, nu erau priviți cu ochi buni de locatari. Cu greu îmi puteam produce și păstra preparatele naturiste. Cu eforturi financiare mari, în condiții de instabilitate economică, când materialele de construcții s-au împuținat și scumpit enorm, împreună cu soțul și colaboratorii, ne-am transformat în diriginte de șantier, înălțându-ne un imobil cu funcționalitate corespunzătoare, cu aparatură de cercetare și interpretare a datelor, care face față, momentan, necesităților complexe ale Laboratorului

Scanned with OKEN Scanner

„FAVISAN", sediului Societății Naturiștilor din România, Fundației „Virginia" prin Igiena Nutriției și Sănătate Publică și Centrului de Macrobiotică al Banatului. Gândind activitatea noastră în perspectivă, acționăm deja pentru extinderea spațiului, iar prin materializarea altor proiecte îndrăznețe, va putea beneficia de tratamentul naturist un număr superior de oameni. Sunt sigură că atunci cei care în prezent se mai îndoiesc încă de avantajul acestei metode, se vor convinge că ea echilibrează energetic organismul, readucându-l la starea de normalitate prin efectul benefic al plantelor și al unei alimentații fără toxine. În acest sens, consider că ne vom îndeplini obligația morală față de învățătura testamentară ce ne-a lăsat-o părintele medicinii, „Hipocrate", al cărui crez transmis nouă din generație în generație se reconfirmă: „Medicamentele noastre, alimentele noastre".

Referitor la medicamentele-aliment „FAVISAN", acestea sunt preparate din plante medicinale și cereale integrale sub formă de soluții, alifii, prafuri, sucuri și ceaiuri, având extraordinara proprietate de se „lăsa" perfect asimilate de organism, dând rezultate foarte bune într-o mare variatate de boli, din rândul cărora enumerăm: cancerul, leucemia, psoriazisul, hepatita, ciroza, paraliziile, ulcerul gastro-duodenal, ulcerul varicos, hemoroizii, varicele, lambliaza, viermii intestinali, constipația, durerile de cap.

Putem ajuta și persoanele cărora le-a dispărut voința. Adică oferim adjuvante celor care doresc — dar n-au suficientă ambiție — să renunțe la tutun, alcool ca și comdamnaților să târască în cârcă supraponderabilitatea. O veste bună și pentru femeile care vor să-și corijeze talia și silueta: onorăm prompt și cererile adresate pe acestă linie.

Totodată, am demarat producția de sucuri naturale după o rețetă proprie, fără fierbere, cu conservanți și aromatizanți din plante, ca și cea de băuturi alcoolice curate, fără adaosuri necinstite și dăunătoare. Emblema „FAVISAN" se va regăsi, în curând, pe produse cosmetice, coloranți vegetali, îngrășăminte, insecticide, fără efecte secundare și remanența celor cu care se lucrează în prezent. În perspectivă, intenționăm să construim și să

amenajăm o clinică naturistă, iar fundaţia a devenit deja o realitate.

Demn de reţinut este faptul că tratamentul nemedicamentos ce-l indic eu nu reprezintă o terapie-şoc. El echilibrează energetic organismul bolnav, readucându-l, încet dar sigur, la starea de normalitate, prin efectul benefic al plantelor medicinale şi al unei alimentaţii fără toxine. Întrucât eu ajut, în marea lor majoritate, bolnavi grav, în care afecţiunea a erodat adânc, insinuându-se în organism uneori pe parcursul mai multor ani, agravaţi şi de intervenţiile chirugicale, citostatice şi cobaltoterapie, naturismul, ca ultimă instanţă la care se mai poate apela în situaţii de acest gen, învinge afecţiunea într-o perioadă mai îndelungată, între 3—4 săptămâni sau chiar 6—12 luni. Este singurul incovenient al naturismului, dar metoda folosită de mine este o operaţie naturală fără bisturiu, un brevet de viaţă lungă. Cel mai mare câştig al medicinei naturiste îl constituie faptul că produsele sale sunt perfect asimilabile de organism, în timp ce şi cel mai sofisticat medicament alopat dă şi efecte secundare, din care unele foarte grave, ce pot apărea la mult timp după efectuarea tratamentului.

În multe din cazurile când metodele mele izbândesc, vigoarea sănătăţii irumpe în fostele organisme vlăguite, dispare paloarea feţei, reapare pofta de mâncare şi de viaţă, creşte şi se înnegreşte părul, se regenerează forţele".

Scanned with OKEN Scanner

„DOCTORUL NATURĂ"
un prieten, un sfătuitor, un aliat

După ce au fost puse bazele Laboratorului de Produse Naturale „FAVISAN" şi s-au reţinut primele concluzii din prelucrarea datelor, referitoare la cauzele bolilor, efectul medicaţiei naturiste, maladiile care au cele mai mari şanse de a se vindeca pe această cale, împătimiţii salariaţi ai acestui nucleu de cercetare au simţit nevoia să se adreseze şi altor categorii de oameni, nu numai celor care călcau pragul imobilului din str. C.D. Loga nr. 36 din Lugoj, Rămânea, aşadar, dimensiunea profilactică a laboratorului, difuzarea în mase tot mai largi de oameni — intelectuali, gospodine, ţărani, militari, muncitori şi alte categorii — a informaţiei naturiste. Şi astfel s-a născut ideea conceperii şi editării unei reviste de profil, care a căpătat simbolicul nume de „Doctorul Natură", sub egida Societăţii Naturiştilor din România.

Revista a ajuns la numărul 5 şi se bucură de un real prestigiu în rândul celor interesaţi de concordia omului cu Natura, al bolnavilor, dar şi al celor ce vor să diminueze ponderea substanţelor chimice în gospodăria şi viaţa lor. Scrisă de intelectuali cu vocaţie, cu condei scânteietor, realizată în condiţii grafice adecvate — în ciuda unor greutăţi financiare şi de spaţiu tipografic —, revista te cucereşte rapid, asigurându-şi colaboratori de marcă, iar tematica diversă face ca difuzarea ei să se realizeze cu uşurinţă. Nivelul publicistic înalt, harul gazetăresc al

autorilor sunt edificatoare încă din editorialul primului număr, intitulat „De ce „Doctorul Natură"?, pe care-l reproducem, în continuare, pentru ca cei ce nu se numără printre fericiţii posesori ai revistei, să se informeze asupra profilului său tematic.

„De ce „Doctorul natură"?

Este fascinant cum viaţa noastră alunecă în marele şi inegalabilul habitaclu, cu bolta de frumos şi raza de căldură, protejându-se. Este izvorul din care provenim şi gura de rai, zămislind, întru veşnicia noastră, prea-buna dărnicie de azur binecuvântat. Este mângâierea, şi speranţa, şi leagănul nostru de viaţă dătător, ca un semn de mărinimie şi iubire de oameni. Este susurul de evlavie, aleanul cuibului de vis şi izvorul tămăduirii. Este împlinirea noastră, prin grai, prin trebuinţă, prin făptuire, prin bucurie şi izbândă, prin viaţa întreagă, ca şi prin transcedentarea în marele necunoscut de dincolo de noi. Este lăcaşul dorului şi al iubirii fără de cusur, al cunoaşterii şi al necunoaşterii, al visului în întregimea sa, în veci necuprinsă, ca un hotar neatins şi ca o lume de miracol. Natura, ca inspiraţie, ca farmec şi ca ambrozie, ca nestemat unic, neverosimil ca un panaceu al fiinţei. Natura, ca leagăn al vieţii şi ca suport al ei, ca emblemă de vis şi ca temeinicire a duratei, ca inepuizabil, durabil şi fără de greş creaţie divină. Din trupul său ne-am întrupat fiinţa, din lumina sa ne-am căpătat vederea, din totul său ne inspirăm viaţa, la buza sa adăstăm împlinirea. Cuvine-i-se rostit, cuvânt curat, cu vorba cumpătată, neasemuit omagiu!

Ne-am făurit, artificios, o lume a noastră, dar, vai!, îngust delimitată, neinspirat cârmuită, intersectată însă de meridianul destinului, ca şansă a izbăvirii. Uluiţi, ne întoarcem faţa, cu privirea înfricoşată, către natură, uimiţi de frisonul puterii sale. Nimeni nu poate exista „solo ipso", căci lichidul amniotic, esenţa vieţii este şi ne vine din Natură.

Să ne întoarcem, cum bine se cade, cu faţa şi cu prea plin de bunătate şi încredere, înspre Natură. Să nu-i schilodim darurile, amputându-ne vlaga, scuturând şirul

anilor şi anchilozând vieţuirea, lăsată cu sănătate şi cu rod bun. A noastră, ca şi a celor din jurul nostru, ce întrupează în sine seva trăirii. Un pom să-l îngrijim, o plantă să învăţăm s-o folosim, benefic, pentru sănătatea noastră, un animal să ştim să-l preţuim, să învăţăm să trăim frumos şi drept, asemenea sensului şi scopului pentru care am fost izbândiţi să ne bucurăm de viaţă, să râdem, să fim drepţi.

Te invităm, iubite cititor, să ne urmezi în această expediţie, spre a învăţa din experienţa de veacuri a oamenilor şi din cea dintotdeauna a Naturii, cum să-ţi rânduieşti gospodăria, cum să-ţi îndrepţi sănătatea, cum să devii mai statornic în bine şi mai aproape de sensul cel bun al firii. Glasuri autorizate fac ştiută o anume practică de viaţă, verificată în ani de studiu şi cercetări, confirmată — cum altfel? — de Natură.

Credem că v-ar fi un bun auxiliar în familie, în viaţă, prin diversificarea informaţiilor din cele mai varii domenii, în constituirea practicii biologice, în ideea comuniunii cu Natura, pentru o viaţă raţională, echilibrată, dinamică, în bucuria reuşitei. Specialişti reputaţi se vor prontunţa asupra modului în care se amenajează o plantaţie de pomi sau de viţă-de-vie, un parc sau mic lac cu vegetaţie şi cu peşti, cum să înfiinţăm, acasă, o mică ciupercărie, cum se întreţine o stupină, cum se păstrează şi cum se înnobilează vinul, ce trebuie să facem când suntem pe cale de a ne îmbolnăvi, recomandări pentru excursii şi multe, multe alte sfaturi practice pentru creşterea de animale şi păsări. Desigur, nu vor lipsi umorul şi concursurile de agerime a minţii, dar şi temele pe care le veţi promova dv., stimaţi cititori.

Ne adresăm elevilor şi studenţilor, intelectualilor, gospodinelor, tuturor vârstelor, aducând, în paginile revistei, un plus de informaţii, care, cu siguranţă, vă vor stârni interesul. Satul a fost, de când se ştie, oglinda noastră de suflet, leagănul dăinuirii şi emblema nepătată a gândului înalt şi nepereche întru minunea vieţii, sau cum şi mai plastic l-a caracterizat poetul-filozof Lucian Blaga, „teritoriul în care s-a născut veşnicia". Mărite Ţăran, te iubim ca pe fratele nostru, şi ne adresăm ţie, ca unic descălecător din poveştile copilăriei noastre. Nu, nu spre a te învăţa cum să lucrezi ogorul. Ca tine, nimeni nu ştie.

Ne plecăm fruntea în fața geniului tău trudnic asupra pământului. Cum spune înțeleptul poet: „De la lume adunate și-napoi la lume date", îți oferim pilde și izbânzi ale unora ca tine. Ne onorează acest dialog. Încearcă să ne înțelegi glăsuirea.

Oameni ai aglomerărilor urbane, scrisul nostru vă curpinde în sfera de atenție și încearcă să răspundă unor trebuințe și preocupări din gospodăria dumneavoastră. În fond, cea mai însemnată parte a vieții noastre ne-o consumăm în familie. Atingeți, cu gingășie, fila aceasta de învățătură, spre a vă rândui viața după trebuința firii și a vă revedea în oglinda fidelă a comuniunii, de jure și de facto, cu Natura, doctorul fără egal al lumii acesteia, al existenței pământești. În viață, cu sănătate și cu bucurie.

Suntem adepții conceptului „întâi de toate să nu dăunezi" și pledăm pentru chibzuință și echilibru în conceperea vieții, împotriva excesului de substanțe chimice, în combaterea unor disfuncțiuni și suferințe la om, animal, plantă, în aer, pe pământ și în apă. De aceea, „Doctorul-Natură!"

*
****

Iată, așadar, un program generos, propus de un colectiv a cărei coordonată fundamentală o reprezintă deschiderea spre om și marile lui probleme existențiale, program onorat cu brio în cele 5 numere realizate, care excelează printr-un univers tematic pe cât de divers, pe atât de instructiv și captivant. Acestea sunt principalele argumente pentru care revista „Doctorul Natură" a devenit, în scurt timp, un aliat al bolnavilor în lupta plină de încleștare împotriva maladiilor, un sfătuitor pentru persoanele cu predispoziție spre boală și un prieten al tuturor celor ce cred în concordia cu mediul ambiant.

Prezentăm, succint, punctele forte din sumarul primelor 4 numere ale revistei menționate:

- Pledoarie pentru speranță
- Spectaculoase vindecări de cancer
- Miracolul medicinii naturiste
- Farmacia verde
- Sugestii de sezon

- Curiozităţi
- Întreţinerea frumuseţii
- Plante de apartament
- Sera de pe casă
- Cum ne amenajăm o grădină cu flori *(nr. 1)*
- „FAVISAN" în concordie cu Natura
- Plantele — izvor de sănătate
- Virginia Faur în dialog cu cititorii
- Pledoarie pentru speranţă
- Caleidoscopul sănătăţii
- Alimentaţia — o necunoscută?
- Pentru dumneavoastră, doamnă!
- Arhitectura peisageră
- Albinele şi sănătatea
- Decor viu
- În folosul legumicultorilor *(nr. 2)*
- Medicina naturistă românească, în atenţia lumii ştiinţifice, la Washington
- Sfidarea competenţei
- Din scrisorile bolnavilor
- Terapia naturistă — o şansă pentru viaţă
- Carnea între da şi nu
- Acest drog numit zahăr
- Oţetul — aliment, medicament sau factor de risc pentru sănătate?
- Alimente sănătoase şi vindecătoare
- Terapia prin credinţă
- Alimentaţia de protecţie
- Caleidoscopul sănătăţii
- Medicina populară
- Bioenergia sau şansa redobândirii echilibrului vieţii
- Plante de apartament *(nr. 3)*
- Terapia prin dietă
- În atenţia generală: Societatea Naturiştilor din România
- Caleidoscopul sănătăţii
- Vindecarea cancerului prin legume
- Viaţa fără boală
- Agenţi chimici cauzatori de cancer
- Alimentaţia săracă în grăsimi previne cancerul
- Spune „Aşteaptă", când medicul zice „Taie"!
- Sănătatea şi macrobiotica

Scanned with OKEN Scanner

- Miturile medicamentului
- Invitație la sănătate și fericire
- Macrobiologia — un mod just, realist, fericit de viață.
- Alimente sănătoase și vindecătoare *(nr. 4)*

*

*   *

Dacă la această înșiruire de titluri generoase ca diversitate adăugăm informația că în paginile revistei își prezintă experiența oameni de știință din domeniul medicinii, biologiei, agriculturii, tehnicii, învățământului, că pacienți salvați de la o moarte sigură își descriu propriile observații asupra comportării organismului și reacțiile la tratamentul naturist, că se publică prospecte pe baza cărora se tratează și se vindecă boli grave, printre care cancerul, paraliziile, psoriazisul, ulcerul varicos, tromboflebita, ulcerul gastro-duodenal, hepatita cronică, ciroza, ascita, guta, enurezisul, bolile de ochi, că se oferă soluții concrete pentru a scăpa de viciile care ruinează sănătatea (alcoolul, tutunul), precum și de kilogramele în plus, inclusiv pentru corijarea siluetei, avem imaginea de ansamblu a unor periodice în care omul modern, bombardat încontinuu de vacarmul informațional, stresat de obligațiile profesionale, de grijile familiei și mai ales de incertitudinea zilei de mâine, poate găsi răspunsuri la marile lui probleme existențiale.

MACROBIOTICA*

UN MOD JUST, REALIST, FERICIT DE VIAȚĂ

NOTE PRELIMINARE

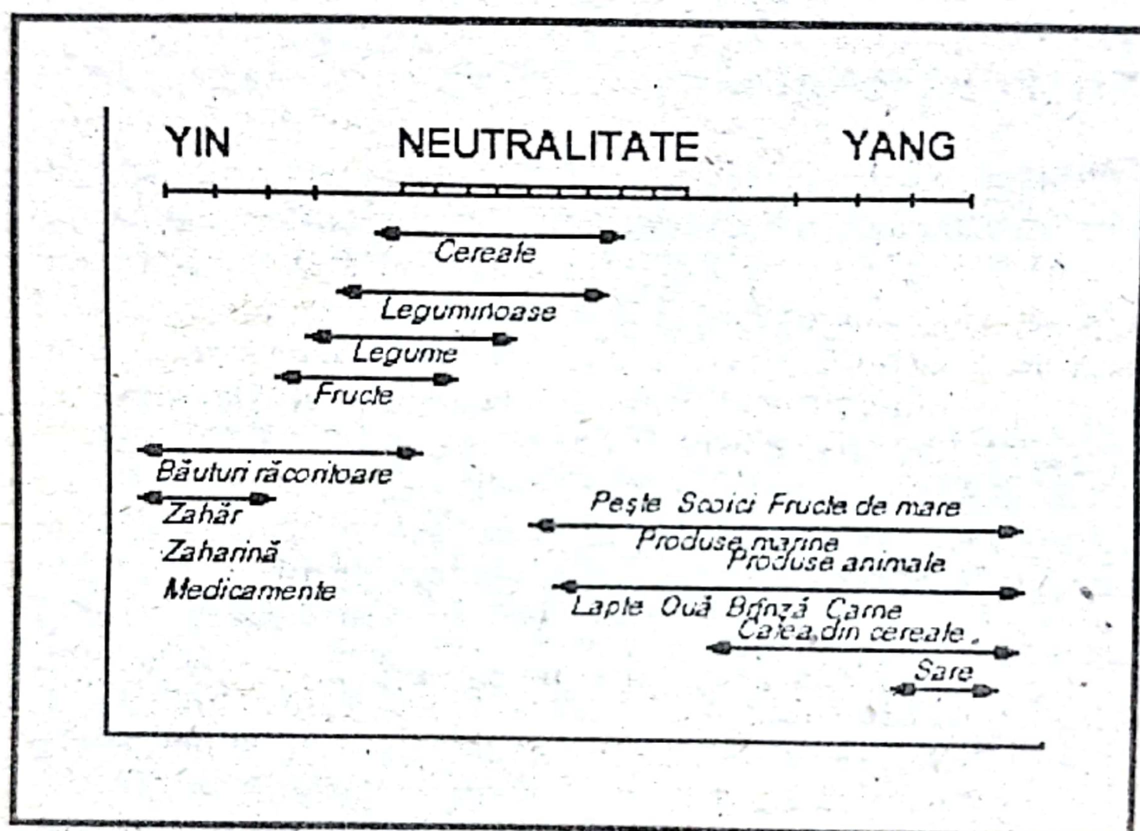
Macrobiotica este întoarcerea la viața simplă, redescoperind marile adevăruri ale existenței; este o manieră corectă de a ne alimenta. Debutul însănătoșirii constă în descoperirea originii erorilor noastre. Vă sfătuiesc să nu vă fixați atenția asupra unei teorii, a unei rețete, a unui principiu anume. Adaptați aceste rețete la posibilitățile, obiceiurile, înțelegerea Dvs. Hrana să fie atrăgătoare, masa decorată, veselia să nu lipsească din casa Dvs. Nu pregătiți mâncarea în mod mecanic, riguros. Inventați rețete, în funcție de firea, gustul și tradițiile culinare ale familiei Dvs. În bucătărie, răspândiți spirit și dragoste. Starea Dvs.— bună sau rea — o transmiteți celor din preajmă, chiar și în consumarea hranei. În timpul mesei, debarasați-vă de gândurile rele, de necazurile de la serviciu sau din familie, pentru a asigura o digestie bună, o dispoziție sufletească bună. Toate acestea conturează un echilibru care influențează calitatea sângelui. Existența însăși depinde de acest echilibru. **Stresul este inamicul nostru nr. 1. Să nu uitați, niciodată, chiar la greu, dragostea! Viața și sănătatea noastră de noi înșine depind.**

PREFERAȚI CEREALELE!

Alimente tradiționale prin excelență, grâul, ovăzul, meiul, secara, orezul, hrișca, porumbul, sunt perfect

compatibile cu viaţa. Compoziţia lor în special sodiu/potasiu — este apropiată de cea a sângelui uman, reprezentând o importantă sursă de energie concentrată.

Rustic şi luminos, bobul de cereale este recunoscut pentru valoarea sa nutritivă, raţiune pentru care îi consacrăn un rol de prim rang, în bucătăria macrobiotică. Să alegem, aşadar, cereale complete şi obţinute fără mijloace chimice de combatere şi îngrăşare. Din păcate, omul modern preferă cerealelor, produsele animale şi cele rafinate, artificiale şi superficiale. Devine, cu alte cuvinte,

robul gusturilor sale. Bine se zice: „Îţi sapi groapa cu lingura şi furculiţa".

CONSERVAREA

Să fim înţeleşi, cerealele biologice şi preparatele bune pentru viaţă nu conţin conservanţi, nu au nevoie de asemenea ingredienţi toxici. Păstraţi-le la loc uscat, mai mult la umbră, în cutii de lemn sau sticlă. Dacă descoperiţi din întâmplare, câţiva paraziţi, nu vă grăbiţi să

aruncaţi cerealele. Triaţi-le, prăjiţi-le uşor şi consumaţi-le fără teamă. Este preferabil ca făina să nu o păstraţi prea mult timp, căci va suferi fenomene de oxidare. Consumaţi-o, dacă e posibil proaspăt măcinată. Toate cerealele trebuie să fie bine spălate. Lăsaţi să curgă apă într-un recipient conţinând cereale, amestecându-le, în aceeaşi sens, spre dreapta. Nu lăsaţi, prea mult, cerealele înmuiate în apă, căci pierd în vitamine. După ultima spălare, scurgeţi-le bine printr-o strecurătoare.

OREZUL COMPLET

El este stâlpul, sufletul, puritatea, esenţa macrobioticii. Conţine mai multe proteine decât carnea, curăţă sângele de toxine, serveşte, excelent, ca bază pentru regimurile curative. Consumaţi-le sub cele mai diverse forme: cremă, pilaf, făină, fulgi, griş, în sarmale, alături de morcovi, ceapă, condimente, nucă. Fiert sub presiune, orezul este mai dulce, mai uşor digerabil, mai moale, mai yang, cu un gust deosebit de plăcut.

MEIUL

Este o cereală preponderent yang. Ajută organismul să elimine excesul de apă din celule. Se recomandă, prioritar, persoanelor care vor să slăbească, precum şi diabeticilor. Meiul se spală şi se prăjeşte la sec (uscat). Se consumă ca atare, sau în sarmale, sosuri, supe-creme, decoct, alături de alte cereale, făină de cereale etc.

ORZUL ŞI OVĂZUL

Orzul este benefic sistemului nervos. Ovăzul este energetic, recomandat, în principal, copiilor şi celor bolnavi. Se prepară sub formă de făină şi decoct de cereale, ce se adaugă în fiecare mâncare dar şi sub formă de supe-creme, cafea din cereale bine prăjite (orz, ovăz).

Scanned with OKEN Scanner

PORUMBUL

Este o cereală dulce, rapid asimilată, convine persoanelor slabe sau constipate. Aduce multă energie şi reconfortează musculatura. Se prepară sub formă de mămăligă, fiertură de făină, alături de orz şi castane, la care se adaugă sare de mare sau grunjoasă (nerafinată).

HRIŞCA

Este o cereală preponderent yang, recomandată, în special persoanelor bolnave de cancer. Este excelentă atât prăjită, cu puţin ulei, cât şi fiartă.

Creme de cereale pot fi utilizate la pregătirea micului dejun. După fierbere, se adaugă sare şi se pasează, cu mixerul până se obţine o cremă groasă şi bună la gust. Poftă bună!

CLASIFICAREA ENERGETICĂ A ALIMENTELOR

O interesantă împărţire a alimentelor este cea care are drept criteriu esenţial polaritatea Yin (—) — naturale. Spre exemplu, energia Yang corespunde luminii, căldurii, activităţii, în timp de energia Yin corespunde unor fenomene opuse: întuneric, frig, inactivitate. Yin şi Yang derivă unul din celălalt.

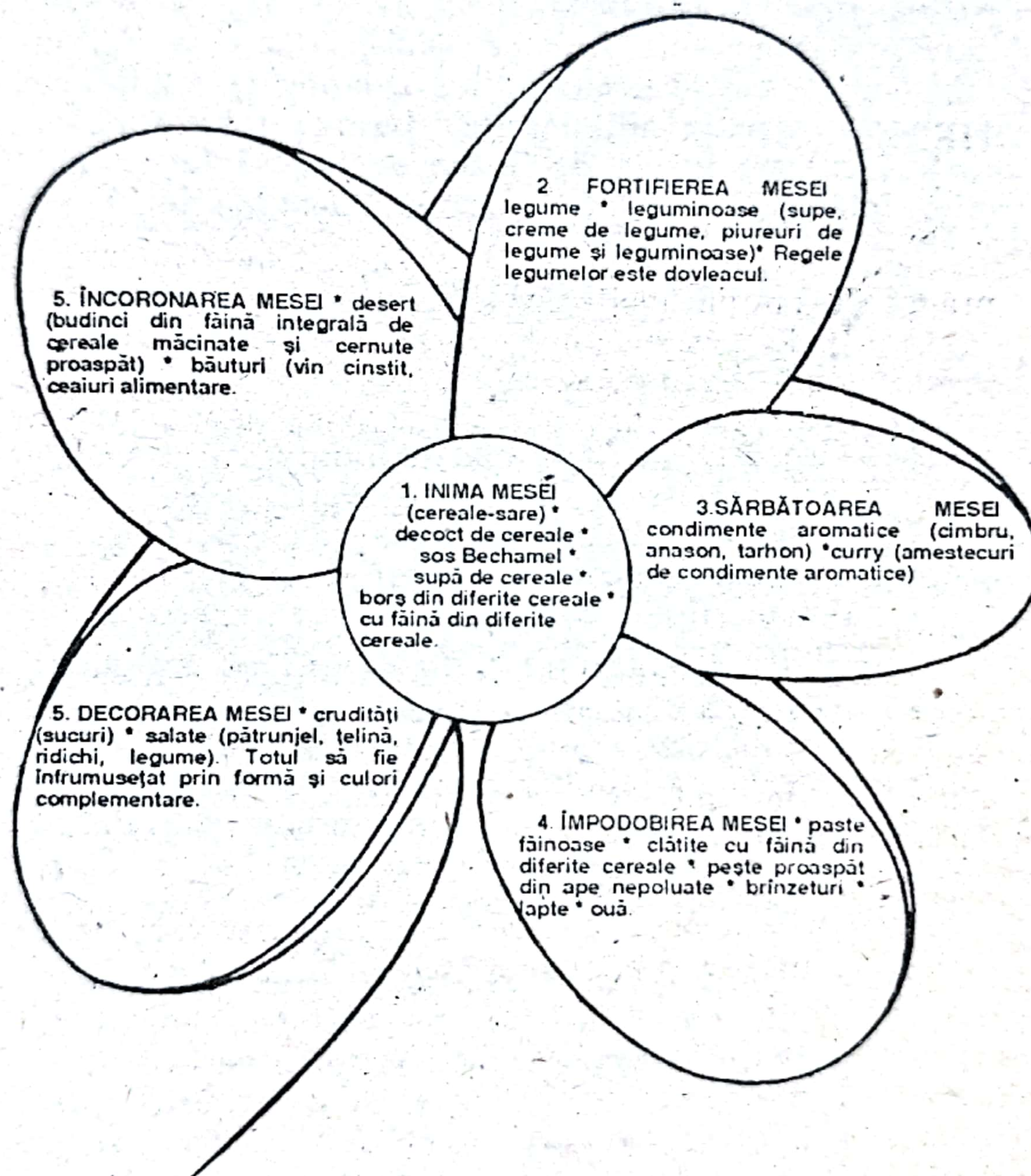
Alimentele noastre nu sunt niciodată, exclusiv Yin sau exclusiv Yang, ci predomină una din cele două însuşiri, aşa cum reiese din prezentarea de mai jos. Alimente echilibrate sunt cerealele. Cu accent spre Yin sunt luguminoasele, legumele, fructele, băuturile, aproape exclusiv Yin sunt produsele rafinate, în special zahărul şi medicamentele. La polul opus, se situează carnea şi sarea.

10 REGIMURI DUPĂ OHSAWA

Reiese limpede, din schema de pe coperta-spate a revistei, compartimentarea hranei, în funcţie de gravitatea

Scanned with OKEN Scanner

bolii. De pildă, regimurile notate cu -1, -2, -3 sunt pentru omul sănătos, cu caracter profilactic. Regimul -1, spre exemplu, se compune din: 30% cereale, 30% legume, 10% supe, 20% carne, 10% salate. La capătul celălalt al planşei, regimul nr. 7 este pentru cei cu boli grave şi constă în

cereale 90% şi legume (10%). Progresiv, de la câteva luni la 1—2 ani, în funcţie de starea generală, bolnavul trece la următorul regim, apoi tot mai jos...

Să te informezi în legătură cu boala, să dobândeşti, în domeniul respectiv, un nivel rezonabil de înţelegere şi să ai

voință pentru a respecta regimul, iată condițiile esențiale pentru a-ți redobândi sănătatea. În fond, fiecare este primul său medic.

MASA, CA O FLOARE

Meniul de esență macrobiotică, adaptat la condițiile și obiceiurile noastre alimentare, l-am reprezentat, nu întâmplător, sub formă de floare. Acesta să fie un ghid pentru întâiul pas ce-l veți face în bucătăria lui Yin și Yang.

BIBLIOGRAFIE:

1. G. Ohsawa, Le Zen macrobiotique ou l'Art du Rajeunissement et de la Longévité, Paris, 1986.
2. C. Ionescu Târgoviște, Necesitate și abuz în alimentație, Editura medicală, București, 1981.
3. I. Mincu, Brad Segal ș.a. Orientări actuale în nutriție, Editura medicală, București, 1981.

* Acest articol aparține Virginiei Faur și a fost publicat în numărul 4 al revistei „Doctorul Natură".

Scanned with OKEN Scanner

REŢETE CULINARE NATURISTE

După cum s-a constatat din capitolele anterioare, în tratamentul naturist, în strategia de învingere a bolii, deci de îndepărtare din organism a afecţiunii, alimentaţia devine o componentă esenţială. Aşadar, revenirea la starea de sănătate se realizează, în exclusivitate, cu preţul reîntoarcerii la Natură, prin renunţarea la semipreparatele de sinteză, impregnate de coloranţi toxici şi cu conservanţi ce poartă în ei informaţia cancerului. Orice pacient sosit la Lugoj, precum şi orice om interesat de conservarea binelui din organism, deci de viaţă, trebuie să reţină că *principiile alimentaţiei naturale nu numai că apără omul de un aport alimentar inadecvat, dar îi şi menţin şi-i cresc vigoarea, performanţa fizică şi intelectuală, longevitatea, capacitatea de reacţie şi adaptare.*

În prospectele primite de bolnavi, se menţionează, fără echivoc, alimentele admise şi neadmise, regimul de tratament, iar celor cu afecţiuni grave şi foarte grave li se atrage atenţia şi asupra perioadei de criză. Întrucât naturismul schimbă structural concepţia despre alimentaţie, cerând ca sacrificiu pe altarul vindecării bolii renunţarea la carne, zahăr şi oţet, la grăsimi şi la alimentele pregătite prin prăjire, multor pacienţi li se pare că tratamentul stabilit de Virginia Faur este prea restrictiv şi, deci, greu sau imposibil de respectat ad-litteram. Bineînţeles că este vorba doar despre o părere! *Importantă în vindecare este schimbarea mentalităţii de a privi*

alimentaţia. Pentru a veni în sprijinul gospodinelor care asigură dieta alimentară, reproducem, în continuare, câteva reţete ale Virginiei Faur, care au ca punct de plecare conceptul naturist condensat într-un citat reuşit al profesorului doctor în medicină V. Heupke: *„Numai când alimentele sânt diversificate, simple, conţin crudităţi şi, pe cât se poate, fără conservanţi, atunci hrana are valoare nutritivă, terapeutică"*.

Iată aceste reţete culinare pe baza cărora se pot pregăti alimente sănătoase şi vindecătoare:

Pizza

Se prepară uşor, rapid, are un gust foarte plăcut şi este cât se poate de hrănitoare, prin conţinutul său bogat în proteine şi vitamine. Un bob zăbavă şi o puteţi avea, pe masă, în cel mult o oră. Iată reţeta:

Într-o tavă emailată, bine unsă cu unt şi presărată cu făină, aşezaţi, una lângă alta, felii de pâine. Completaţi golurile dintre ele cu bucăţi de pâine şi stropiţi cu lapte. Aşterneţi, apoi, un strat de legume fierte (morcovi, fasole, mazăre), apoi 3—5 ouă, la un loc cu bulionul. Presăraţi, de la caz la caz, cubuleţe de unt şi radeţi puţină brânză. Se ţine la cuptor până se rumeneşte. Se serveşte imediat. E o delicatese. Poftă bună!

Brânză de vaci cu ceapă

Trei linguri de brânză şi tot atâta ceapă tocată mărunt, două linguri de grâu încolţit, o lingură de ulei crud, pătrunjel tocat. Se amestecă şi se serveşte ca atare. Este un excelent produs dietetic, cu însuşiri digestive, asigurând o bună circulaţie sanguină, o stare de linişte, echilibru şi calm.

Preparat crud de spanac

Spanacul înlocuieşte jumătate de farmacie şi conţine o combinaţie ideală a tuturor substanţelor medicinale de

seamă, necesare şi active, pentru regenerarea sângelui. Consumaţi, de trei-patru ori pe săptămână, acest preparat, asigurând necesarul de fosfor, calciu, sulf al organismului. 150 g. frunze de spanac, bine spălate, se amestecă cu un gălbenuş, 50 g. smântână, puţină zeamă de lămâie. Se sărează după gust, fără a abuza însă de acest condiment.

Păpădie cu smântână

Frunzele de păpădie tinere se spală bine, se scurg, se taie mărunt şi se presară 3—4 linguri de smântână, o legătură de pătrunjel verde şi suc de lămâie. Este echilibrant glandular, cu aport benefic în normalizarea circulaţiei sângelui.

Salată de păpădie şi urzici

Se toacă mărunt urzici, păpădie, ceapă, la care se adaugă maioneză. Se stropeşte conţinutul cu suc de lămâie sau cu puţină sare de lămâie. Are efect laxativ, îmbunătăţeşte tranzitul intestinal, este remineralizant şi vitaminizant.

Budincă de cartofi

Se opăresc 250 g ştevie, 250 g. spanac, se scurg şi se pun în alt vas în care sunt cartofii (500 g. cartofi). Se adaugă 3 ouă bătute şi sare. Se lasă la foc mic şi se amestecă uşor. Când e gata, se adaugă ulei crud.

Mâncare de fasole verde

Componente: o ceapă, 1/2 kg fasole verde, bulion. Se rade ceapa şi se pune la fiert cu 100 ml apă. Când s-a înmuiat, se adaugă fasolea, tăiată în bucăţi de 4—5 cm şi se lasă la fiert. Când e aproape gata, se adaugă bulion, o legătură de pătrunjel, 3—4 căţei de usturoi. Se mai dă o

Scanned with OKEN Scanner

dată în clocot. În final, se adaugă ulei crud. Se serveşte cu verdeaţă tocată.

Sarmale

Componente: 5—6 morcovi, 1—2 legături de pătrunjel, o ţelină mică, 1/2 kg de orez, un pahar de ulei (după gust), doi cartofi, un pahar de suc de roşii. Ceapa tăiată mărunt se pune într-o cratiţă, se toarnă un pahar cu apă şi se pune la fiert, douăzeci de minute. Apoi, se pun morcovul ras, ţelina, pătrunjelul şi cartofii bine mărunţiţi. Se lasă la fiert încă 20 de minute, după care se adaugă, bine spălat, se fierbe pe jumătate şi se ia cratiţa de pe foc. Se adaugă sucul de roşii, uleiul crud, pătrunjelul, cimbrul bine tocat, piperul şi sarea (după gust). Sarmalele se pregătesc cu foi de varză dulce, bine opărită, varză acră sau foi de viţă. După ce s-au aşezat în vas de lut, se completează cu apă, până se acoperă şi se introduce în cuptor.

În mod asemănător se prepară ardeii umpluţi, sarmalele în foi de ştevie sau podbal.

Supă de verdeţuri

Are o mare valoare terapeutică în profilaxia mai multor boli, dar, îndeosebi, în constipaţii rebele şi oligurie (greutate în urinare). Calmează setea, fiind recomandată tocmai în diferite diete hidrice. Are efect diuretic, depurativ, indicat şi în erupţii cutanate, înlesneşte digestia. O mână de asmăţui, 50—100 g sfeclă, o legătură de măcriş, o legătură de lăptucă, puţin cimbru, pătrunjel şi ţelină — se fierb în apă sărată, se strecoară, se adaugă puţin ulei şi găluşte de griş. Se serveşte cu verdeaţă tocată.

Plăcintă de cartofi

a) Fierbem, în aburi, un kg de cartofi în coajă. Îi curăţim, îi strivim, presărăm sare şi îi frământăm cu două

linguri de făină, adăugăm apoi puţină miere şi scorţişoară pisată, după gust. Se ţine la cuptor circa o oră.

b) La masa de seară, câţiva cartofi la cuptor, fără a li se îndepărta coaja şi brânză dulce sau puţin sărată reprezintă un regim de sănătate. Atenţie! cartofii fierţi nu trebuie păstraţi mai mult de 24 de ore!

Papanaşi din brânză de vaci

1 kg brânză de vaci, 2 ouă întregi, 4 linguri griş, două linguri făină, foarte puţină sare, un vârf de cuţit praf de şofran sau coaja rasă a unei lămâi, puţin ulei, 50 g pesmet.

Brânza de vaci, bine mărunţită cu dosul furculiţei, se amestecă cu ouăle, cu praful de şofran, cu făina, cu grişul până când se omogenizează. Se ia o lingură din compoziţie, se dă prin făină şi se modelează câte un papanaş în formă de bilă. Pe fiecare papanaş se apasă cu degetul, să se formeze o gropiţă, cam până la jumătatea acestuia, pentru a fi pătruns mai bine la fiert. Se aşază pe o suprafaţă dată cu făină. O cratiţă de 4—5 litri se umple mai mult de jumătate cu apă, în care se pune o linguriţă cu sare. Când apa clocoteşte, se pun papanaşii, apoi se acoperă din nou cu capacul. La următorul clocot, la foc scăzut, se fierb încă zece minute. Se iau de pe foc, se lasă acoperiţi, încă zece minute, apoi se scot cu spumiera, se lasă să se scurgă de apă şi se aşază în vasul cald. Se toarnă puţin ulei peste cele 50 g pesmet, iar compoziţia aceasta se aşterne peste papanaşi. Se pot servi ca atare sau după ce se pun câteva minute la cuptor, cu puţină smântână şi cu miere.

Decoct de cereale
(fortifiant FAVISAN 1)

Cantităţi de orz, grâu, ovăz, mei se spală sub jet de apă, se strecoară bine şi se prăjesc uşor, într-o marmită (oală de fontă), mestecând, continuu, spre dreapta, cu o lingură de lemn. Se râşnesc 4 linguri de cereale, astfel rumenite, se adaugă puţină sare grunjoasă şi se fierbe în 1,5 l apă, până scade la 1 l. Se strecoară şi se bea ca atare;

se adaugă în orice mâncare (supă, ciorbă, piure de legume). Conferă gust plăcut mâncării, având certe calităţi nutriţionale (fortifiant, mineralizant, vitaminizant).

Decoct de tărâţe
(fortifiant FAVISAN 2)

Cereale rumenite se macină şi se cern. Se repetă procedeul de mai sus, folosind tărâţa celor patru cereale.

Crema de cereale

Făina celor patru cereale (după separarea tărâţei) se presară în apa clocotită şi puţină sare. Fierberea durează 20 de minute, mestecând din când în când, spre dreapta, cu o lingură de lemn. Consistenţa cremei poate fi aceea a smântânii sau a unei budinci, în funcţie de gustul şi preferinţa fiecăruia. La urmă, se pot adăuga mere (tăiate cuburi), stafide, prune uscate, puţină miere, scorţişoară, nucă măcinată. Cu alte ingrediente, în funcţie de îndemânarea şi inventivitatea gospodinei, se obţin sosuri, budinci, sufleuri, prăjituri etc.

Supa-cremă de legume

Ingrediente: dovlecei, conopidă, morcovi, cartofi, ţelină, spanac, mazăre boabe, fasole verde, ardei, roşii, ţelină.

Mod de preparare: Şase cepe, tăiate melci, se dinstuie cu puţin ulei, apă caldă şi sare. Când ceapa devine transparentă, se adaugă dovleac turcesc (roşcat) tăiat cuburi de 2—3 cm şi ceapă (în cantităţi egale), puţină sare, apă caldă, cât să nu se prindă şi se lasă la dinstuit. Înainte de a se acoperi, se pune o rădăcină de ţelină, tăiată cuburi şi se mestecă bine. Totul se fierbe circa 30 de minute, apoi se pasează şi se diluează, cu decoct de cereale, după preferinţe. Se drege cu un gălbenuş sau cu smântână. Pentru aromă, se pun pătrunjel, ţelină sau măcar tocat mărunt. Se serveşte dulce sau acră, după gust, cu crutoane de pâine prăjită sau găluşte din albuşuri. În loc de

dovleac, se prepară supe-creme din orice legume, separat sau combinate. Sunt foarte hrănitoare, bogate în săruri minerale și vitamine.

Borșurile FAVISAN

Ingrediente: 400 g tărâțe de grâu; 100 g mălai; 200 g orz și ovăz (spălate, uscate și măcinate); în cantități egale); 20 g drojdie de bere sau huște (maia); 10 l apă; frunze de vișin sau foi de dafin.

Mod de preparare: Cerealele măcinate, mălaiul, tărâțele și frunzele de vișin sau de dafin se pun la muiat, 2—3 ore, cu un litru de apă, într-un borcan de sticlă. Se opăresc, apoi, cu 3 l apă și se mestecă bine, cu o lingură de lemn. După un timp, când amestecul e călduț, se adaugă huștele de la borșul anterior (păstrate în frigider) și se completează cu 7—8 l de apă călduță. Dacă se face prima dată, se pun 20 g drojdie de bere la 2 linguri tărâțe înmuiate în apă călduță și se lasă la fermentat, două ore, aproape de o sursă de căldură. Zeama de la tărâțe se strecoară prin tifon, iar, în borcan, se adaugă numai tărâțele și se lasă la fermentat, timp de 2 zile, la 18°C, mestecându-se de 5—6 ori pe zi. Procesul de fermentație poate fi prelungit și până la 3—4 zile, în funcție de temperatura camerei și, firește, de gustul dorit.

Lichidul limpede de deasupra (borșul) se strecoară și se păstrează la rece. Peste drojdia rămasă se adaugă apă călduță, în aceeași cantitate, ca prima dată. Se amestecă și se obține alt borș. Acesta este un coctail de vitamine, cu precădere de tip B, enzime, minerale (aproape tot tabelul lui Mendeleev), acid lactic. Se bea ca atare și servește la acrirea supelor și a ciorbelor, adăugându-se acestora numai după ce au fiert bine zarzavaturile (împreună cu care mai fierbe 3—5 minute). Frunzele pentru aromă se adaugă numai după ce supa sau ciorba s-a luat de pe foc.

Ciorbă de perișoare fără carne

Ingrediente: morcovi, pătrunjel, țelină, zeamă de varză, borș, ceapă, leuștean, ulei, un gălbenuș, smântână.

Mod de preparare: Se toacă o ceapă şi se dinstuie cu apă, ulei şi 4 linguri de orez. Se ia de pe foc, se răceşte complet, apoi se pun 4 linguri de nucă, 4 linguri de pesmet şi 3—4 ouă. Se mestecă, se fac perişoare şi se adaugă când supa fierbe la foc scăzut. Ceapa se dă pe răzătoarea cu ochiuri mici, se prăjeşte cu puţină apă caldă, se adaugă o lingură cu ulei şi puţină sare. Se pune şi restul de zarzavat, tăiat mărunt, în ordine, începând cu cele mai Yin: morcovi, pătrunjel, ţelină şi se lasă, pentru fiecare, să se dinstuie, fără a adăuga apă. Se amestecă bine totul şi se acoperă. După 3—5 minute, când toate legumele şi-au dezvoltat aroma, se sting cu 2 l apă fierbinte sau cu mai multă, în funcţie de cantitatea de legume şi se sărează, după gust. Se lasă la fiert, 30 de minute, timp în care se pregătesc perişoarele.

După ce perişoarele au fost puse în supă, fierbe încă 30 de minute, în clocot mic. Vara, se adaugă ardei, roşii, tăiate felii. Iarna, se toarnă suc de roşii, preferabil de casă. După ce a fiert suficient, se pune borşul, în cantitatea dorită, în funcţie de gust (în nici un caz nu se foloseşte, pentru acrire, oţetul), lăsând, apoi, la fiert, încă 3 minute. Pentru a fi mai hrănitoare şi a-i da gust mai bun, ciorba se drege cu un gălbenuş şi smântână, frecate împreună, după ce s-a luat de pe foc mâncarea. În absenţa smântânii, ciorba se poate drege şi numai cu un gălbenuş bătut bine cu 2 linguri de apă rece, apoi cu puţină ciorbă fierbinte; după aceea, se adaugă la restul de supă sau ciorbă.

În loc de perişoare, se pot pune, în supă, găluşte. Iată cum se prepară. Albuşul se bate până devine spumă tare, se pune o lingură de ulei, se amestecă bine, se adaugă o lingură de făină; în timp ce se mestecă, astfel încât compoziţia să rămână pufoasă. Se ia, câte puţin, cu furculiţa, din marginea compoziţiei şi se pune în supă sau ciorbă, sub formă de găluşte nu prea mari, după care se lasă la fiert, cu capacul pus, timp de 7—8 minute. Când găluştele sunt fierte, se adaugă borşul şi se lasă la fiert încă 3 minute.

Chifteluţe fierte în aburi

Ingrediente: 150 g morcovi, 2 felii de franzelă, sare, un ou, verdeaţă tocată, 2—3 căţei de usturoi, boia, coriandru, cimbru.

Preparare: Se dau morcovii prin maşina de măcinat carne, împreună cu felii de franzelă înmuiate şi stoarse de apă. Li se adaugă puţină sare, după gust, un ou, 2—3 căţei de usturoi ras mărunt şi zdrobit, boia, coriandru şi cimbru pudră. Se frământă până se omogenizează, se adaugă verdeaţă tocată, apoi se formează chifteluţe de mărime mijlocie, care se pun pe o strecurătoare, într-o oală şi se lasă să fiarbă timp de 20—30 de minute. Se servesc calde sau reci, ca gustări simple sau asortate cu legume fierte (cartofi, fasole verde, orez), cu salată verde.

Franzelă umplută

Ingrediente: 1/4 franzelă; 30 g unt, 20 g verdeaţă tocată mărunt (ţelină, orz verde, pătrunjel, mărar); 50 g brânză de vaci.

Mod de preparare: Se freacă untul spumă, se adaugă brânza de vaci, trecută prin sită. Franzela se scobeşte, scoţând miezul în aşa fel încât să rămână cam 1 cm sub coajă. Se amestecă miezul sfărâmat cu untul, verdeaţa şi brânza de vaci. Cu această compoziţie se umple franzela, îndesând-o bine, cu ajutorul unei linguriţe cu coadă lungă. Se lasă la rece, să se întărească, apoi, cu un cuţit bine ascuţit, se taie în felii subţiri.

Mâncare de orez

Crochete

Se amestecă bine legume prăjite sau fierte cu orez fiert şi puţină făină. Puneţi apă, săraţi după gust, faceţi găluşte rotunde, aplatizaţi-le şi prăjiţi-le ca pe cartofi.

Găluşte

Introduceţi mâna stângă în apă sărată, luaţi două linguriţe bune de orez fiert, presaţi-l cu mâna dreaptă şi daţi-i forma dorită. Acoperiţi cu seminţe prăjite de floarea soarelui sau susan. Prăjiţi găluştele în ulei de floarea soarelui, până devin crocante.

Cremă de orez

Prăjiţi uşor orezul, apoi măcinaţi-l. La trei pahare de apă, adăugaţi patru linguri mari de orez măcinat, lăsaţi-l să fiarbă, timp de 25 de minute, adăugaţi apoi apă, dacă este necesar, şi săraţi după gust.

Supă de orez

Subţiaţi crema de orez cu apă fiartă, adăugaţi, după ce o luaţi de pe foc, crutoane de pâine prăjită şi verdeaţă tocată mărunt.

Perişoare

La făina de orez, adăugaţi puţină sare şi apă, cât să puteţi face perişoare, şi prăjiţi-le.

*

* *

Virginia Faur sfătuieşte gospodinele ca, în vederea asigurării unei digestii corecte, mai ales în cazul oamenilor predispuşi la constipaţie, să includă în supă, ciorbă, iaurt şi chefir două linguri de tărâţe de grâu. Se asigură, în acest fel, scaune normale şi un tranzit intestinal sănătos, condiţie de bază în evitarea cancerului de colon.

Scanned with OKEN Scanner

PROSPECTE ALE TRATAMENTULUI NATURIST

Interesul enorm stârnit de metodele de tratament naturist ale Virginiei Faur a determinat autorii să includă în paginile cărţii modul de „atac“ împotriva bolilor foarte grave, dar şi posibilitatea ca supraponderalii să revină la condiţia dinaintea obezităţii. Iată aceste două prospecte:

Tratamentul, pe cale naturală, al afecţiunilor grave

1. Tratamentul de dezintoxicare şi regimul alimentar

1) *Interzis:* zahăr (se înlocuieşte cu miere), carne, (se înlocuieşte cu proteine din vegetale, lapte, ouă, brânză, nuci), oţet din lemn (se înlocuieşte cu borş, lămâi, zeamă de varză murată, sare de lămâie, oţet din vin), alcool, tutun, mâncare friptă şi prăjită, margarină, conserve.

2) *Alimente recomandate:* supe-cremă de zarzavat cu paste făinoase, cu orez sau cu griş, supe cu lapte sau cu unt, lapte dulce sau acru, brânză, caş (de preferinţă, de capră), urdă, iaurt, ceaiuri de plante medicinale, ceai cu lapte, sucuri de legume, cartofi piure, copţi sau fierţi, piure de legume, legume fierte (morcovi, dovlecei, conopidă, mazăre verde) strecurate prin sită, legume ca atare (ardei graşi, roşii), paste făinoase de bună calitate, fierte cu lapte, fructe bine coapte, ouă fierte moi, omletă la aburi, ochiuri româneşti, unt proaspăt, ulei crud, adăugate la mâncăruri gata pregătite, cu câteva minute înainte de a fi luate de pe

Scanned with OKEN Scanner

foc, sosuri dietetice, condimente vegetale (pătrunjel, mărar, cimbru, tarhon, măcriş); de la ouă se poate consuma (şi numai) gălbenuşul crud (2—3 pe săptămână) cu un pahar de lapte călduţ sau de suc (proaspăt preparat) de legume, orez integral (mai murdar la aspect), supă de orez, pilaf, porumb, mei, orz, grâu sau derivatele lor (ex.: porumb fiert, porumb copt, boabele de porumb fierte se consumă cu zeamă în care au fiert, mămăligă), borş, supă de fasole, supă de ridiche, sâmburi de bostan prăjiţi. Sunt admise, în general, toate alimentele care nu sunt consemnate la capitolul „interzis".

3) Se face *o clismă pe zi cu ceai de plante:* coada şoricelului (Achillea milefolium), trifoi roşu (Trifolium pratense), muşeţel (Chamomilla). *Clisma este obligatorie chiar dacă bolnavul nu este constipat.*

4) În caz de balonare şi febră se pun *comprese cu apă şi oţet* pe abdomen, cu un cearceaf din bumbac împăturit în patru. Deasupra, se înfăşoară cu un prosop uscat şi se ţine compresa timp de două ore. În caz de febră, se înmoaie, din nou, cearceaful în apă şi cu oţet şi se aplică pe abdomen. Pe noduli, pe regiunea dureroasă şi inflamabilă, se pun, alternativ, comprese cu brânză de vaci, cu frunze de varză bine zdrobite, cu terci de gălbenele (Calendula officinalis), cu infuzie de terci de coada calului (Equisetum arvense), tătăneasă (Symphytum officinale), pătlagină (Plantago media), cu apa de lut (chiar lut ca atare). Se mai poate folosi, pentru comprese, următoarea compoziţie: 5 frunze de varză bine tocate, 2 cepe mărunţite, 5 pumni de tărâţe, puţină apă. Se fierbe până se evaporă apa şi se formează un terci. Se aşează cataplasma pe o pânză şi se aplică pe noduli, pe locuri dureroase, tumori, cicatrici postoperatorii. Se păstrează maximum 2 ore.

5) Se sug *2 g propolis brut,* în fiecare zi.

6) Se administrează *2 linguriţe de polen* pe zi, în 2—3 reprize.

7) *Drojdie* 2 linguri pe zi, în 3—4 reprize.

8) Se beau, zilnic, *1—2 ceaiuri a câte 250 ml (gălbenele, coada calului, tătăneasă)* cu înghiţituri rare, din 15 în 15 minute. Se beau, alternativ, în cure de câte 3 săptămâni.

9) *Apa de argilă şi zeama de tărâţe* se beau în loc de apă, când îi e sete. *Apa de argilă* un vârf de cuţit la un

Scanned with OKEN Scanner

pahar cu apă, pusă de cu seara. Se consumă partea decantată ori de câte ori apare senzaţia de sete şi se adaugă apă peste reziduu. După 3—5 zile, se agită conţinutul şi se bea. Se repetă acelaşi procedeu. *Zeama de tărâţe* 2 linguri de tărâţe se pun, de cu seara, într-o cană cu apă (0,5 l); dimineaţa, se strecoară şi se bea, în timpul mesei, când bolnavului îi e sete.

10) O masă pe zi *grâu încolţit.* Se spală bine 0,5 kg grâu şi se pune la încolţit, joi dimineaţa. Se acoperă cu apă călduţă. Vineri dimineaţa, se strecoară, se lasă fără apă, dar se spală din 8 în 8 ore, până sâmbătă, când se poate consuma. Se păstrează în frigider, întro sticlă de lapte, de unde se ia zilnic, porţia de 80 g, se spală bine înainte de a-l consuma. Se poate lua în amestec cu mere rase, nucă măcinată şi miere.

11) *Calciu natural* câte un vârf de cuţit coji de ouă (măcinate cu râşniţa de cafea), de 3 ori pe zi, se bea cu apa de argilă, zeamă sau ceai de plante.

12) *Cura cu aloe (Aloe Vera).* Se consumă 1—2 cm frunză verde/zi. Cura durează 1—2 luni, cu o pauză de o lună.

13) *Suc de orz verde* — 1—3 pahare, a câte 50 ml pe zi. Orzul verde, la 30 cm, semănat chiar şi în lădiţe, se dă prin maşina de tocat carne, apoi se amestecă cu 1 l apă, după care se strecoară prin centrifugă sau prin tifon. Se păstrează în frigider. Orzul verde se poate consuma şi ca atare, cu alte verdeţuri (frunze de pătrunjel, morcovi, ţelină) câte 50 g pe zi, adăugate în mâncare.

14 *Cura cu boabe de cetină.* Boabele de cetină se mestecă şi se înghit. În prima zi se iau 4 boabe, a doua zi, 5 boabe, apoi zilnic, doza creşte cu câte o boabă, până în a 12-a zi, când se iau 15 boabe, iar, apoi, doza scade cu câte o boabă, zilnic, până se ajunge la 4 boabe, în a 23-a zi. Se face pe o perioadă îndelungată, de până la un an. Cetina e contraindicată celor cu afecţiuni renale inflamatorii.

15 *Cura cu boabe de cătină* — ca şi cetina.

16 *1—3 aspirine pe zi,* dizolvate în suc de cartofi, în caz de dureri, febră, răceli. Se admit şi alte calmante, pe care le recomandă medicul: algocalmin, fortral, piafen etc.

Scanned with OKEN Scanner

II. Tratamentul propriu-zis

1). *Ceai protector FAVISAN (lichid incolor)* — 40 ml, cu o oră înainte de masă, de 1—3 ori pe zi. Produsul se păstrează la răcoare, ferit de îngheț, lumină și căldură, fără a intra în contact cu metale sau materiale plastice.

2) *Ceai de protecție FAVISAN (plantă mărunțită).* Se beau 2 ceaiuri pe zi (unul până la prânz, iar celălalt, după prânz, până seara, la culcare), câte o linguriță la 10—15 minute. *Mod de preparare:* Peste o linguriță rasă de plantă, se toarnă o cană (250 ml) apa clocotită. Se acoperă și se strecoară după o oră.

REȚINEȚI! *Tratamentul naturist este de lungă durată (1—2 ani), de la caz la caz, în cure de 4 luni, fără întrerupere. Se poate asocia cu tratamentul medicamentos. Respectați fiecare procedură, întrucât au legătură între ele. E în folosul dv.*

Scanned with OKEN Scanner

TRATAMENTUL DE SLĂBIT

1) *Praf de slăbit FVS 1* — 4 cure pe an. La fiecare cură se slăbeşte 4—5 kg. În prima zi se iau 2 g praf (un vârf de cuţit), se pun pe vârful limbii şi se înghite cu ceai echilibrant glandular sau cu lapte, de trei ori pe zi. Dacă apare senzaţia de foame, se consumă 2—6 linguri tăiţei, opărite cu ceai şi puţină miere sau puţin vin roşu. A doua zi se mănâncă normal. A treia zi, la fel ca-n ziua dintâi etc.

2) *Ceai echilibrant glandular* — o linguriţă rasă de plantă se opăreşte cu 200 ml apă clocotită. Se acoperă şi se strecoară după o oră. Se bea cu praf de slăbit FVS.

Pentru menţinerea greutăţii dobândite, vă recomand:

1) *Alimente interzise:* carne, zahăr (înlocuit cu miere), pâine albă, nuci, brânzeturi grase şi sărate, oţet alimentar (înlocuit cu lămâie), sarea se consumă moderat (5 g pe zi), sosuri, rântaşuri, frişcă, smântână.

2) *Alimente permise:* sucuri de fructe, sucuri de legume (morcovi, ţelină, cartofi, sfeclă roşie), pâine neagră, gălbenuşuri crude (cu un pahar de suc de legume sau cu un pahar de ceai), brânză slabă desărată, ulei crud (o lingură dimineaţa, pe stomacul gol, cu puţină lămâie, timp de 3 săptămâni), orez, mei, orz, grâu, porumb, supă de fasole, supă de ridiche, struguri, sâmburi de bostan prăjiţi, măsline, mere, căpşuni.

3) *Cura cu boabe de cetină* — 5—6 ori pe an. Boabele se mestecă şi se înghit. În prima zi se iau 4 boabe, a doua zi — 5 boabe, apoi, zilnic, doza creşte cu câte o boabă, până

în a 12-a zi, când se iau 15 boabe, iar apoi se scade cu câte o boabă, zilnic, până se ajunge din nou la 4 boabe în a 23-a zi. Cura e contraindicată în afecțiuni renale inflamatorii.

4) *Cura cu lămâie* — se începe cu zeama unei lămâi pe zi, crescând, zilnic, consumul cu câte una, până se ajunge în ziua a 10-a la 10 lămâi consumate sub formă de limonadă, cu puțină miere, apoi se descrește până se ajunge, din nou, la o lămâie zilnic (o dată la trei luni).

5) Timp de 21 de zile, se bea 100 g *suc de țelină,* dimineața, înainte de masă. Se elimină, astfel, apa din țesuturi. Se face o cură la 2 luni.

6) *Băi de șezut* cu ceai de coada calului de 3 ori pe săptămână la 37 grade C, timp de 10—20 minute. Băile sunt precedate de aburi calzi de ceai de coada calului, ce rezolvă o serie de inflamații genitale. După baia caldă, la 3 ore se face o baie rece, cu același conținut, timp de un minut.

7) După terminarea ceaiului echilibrant glandular, cura de întreținere se continuă cu *ceai de mătase de porumb,* care se ia după fiecare masă mai consistentă.

8) *Clisme cu ceai de plante* — o dată sau de două ori pe săptămână (trifoi roșu, mușețel sau coada șoricelului).

9) Să renunțați, pentru totdeauna, la conserve, deoarece conservanții chimici sunt factori dezechilibranți.

10) *21 de băi calde cu apă sărată* la 3 luni, sau chiar mai des (500 g sare la o cadă de baie cu apă), timp de 10—20 minute. Apoi, se face un duș rece fulger și se intră de îndată în pat, la căldură.

11) O zi pe săptămână se consumă 1 kg *mere sau varză crudă,* sub formă de salată, cu ulei crud și lămâie, fără a se consuma alte alimente.

12) Se aplică, pe abdomen, *comprese călduțe cu apă și oțet,* timp de 2 ore seara, înainte de culcare (21 zile). În caz de balonare, se continuă cu aceste comprese și peste timpul stabilit. Compresa se face cu un cearceaf de in, împăturit în 4. Deasupra se așează o fașă uscată și se stă la căldură.

13) *Suc de orz verde* — 3 pahare de 50 g pe zi. Se seamănă în lădițe, iar când ajunge la 30 cm, se taie, se toacă mărunt, apoi cu 1 litru de apă se dă la mixer, după care se stoarce sucul la centrifugă. Sucul obținut se păstrează la frigider. Orzul verde se poate consuma și ca

atare, cu alte verdețuri (frunze de pătrunjel, morcovi, țelină) câte 50 g pe zi adăugate crude în mâncare.

14) *O masă pe zi — grâu încolțit.* Se spală bine grâul și se pune 0,5 kg grâu la încolțit joi dimineața. Se acoperă cu apă călduță. Vineri dimineața se strecoară, se lasă fără apă, dar se spală din 8 în 8 ore, până sâmbătă, când se poate consuma. Se păstrează la frigider, într-o sticlă de lapte, de unde se ia, zilnic, porția de 80 g. Înainte de a se consuma, se spală bine. Se poate lua în amestec cu mere rase, nuci măcinate, miere, cacao.

15) *Înfășurări scurte pe săptămână* — începe de la subsuori și se termină deasupra genunchilor. Un cearceaf împăturit în 4 se înmoaie într-o infuzie caldă de flori de fân sau în apă călduță cu puțin oțet, după care se stoarce și se înfășoară bine corpul. Se învelește apoi cu o pătură de lână și se acoperă cu o plapumă groasă sau cu o dună. Aplicarea durează o oră și jumătate.

Scanned with OKEN Scanner

MEDICI ŞI FARMACIŞTI ÎŞI EXPRIMĂ DISPONIBILITATEA DE COLABORARE CU „FAVISAN“ ŞI CU VIRGINIA FAUR

Încet dar sigur, naturismul câştigă tot mai mulţi aderenţi şi în rândul medicilor, după ce farmaciştii fuseseră primii care au recunoscut contribuţia deosebită a naturismului în bătălia pentru viaţă. Din propunerile de colaborare ale medicilor şi farmaciştilor cu Laboratorul de Produse Naturiste „FAVISAN“ şi, deci, cu Virginia Faur, inginer cercetător, inventator în medicina naturistă, am ales doar câteva care ni s-au părut mai semnificative. De menţionat că, anterior, mai ales după succesul deosebit obţinut de V.F. la Congresul Mondial de Farmacologie de la Washington, din 1—6 septembrie 1991, prestigioase firme din Franţa, Israel, China şi India şi-au exprimat aceeaşi disponibilitate de colaborare cu Laboratorul „FAVISAN“.

Am selecţionat, ca o primă propunere în acest sens, pe cea a cercetătorului ştiinţific, biolog *Dan Leontin*, membru fondator al Societăţii Române de Bioelectricitate şi Bioradiaţii.

Doamnei Virginia Faur,

Subsemnatul, *Dan Leontin*, biolog, cercetător ştiinţific, vă rog să-mi permiteţi a vă aduce la cunoştinţă că doresc

să efectuez, sub egida Academiei Române, forul ştiinţific suprem al României, unele cercetări neconvenţionale în biologie. Acestea se referă la iniţierea unor studii de bioenergetică gerontologică şi geriatrică, asociată cu alimentaţie şi bioterapie geriatrică, în scopul studierii mecanismului de (auto) re-generare a corpului uman.

Cred că progresul cunoaşterii umane se realizează cu sacrificii (colective sau individuale). Numai astfel îmi explic faptul că primul caz de regenerare a omului — prin chimioterapie — a fost o victimă a accidentului de la Cernobâl. Pornind de la acest caz, sunt convins că se poate realiza regenerarea pe calea bioterapiei, urmărind acest lucru în mod ştiinţific, a cercetării atât sub aspectul material (biomolecular şi energetic) cât şi bioenergetic.

În fond, viaţa = materie + energie, deci trebuie luaţi în considerare ambii parametri cantitativi şi calitativi în mod egal şi concomitent, iar în domeniul bioenergeticii (biocâmp — bioplasmă), românii au avut lucrări originale.

Doresc să iniţiez aceste cercetări în vederea cuantificării energiilor recunoscute de medicina tradiţională Orientală, dar să nu uităm că strămoşii noştri, dacii, tratau, în acelaşi timp cu trupul, şi sufletul, iar studierea acestor energii în mod ştiinţific clarifică unele aspecte privind suportul energetic al vieţii (sufletului).

Cred că este de datoria noastră, a românilor, să începem aceste studii, finalitatea lor având drept scop înlăturarea unei vârste a treia senile şi neputincioase, prin metode naturale.

Vă mulţumesc pentru atenţia acordată şi sper că această idee va găsi înţelegere şi colaborare în persoana Dv.

*

* *

SOCIETATEA „HIPOCRAT“,
Oraşul Caracal, judeţul Olt

Către „FAVISAN“ Lugoj,

Cu permisiunea dumneavoastră, stimată doamnă Virginia Faur, vă rog, dacă aveţi amabilitatea, să-mi

expediaţi o listă cu medicamentele naturiste în scopul popularizării şi desfacerii lor prin cabinetul nostru. Patronii firmei sunt dr. **SAVU GHEORGHE,** medic primar chirurgie generală, şi dr. **SAVU MARIA,** medic primar medicină internă.

Solicit, de asemenea, un abonament la revista „Doctorul Natură".

P.S. soţia mea este suferindă de cataractă la ambii ochi (39 ani). Dacă aveţi un remediu în acest sens, vă suntem recunoscători.

Cu desebită stimă şi consideraţie, fam. dr. SAVU.

Stimată doamnă Virginia Faur,

Am bucuria de a vă comunica faptul că bolnavii ai căror aparţinători i-am trimis la dv. pentru cura de tratament a bolilor grave, încep să evolueze favorabil. Unul dintre ei, din Bucureşti, cu un cancer de prostată cu metastaze, are o evoluţie remarcabilă, probă concludentă de eficienţă a tratamentului naturist în tratarea bolilor considerate incurabile.

Am sperat mult să ajung la dv., pentru a putea colabora în urmărirea clinică a bolnavilor care mi se adresează.

Nădăjduiesc să o pot face în a doua jumătate a lunii martie 1993.

Cu salutări respectuoase şi admiraţie pentru opera pe care o înfăptuiţi, dr. **DUMITRU MELINTE,** medic principal chirurg la Spitalul Militar Constanţa.

*
* *

Doamnă Virginia Faur,

Am citit articolele dumneavoastră în revista „Totuşi iubirea" şi m-am gândit să vă scriu.

Sunt farmacistă, mă numesc **DORINA BĂRBOSU** şi funcţionez la Farmacia nr. 18 Rădăuţi.

În urma unei candiloze, am urmat o parte din tratamentele d-lui Valeriu Popa. De o jumătate de an citesc tot ceea ce are legătură cu naturismul. Am citit

macrobiotica (Michio-Cuchi, Gunter), cure apă, yoga, energie Reiki, reflexoterapie, bioenergie. Toate aceste procedee se utilizează numai în cazul bolilor grave sau preventiv.

De două luni dau indicaţii de macrobiotică, paralel cu prescripţia medicală. Toate acestea le fac pentru a-mi păstra echilibrul şi buna dispoziţie. Citind articolele publicate în revista menţionată, am reţinut că uneori vă indispun atacurile acelor medici care vă neagă rezultatele şi chiar dreptul de-a profesa ceea ce faceţi, cu atâta pasiune şi dăruire pentru a uşura suferinţa bolnavilor. Nu are rost să vă luptaţi cu „gura lumii".

Tratamentele naturale ţin şi de o nobleţe sufletească greu de înţeles de cei care nu şi-au cultivat în comportament generozitatea. Am familie, soţ şi doi copii, fizic n-am fost niciodată „foarte energică".

Vă scriu însă pentru a mă confesa: mă simt izolată. Lumea nu este pregătită pentru naturism, dar într-un an-doi, acesta îi va salva pe unii şi îi va ajuta să supravieţuiască. Nu ştiu să mă apăr de energiile negative, de care vorbesc vindecătorii, iar ideea cancerului mă deprimă. Mă interesează aspectul preventiv al naturismului şi bioterapiei. Pot pune diagnostic radiestezic (cu pendul) şi descopăr, nu de puţine ori, copii îndopaţi cu calmante, pentru tulburări de comportament, copii care, de fapt, au lipsă de calciu sau viermi intestinali. Nu ştiu dacă am energie suficientă, dar mi-ar plăcea să lucrez ceva organizat! Ce acte trebuie? Putem colabora? Aştept cu nerăbdare răspunsul dv.

*

* *

O altă propunere de colaborare cu Laboratorul „FAVISAN", vine de la Cluj-Napoca, de pe strada Coşbuc nr. 5, din partea unui cadru universitar.

Stimată doamnă Virginia Faur,

Vă rog să-mi permiteţi să mă prezint. Sunt doctorul **CRĂCIUN C.,** conferenţiar universitar la Clinica

Balneologică şi Fizioterapeutică din Cluj-Napoca, actualmente pensionar, dar îmi continui activitatea didactică în cadrul cursurilor de specializare în balneologie a medicilor secundari.

Ca un pasionat de terapie naturistă, am fost plăcut impresionat de articolele semnate de dv. în revista „Totuşi iubirea", referitoare la această atât de actuală problemă faţă de care, din păcate pentru ei şi mai ales pentru bolnavi, mulţi medici sunt încă puţin sensibilizaţi.

Aş dori, dacă este posibil, să-mi comunicaţi modalităţile realizării unui abonament la revista „Doctorul Natură", pe care eu o consider prezentând un grad sporit de interes ştiinţific şi practic. În primăvară sau în vară, aş dori, de asemenea, dacă sănătatea îmi va permite, să fac o vizită Laboratorului de Produse Naturale „FAVISAN".

*
* *

La rândul său, după ce a încercat să salveze — prin metoda actului chirurgical, citostatice, cobaltoterapie — oameni suferinzi de cancer, dar rezultatele concrete au fost puţin semnificative şi după ce s-a convins că metoda naturistă a doamnei Virginia Faur are posibilităţi indiscutabil superioare faţă de medicina alopată, dr. **N.C.**, de la Spitalul Militar Bucureşti, descrie, cu lux de amănunte, stadiul bolii lui **P.C.**, de 47 de ani, cu diagnosticul de neoplasm bronhopulmonar lob superior dreapta, concluzionând că, dacă cineva mai poate stopa şi învinge maladia, acesta este numai tratamentul naturist.

*
* *

De curând, un cotidian din municipiul Tulcea îşi informa cititorii în legătură cu modalitatea concretă de a avea acces la tratamentul naturist, apelând la serviciile unei societăţi care funcţionează la Casa de Cultură a Sindicatelor în această urbe situată pe malul Dunării. Iată această ştire sugestivă, care evidenţiază tocmai faptul că unii întreprinzători particulari răspund cu promptitudine interesului major al populaţiei pentru medicina naturistă:

Incredibil, dar adevărat!

Sporeşte zilnic numărul celor salvaţi din ghearele unor afecţiuni grave sau foarte grave: cancer, leucemie, psoriazis sau alte boli de piele, ciroză, hepatită, paralizii, ulcer, ulcer varicos, varice, hemoroizi, ateroscleroză, anemii, anorexie, casexie, denutriţie, litiază urinară, uremie, enurezis, boli de ochi, astm bronşic, obezitate, reumatism, chelie şi multe altele. Puteţi şi dumneavoastră sau cei apropiaţi dv. să vă vindecaţi urmând tratamentul nemedicamentos al d-nei Virginia Faur, din Lugoj, personalitate marcantă şi consacrată în lumea ştiinţifică internaţională. O puteţi contacta indirect (dobândind medicamentaţia naturistă necesară), economisind timp şi bani, prezentându-vă, cu diagnosticul medical al bolnavului, în zilele de joi şi vineri, începând cu ora 11,00, la Casa de Cultură a Sindicatelor Tulcea. Aşteptăm şi pe cei care au tratamentul deja început.

*

* *

Stimată doamnă Virginia Faur,

Mă numesc **Viviana Voicu,** sunt farmacistă, locuiesc în municipiul Deva, str. Libertăţii, nr. 39, bl. I, ap. 44 şi sunt una din cele mai pătimaşe apărătoare ale naturismului în general şi ale metodelor folosite de dv. în special. Toţi detractorii dv. primesc din partea mea o ripostă vehementă şi nu cu argumente doar de bun simţ, ci şi unele bazate pe bibliografia apreciabilă ce am parcurs-o. Căci studiez cu minuţie revistele naturiste, cele patru numere editate din „Doctorul Natură“, articolele ce le-aţi semnat în „Totuşi iubirea“ şi, mai nou, interviurile ce le-aţi acordat, pentru cotidianul „Universul românesc“. Vin în contact cu mii de oameni bolnavi, cu rude de-ale acestora, care aleargă înnebuniţi după medicamente. În acest cadru discut despre avantajele reîntoarcerii la Natură, ale folosirii preparatelor naturiste, îndreptându-i pe cei nehotărâţi către Lugoj. Numai în ultimele două luni am 8 bolnavi care vă urmează tratamentul, iar eu le urmăresc cu

satisfacţie evoluţia stării de sănătate. Mă bucur nespus când participaţi la congrese internaţionale şi când metodele, cuvântul şi experienţa dv. sunt ascultate şi respectate, impunându-se astfel prestigiul şcolii naturiste româneşti.

Aşadar, doamnă Faur, în lupta cu obtuzitatea „mafiei albe", nu sunteţi singură, aveţi mulţi susţinători. Cred că nu veţi pregeta să mă ajutaţi şi pe mine în vindecarea bolii de care sufăr (ulcer gastric şi duodenal, colicist cu malformaţie congenitală), iar dacă veţi fi dispusă să-mi expediaţi un set de prospecte, broşuri sau orice alt fel de material despre naturism, îmi veţi uşura activitatea mea de îndrumare a bolnavilor şi sănătoşilor spre acest izvor de viaţă care este Natura. Nepoluată, bineînţeles!

Scanned with OKEN Scanner

MEDICINA NATURISTĂ ROMÂNEASCĂ ÎN ATENȚIA LUMII ȘTIINȚIFICE, LA WASHINGTON

Inventator în medicina naturistă, Virginia Faur s-a impus, ca o autoritate, în cercetarea științifică, privind terapia naturistă, iar în ultimii 13 ani s-a ocupat, predilect, de prelucrarea unor extracte din plante și administrarea lor, ca adjuvante, în împiedicarea proliferării anarhice a celulelor canceroase. De la acel început timid, metoda de tratament a fost perfecționată în mod constant, ceea ce i-a atras aprecierea unor specialiști în domeniu din țară și din străinătate, iar multe afecțiuni, nu numai cancerul, și-au găsit vindecarea. Autoare a peste 100 de lucrări de cercetare, pentru care a obținut brevete de inventator, Virginia Faur pledează, convingător, pentru *înfrățirea omului cu Natura, singurul mijloc eficient prin care ne putem feri de boală.*

Rezultatele excepționale obținute în tratarea și vindecarea unor boli considerate de medicina alopată ca „incurabile", contribuțiile teoretice aduse în dezbaterile pe complexa problematică din domeniul naturismului, holisticii, bioenergiei, galenoterapiei, dietoterapiei, fitoterapiei, homeopatiei etc. au atras atenția și aprecierea specialiștilor străini, care, în septembrie 1991, la Washington, au dat o primă consacrare internațională a școlii românești de medicină naturistă. Referitor la acest

eveniment științific de primă mărime la scară planetară, i-am solicitat Virginiei Faur câteva opinii.

— *Vă rog, referiți-vă, d-nă V. Faur, la semnificația Congresului Mondial de Farmacologie de la Washington.*

— America este o țară cu o civilizație la care e greu să ajungi chiar și cu gândul. La congres, la „Registration", computerul mi-a cerut, prin afișarea întrebării pe monitor, datele nominale. Apoi mi s-a îngăduit să intru, fără a plăti taxa de înregistrare, de 350 de dolari. Același computer a stabilit, fără urmă de subiectivism, că *activitatea mea de cercetare este echivalentă cu trei doctorate în medicină naturistă. După ce am susținut lucrarea, care a suscitat un interes deosebit, conducerea Societății Oamenilor de Știință Naturiști din Germania mi-a acordat un doctorat în holistică — o ramură a medicinii naturiste.* Lucrul cel mai măgulitor pentru mine, adevărată încununare a îndelungatelor eforturi de identificare a unor tratamente pentru boli grave, care seceră anual milioane de vieți, l-a constituit faptul că *am primit, alături de alți 12 cercetători — selecționați, bineînțeles, tot de computer — invitația de a lucra, pentru cel puțin 5 ani, într-un colectiv de cercetare pe SIDA, la Universitatea din Washington, cu un salariu lunar mai mare decât în cel mai generos vis al meu.* Tentantă propunere, pe care însă am respins-o politicos, eu fiind legată, prin mii de fire, de România, de oamenii ei, de bolnavii care mi se adresează cu încredere. Asemenea oferte am mai primit și din partea unor firme prestigioase din Franța, Ierusalim, India și îndepărtata Chină.

— *Suntem siguri că cititorii ar fi interesați să le furnizați mai multe detalii despre noțiunea de „strong" și ce înseamnă „proba de competență științifică" la congresele internaționale?*

— Este, vorba lui Trăsnea al „Amintirilor din copilărie", un „meșteșug", dar nu de tâmpenie, ci de spaimă și inhibare pentru cercetători. Este diagnosticul obiectiv, dur și rece, al computerului referitor la importanța, valoarea teoretică și practică a activității desfășurate de un cercetător. Pentru a înțelege mai bine acest mecanism infailibil, iată cum s-a desfășurat „proba de competență" la congresul amintit. Odată cu confirmarea participării la reuniunea științifică respectivă, fiecare cercetător interesat a optat în ce cadru dorește să-și

prezinte comunicarea — în plen sau pe secțiuni —, expediind-o apoi cu trei luni înainte de deplasarea în capitala S.U.A. În acest interval, lucrările respective, precum și alte informații despre autori, au fost introduse pe calculator.

În săptămâna ce a precedat evenimentul științific amintit, sosită la Washington, prin ajutorul de aleasă omenie al bunului român, stabilit la Cleveland, juristul Victor Corbuț, am fost dată în grija unui farmacist localnic, un alt excepțional patriot român, Nicolae Lungoci, care mi-a servit drept translator și s-a străduit să-mi apropie înțelegerea stilului de viață american. *„D-nă V. Faur, îmi zicea dl. N. Lungoci, dacă la un congres de anvergura acestuia, în lucrarea ce dorești s-o prezinți n-ai ceva „strong“ (puternic, de maximă rezistență), te respinge computerul și nu mai ai acces la microfon“.*

În fața mea, câțiva participanți la congres aveau „curajul“ de a trece această probă, solicitând părerea computerului despre lucrările și activitatea lor. Pe ecran a apărut, invariabil, verdictul implacabil: „Ne pare rău, dar lucrarea dv. nu prezintă caracter de noutate științifică“.

Mi-am prezentat identitatea, orașul și țara de proveniență. De îndată, mi-au apărut toate cele 106 lucrări publicate, brevetele de medicamente, anul aprobării, cât de importante erau și sunt; mi s-au echivalat cu trei doctorate.

M-am bucurat că numele de român și România nu le-am făcut niciodată de rușine.

Scanned with OKEN Scanner

SPECIALIŞTI STRĂINI APRECIAZĂ METODELE DE TRATAMENT ALE VIRGINIEI FAUR

— *Pe plan mondial, d-nă Virginia Faur, cine mai practică metodele dv. de interpretare şi tratare a bolilor?*

— Din discuţiile ce le-am avut la Washington, cât şi din dezbaterile Congresului Mondial de Farmacologie, din septembrie 1991, desfăşurat în capitala S.U.A., am reţinut că s-au înregistrat rezultate meritorii în India (dr.S. Rohatgi-Kampur), în Ungaria (prof. dr. Enö Bernath), precum şi dr. Tomas Adzet Ferredon din Barcelona, David C. Tiemer, din St. Louis-Missouri, S.U.A., prof. Chen Jing-Jie din China, Naoki Ishibashi, farmacist din Inglewood — S.U.A. Vor mai fi şi alţii, dar, neavând surse de informaţie, nu-i cunosc încă.

— *Câţi străini aţi ajutat şi din ce ţări?*

— Foarte - mulţi, din numeroase ţări ale Europei, Americii şi din Australia.

— *În câte state vi s-au recunoscut metodele de tratament, câte invitaţii de a participa la diferite manifestări ştiinţifice aţi primit şi câte aţi putut onora?*

— Invitaţia la Congresul de la Washington a fost cea cu nr. 31, dacă-mi aduc bine aminte, iar de atunci am mai primit încă 40. Voi onora câteva dintre ele, după ce, în mai 1992, am participat, în Germania, la Frankfurt pe Main, la Conferinţa de Tratamente „BIO

SPECIALIŞTI STRĂINI APRECIAZĂ METODELE DE TRATAMENT ALE VIRGINIEI FAUR

— *Pe plan mondial, d-nă Virginia Faur, cine mai practică metodele dv. de interpretare şi tratare a bolilor?*

— Din discuţiile ce le-am avut la Washington, cât şi din dezbaterile Congresului Mondial de Farmacologie, din septembrie 1991, desfăşurat în capitala S.U.A., am reţinut că s-au înregistrat rezultate meritorii în India (dr.S. Rohatgi-Kampur), în Ungaria (prof. dr. Enö Bernath), precum şi dr. Tomas Adzet Ferredon din Barcelona, David C. Tiemer, din St. Louis-Missouri, S.U.A., prof. Chen Jing-Jie din China, Naoki Ishibashi, farmacist din Inglewood — S.U.A. Vor mai fi şi alţii, dar, neavând surse de informaţie, nu-i cunosc încă.

— *Câţi străini aţi ajutat şi din ce ţări?*

— Foarte - mulţi, din numeroase ţări ale Europei, Americii şi din Australia.

— *În câte state vi s-au recunoscut metodele de tratament, câte invitaţii de a participa la diferite manifestări ştiinţifice aţi primit şi câte aţi putut onora?*

— Invitaţia la Congresul de la Washington a fost cea cu nr. 31, dacă-mi aduc bine aminte, iar de atunci am mai primit încă 40. Voi onora câteva dintre ele, după ce, în mai 1992, am participat, în Germania, la Frankfurt pe Main, la Conferinţa de Tratamente „BIO

INTERNATIONAL '92". În septembrie 1993, sunt invitată, cu o comunicare, la Congresul Mondial de Farmacologie de la Tokyo. Metoda mea de tratament a fost acceptată şi apreciată de specialişti din numeroase ţări, nu însă în mod oficial de către guvernele acestor state. Nici nu s-a pus problema astfel.

Din ţară sau din străinătate, mulţi cititori şi pacienţi mă întreabă dacă e necesar să facă tot ce scrie în prospectul ce-l primesc de la noi, odată cu tratamentul. Bineînţeles că trebuie să respecte prospectul. De asemenea, *este important să se reţină că sucurile de fructe şi legume reprezintă un adevărat depozit de vitamine şi enzime, la fel ca drojdia de bere* (conţine complexul vitaminic B), *ceaiurile ajută la curăţirea de toxine şi de tot felul de deşeuri, ca şi cetina, păpădia, tătăneasa şi gălbenelele.* Ele sunt adjuvante naturale ale extractului „FAVISAN" şi acţionează sinergic, pregătind „terenul", asigurând o excelentă dezintoxicare a organismului.

Aş mai dori să atrag atenţia asupra unui aspect. Unii bolnavi grav, mai ales cei cu operaţie de neoplasm, sunt nedumeriţi întrucât, în urma tratamentului, durerile nu cedează, ba chiar se intensifică. Pentru aceştia precizez că acesta nu e anestezic. Din prima zi, proliferarea anarhică a tumorilor încetează, însă determină o alterare, de moment, a stării generale a bolnavului. Abia de acum începe lupta. Organismul îşi mobilizează forţele şi, cu ajutorul enzimelor din ceaiuri şi din hrana crudă, se produce eliminarea, celulă cu celulă, a tumorilor. În anumite situaţii, durerile se accentuează, fiind admise, pe acest considerent, calmantele. Pe măsură ce tumorile se micşorează, durerile scad, până la dispariţia totală. În cazul metastazelor, adună tumorile-fiică la tumora-mamă, proces însoţit, de asemenea, de dureri. Important este ca, în această perioadă, să se stimuleze funcţia antitoxică a ficatului, pentru care eu recomand ceaiul de gălbenele şi evitarea alimentelor generatoare de toxine, care împovărează acest organ vital (carnea, zahărul, oţetul din lemn.)

Îmi creează o situaţie tonică, stimulându-mă să perseverez în perfecţionarea metodelor de tratament, faptul că tot mai mulţi naturişti, farmacişti şi cercetători străini din domeniul medicinii se interesează de metodele mele, le apreciază şi-mi propun colaborarea. Până voi

primi confirmarea unor institute din domeniul medical românesc, aceste veşti sosite de pe diferite meridiane şi paralele ale globului se constituie în combustia sufletească prin care îmi alimentez bateriile gândului, ale voinţei şi ale faptei. Aşa uit că n-am primit sprijin de la organismele care n-ar trebui să rămână indiferente la şansa reală ce o reprezintă naturismul pentru redarea zâmbetului şi optimismului acelor oameni care au epuizat toate celelalte posibilităţi de a-şi recâştiga sănătatea.

* * *

Recunoaşterea internaţională a Virginiei Faur se concretizează, printre altele, şi în invitarea inventatoarei românce la un număr impresionant de congrese şi alte manifestări ştiinţifice mondiale. De asemenea, tot mai insistent, conduceri ale organizaţiilor de farmacie şi cu alt profil medical din numeroase ţări ale lumii îi solicită să devină membră sau să colaboreze la dezbateri teoretice pe o problematică diversă. Din impresionanta corespondenţă existentă la Laboratorul „FAVISAN" Lugoj pe această problemă am selecţionat doar 3 propuneri de colaborare.

Prima este din partea Federaţiei Internaţionale a Studenţilor Farmacişti, cu sediul la Haga, iar în numele secretariatului acesteia, dl. Danielle Zamnit menţionează: „Aş vrea să ştiu dacă asociaţia dv. farmaceutică e interesată în stabilirea unei relaţii de colaborare cu I.P.S.F. De asemenea, dacă aţi dori să continuaţi să primiţi copii ale I.P.S.F. — adică buletine editate de noi — şi dacă aţi vrea să primiţi o copie de contact personal, pe care noi îl trimitem tuturor membrilor I.P.S.F., de 4 ori pe an. În acest caz, vă rugăm completaţi formularul nostru şi trimiteţi-l înapoi până în 31 iulie 1993.

Vă invit să trimiteţi un articol pentru a fi publicat în revista noastră, poate fi despre farmacia din ţara dv. sau orice altă temă vă interesează.

* * *

La rândul său, Asociaţia de Informaţii în domeniul Medicamentelor, cu sediul în Philadelphia — S.U.A., îi propune Virginiei Faur colaborări în domenii diverse,

printre care: biotehnologie, cercetare clinică, computere, epidemiologie, management informaţional.

* * *

Federaţia Internaţională Farmaceutică, cu sediul în Haga, Alexanderstraat, este, de asemenea, interesată să stabilească o colaborare rodnică, în diverse domenii, cu Virginia Faur, lucru subliniat în corespondenţa trimisă la Lugoj în 19 noiembrie 1992 şi când o invită pe inventatoarea română la congresele ce vor fi organizate în anii 1993 şi 1994.

Scanned with OKEN Scanner

DURERAEA BOLNAVILOR,
reconvertită în bucurie şi recunoştinţă

„Cea mai mare mulţumire pentru eforturile ce le fac — se confesează inginerul cercetător, inventator în medicina naturistă **Virginia Faur** — *mi-o pricinuiesc miile de scrisori primite de la cei pe care i-am ajutat să depăşească boala şi să-şi recâştige sănătatea şi starea de normalitate a vieţii, ce le credeau deapururi pierdute“.*

Colaboratorii Virginiei Faur, fără a avea pretenţia de a întocmi un fişier de policlinică, au sortat, după criterii mai mult sentimentale, misivele prin care bolnavi categorisiţi de medicina alopată „incurabili“, „sortiţi unei morţi iminente“, „şansa lor de viaţă nu depăşeşte câteva luni“, „păcat de eforturile făcute în van“, se încăpăţânează să trăiască, bine-merci, la 2—3 sau chiar 5 ani de la urmarea tratamentului naturist. Văzând moartea cu ochii deschişi, reîntorşi din drumul lor spre neant, aceşti foşti năpăstuiţi ai soartei scriu, în limbaj savant sau simplu, în metaforă sau în cuvinte aflate la îndemâna absolventului gimnaziului sau liceului, binefăcătoarei lor, nefăcând economie la epitete şi la alte sensuri figurate folosite de stilul epistolar. Crăciunul, Paştele, Anul Nou sau ziua de naştere a Virginiei Faur prilejuiesc revărsarea de bucurie a foştilor pacienţi, care scriu, înduioşător, manifestându-şi satisfacţia de-a o fi cunoscut, de-a-i fi călcat pragul, de-a-i fi urmat cu stricteţe tratamentele stabilite. „Zâna cea bună“, „instanţă a speranţei de viaţă“, „OM cu

disponibilităţi de suflet şi de creaţie impresionante", „femeia care prilejuieşte bucurii bolnavilor consideraţi fără leac", „tratamentul dumneavoastră rămâne singura speranţă pentru un disperat ca mine", „prestaţi o activitate remarcabilă, cu totul şi cu totul nobilă", sunt numai câteva din expresiile şi paradigmele reuşite cu care este gratulată Virginia Faur în scrisori, de către cei ce au fost ajutaţi să se reîntoarcă în familie şi la o viaţă normală, după ce ridicaseră, vorbind la figurat, piciorul pentru a-l pune în groapa căscată hidos de boală, groapă pregătită să le primească, spre odihnă veşnică, trupul împuţinat de suferinţe prelungi, ce urma, doar peste puţin timp, să se despartă de sufletul chemat la judecata împărăţiei lui Dumnezeu.

Oricât de tare ai fi, oricâte dureri ţi-au oţărit voinţa şi sufletul, chiar dacă n-ai un temperament meridional, ci unul cerebral, nu poţi să rezişti la parcurgerea acestor epistole şi lacrimile se strecoară şiret în colţul ochilor, în ciuda dorinţei de-a rămâne obiectiv.

Medici sau ingineri, profesori sau muncitori, ofiţeri sau ţărani, pensionari sau aviatori, casnice sau cercetătoare, tineri sau vârstnici, autorii misivelor rememorează drumul viguros străbătut dinspre nefiinţă spre fiinţă, chinuitorul parcurs al devenirii spre însănătoşire, distanţa insignifiantă dintre agonie şi extaz, mărturisindu-şi bucuria ce le-a invadat sufletele atunci când durerile fizice au cedat locul stării de sănătate, iar patul de suferinţă a fost schimbat cu marea scenă a vieţii, în care actualii „actori", foşti pacienţi, îşi joacă, în continuare, rolul impus de destin, forţat şi el uneori să nu-şi dezvăluie tragismul.

În acest amplu resort sentimental, în speranţa că alţi bolnavi vor găsi cazuri similare care-i vor ajuta să-şi recucerească optimismul măcinat de boală, autorii cărţii nu şi-au permis decât dreptul de a „glosa" misivele pe boli, să selecteze acele pasaje semnificative din punct de vedere al eficienţei tratamentului şi să corijeze puţinele inadvertenţe de ortografie şi punctuaţie ale acelor categorii de pacienţi pentru care punctul forte nu-l constituie stilistica. În rest, vă invităm, stimaţi cititori, la o lectură pe cât de instructivă, pe atât de încărcată de afecţiunea recunoştinţei pentru **„OMUL ADEVĂRAT TRIMIS DE PROVIDENŢĂ ÎN CALEA BOLNAVILOR"**, cum avea s-o caracterizeze un profesor pensionar din Motru pe Virginia Faur.

TUMORI MALIGNE ŞI BENIGNE

Fără îndoială, se cuvine să dăm întâietate unui medic specialist în boli interne din Corabia, judeţul Dolj, **E.B.**, în vârstă de 50 de ani, care, paradoxal, după ce a vindecat mii de bolnavi, nu s-a putut ajuta personal, ajungând la Lugoj într-o stare psihică precară, apreciind că şansele sale de vindecare prin metode alopate sunt compromise în proporţie de sută la sută.

Stimată Doamnă Virginia Faur,

Sunt medic specialist în boli interne, bolnav (vă detaliez mai jos diagnosticul şi anexez biletul de externare) şi mai ales disperat. Pur şi simplu sunt terminat psihic, încât abia îmi pot aduna gândurile să vă scriu!

Am fost diagnosticat radiologic, endoscopic şi operator. Diagnosticul e sumbru şi nu lasă nici-o speranţă: „Neoplasm esofagian şi gastric cu metastaze hepatice". Am fost laparatomizat (operat), doar deschis şi închis la loc, considerându-mă un caz depăşit de orice tehnică şi mijloace chirurgicale chiar de renumitul profesor-doctor Dan Gavriliu de la Spitalul Municipal Bucureşti, în 22 februarie 1993. Imediat după operaţie, am făcut prima cură (de 5 zile) de citostatice (doar cu fluoro-uracil), urmând să mai efectuez încă 5 cure (o cură de 5 zile la 3 săptămâni). Sunt însă disperat! Singura speranţă spre care

se îndreaptă visul meu rămâne doar tratamentul dumneavoastră. Nesuportând efortul fizic al unei deplasări lungi, vor sosi după tratament la dumneavoastră sora și fratele meu. Vă rog din suflet să mă ajutați să-mi regăsesc liniștea și sănătatea pierdute. Oare definitiv? Vă solicit înțelegerea de care am auzit că dați dovadă, precizându-le celor doi toate detaliile (doză pe zi, regim alimentar, restricții etc), pe care vă asigur că le voi respecta cu minuțiozitate.

Cu deosebit respect, sărut mâinile, mult succes în activitatea dumneavoastră nobilă. Să ne ajute Dumnezeu la amândoi!

*

* *

Unul din cele mai cunoscute cazuri de vindecare de cancer îl constituie cel al bătrânului **I.G.**, în vârstă de 78 de ani, din Lugoj, str. Ana Ipătescu. A fost deschis și închis acum 6 ani, la o clinică de specialitate din Timișoara. S-a încercat și cobaltoterapia, apoi, simțindu-i sfârșitul aproape, medicii l-au abandonat pe bătrân, nu însă înainte de a spune membrilor familiei lui că totul este zadarnic, să nu se mai încerce nimic, căci știința este neputincioasă în acest caz. „Tot ce puteți să faceți — au precizat medicii — este să vă pregătiți pentru înmormântarea bătrânului." După tratamentul indicat de mine — ne declară Virginia Faur — pacientul „s-a încăpățânat" și s-a vindecat, trăiește și astăzi și se simte excelent". De curând, fostul pacient a vizitat Laboratorul „FAVISAN", și, cu vocea lui domoală, a spus: „Sunt foarte vesel și vă mulțumesc din suflet pentru binele ce mi l-ați făcut. Mi s-a regenerat și înnegrit părul, mi-am adus acasă și o drăguță, iar dacă cineva contestă eficiența metodelor dv. de tratament, eu probez cu viața mea. Oricine vrea lămuriri suplimentare, mă poate găsi. N-am de gând să mor repede, iar la tratamentul naturist nu renunț, întrucât m-am convins că el este elixirul vieții fără boală".

Doamnă Faur,

Mă numesc **M.I.**, am 30 de ani, sunt din orașul Alexandria, județul Teleorman, și am suferit de fibrom uterin. Am contractat, în scurta mea viață, un complex de boli, din rândul cărora amintesc: paradontoză, hipertensiune, tranzit intestinal necorespunzător, anemie. După 3 luni de tratament naturist prescris de dumneavoastră, mi s-a îmbunătățit starea generală a organismului: nu-mi mai sângerează gingiile, extremitățile corpului sunt mai bine irigate cu sânge. La o lună de tratament cu produsul „FAVISAN", am avut o criză similară cu durerile de naștere, iar a doua zi am eliminat o carne lucioasă, vineție, cât suprafața unei palme. Am continuat tratamentul încă 7 luni, timp în care n-am consumat carne, zahăr și oțet, am slăbit în greutate 4 kg., dar mi-a revenit vigoarea organismului.

Vă mulțumesc pentru tot binele pe care mi l-ați făcut.

*
* *

Altă pacientă salvată din ghearele morții, pe nume **C.F.**, din orașul Calafat, județul Dolj, mărturisește: „Doamnă Faur, m-am tratat cu mijloace alopate un an și jumătate pentru a vindeca neoplasmul ovarian stâng, dar medicii nu mi-au dat nici-o șansă, spunând că mai am de trăit maximum 3—4 luni. Atunci, disperată, am apelat la ajutorul dumneavoastră. După 6 luni de tratament naturist, mă simt foarte bine. Pe această cale, aș dori să vă mulțumesc, stimată doamnă Virginia Faur, întrucât mi-ați redat încrederea în viață. Aceeași speranță aș dori s-o dau tuturor celor ce suferă de boli considerate incurabile, care se pot trata și vindeca numai îndreptându-și pașii și gândul spre dumneavoastră. Cu multe mulțumiri și Dumnezeu să vă fie alături!

*
* *

Mă numesc **L.S.**, locuiesc în Oradea, sunt ingineră și nici eu nu cred în vindecarea cancerului prin operație și cu atât mai mult expunând corpul la bombardamentul cu raze cobalt ori prin administrarea de citostatice. Deși nu

sunt medic, am citit suficientă literatură de specialitate, care mi-a permis să mă conving de inutilitatea unor asemenea procedee, care, paradoxal scopului pentru care se recurge la ele, grăbesc răspândirea, în tot corpul, a focarului de celule canceroase. Şi eu am suferit de tumoră malignă la ambii sâni, care îmi produceau dureri insuportabile, până la leşin. Am refuzat „oferta" Clinicii de Oncologie din Cluj şi am apelat la ajutorul dumneavoastră, doamna Faur, dând credit, fără rezerve, metodelor naturiste. După aproape un an de când urmez această cale, mă bucur de o revigorare nesperată, ca şi cum aş fi recuparat 20 de ani de viaţă. Pare surprinzător, ba chiar miraculos, dar eu probez cu însăşi viaţa. Căci dacă nu vă întâlneam, cu siguranţă că astăzi nu mai eram printre cei vii. Nimeni nu poate înţelege ca mine ce înseamnă să nu mai ai acele dureri îngrozitoare, să poţi umbla, să poţi munci, să te poţi bucura din nou de viaţă! Nu vă voi putea mulţumi niciodată îndeajuns, doamnă Faur, pentru că m-aţi salvat din ghearele morţii.

*
* *

Scumpă Doamnă Virginia Faur,

Nu ştiu ce apelative vi s-ar potrivi cel mai bine — îşi începe copleşitoarea misivă d-na **R.G.**, din Deva — pentru a nu părea prea familiare, deşi fiecare vă simte aproape de sufletul său, dar să cuprindă toată recunoştinţa şi apropierea bolnavilor pentru tot ce întreprindeţi spre binele lor, mai ales speranţa de care toţi avem atâta nevoie. Începând tratamentul prescris de dumneavoastră, după trei săptămâni a apărut criza de care m-aţi prevenit. Treptat, starea de sănătate s-a ameliorat. M-am luptat crâncen împotriva stărilor fizice şi psihice şi cu răul care mă domina. Acum durerile sunt de domeniul unui trecut îndepărtat, de coşmar. Voi continua tratamentul până la deplina consolidare a sănătăţii — deşi nu-mi vine să cred că am învins cancerul generalizat —, voi merge pe acelaşi regim alimentar. De altfel, carnea îmi repugnă, voi continua cu ceaiurile, sucurile de legume şi crudităţile. Mă rog fierbinte bunului Dumnezeu, care v-a înzestrat cu prisosinţă cu inteligenţă, tenacitate, putere de muncă,

înțelegere pentru suferința semenilor, să vă dea sănătate deplină, bucurii și mulțumirea muncii și a binelui pe care-l faceți cu atâta devotament și dăruire.

Trebuie să fiți mândră de activitatea Dumneavoastră, să vă inspire Dumnezeu în tot ce întreprindeți și să fiți o binecuvântare pentru toți năpăstuiții soartei, care au șansa să vă cunoască și să apeleze la tratamentul și inima Dumneavoastră generoasă.

*

* *

Nu exagerez când afirm că numai datorită dumneavoastră trăiesc — își exprimă bucuria **B.Z.**, din municipiul Satu-Mare. Am fost operată de cancer la colul uterin, dar intervenția chirurgicală a fost tardivă, întrucât a fost efectuată când aveam multiple metastaze. Asistentele din spital se uitau cu uimire la mine, așteptând să mor din moment în moment. În această împrejurare dramatică a vieții mele, v-am cunoscut și v-am urmat tratamentul naturist, fără medicamente, prin dietă. După 6 luni m-am „încăpățânat" și n-am murit, mă simt complet refăcută, nu mai am dureri, mi-au dispărut nodulii, mi-am recâștigat puterea de muncă, îmi deretic prin casă, merg la biserică, mă plimb în parcuri. În fiecare zi mă rog pentru sănătatea dumneavoastră. N-am cuvinte de mulțumire. Cu tot respectul, să vă dea Cel de Sus tot binele din lume.

*

* *

D.M., din Cernavodă, județul Constanța, se confesează: „După două operații de carcinom vezical făcut în 6 luni arătam ca un cadavru. Citind în presă despre senzaționalele dumneavoastră rezultate obținute în tratarea unor maladii considerate incurabile de medicina alopată, am luat drumul spre Lugoj, pe care eu l-am numit „drumul vieții". După 5 luni de tratament naturist, mă simt, la figurat, în al 9-lea cer. Deși regimul alimentar impus de dumneavoastră este deosebit de dur, nu m-am abătut de la el. Ceaiurile de gălbenele, coada calului și tătăneasă, băute după prescripțiile dumneavoastră, mi-au

asigurat înviorarea generală a organismului. Nu mă mai încearcă durerile de stomac, de intestine, vezica nu-mi mai pricinuieşte neplăceri, ficatul, rinichii şi celelalte organe interne îşi normalizează funcţionarea. Transmiteţi celor care se uită la medicina naturistă ca la felul trei, concluzia că cine nu dă credit naturismului nu crede în propriul său destin. Pentru mine, doamnă Faur, ca şi pentru celelalte suflete, cândva abandonate în prăpastia lipsei de şansă, sunteţi *ZÂNA CEA BUNĂ*.

*
*   *

Sunt în vârstă de 36 de ani, locuiesc în Timişoara şi mă numesc E.C. În 1990, primăvara, am acuzat puternice dureri în regiunea sânului stâng. La început, le-am pus pe seama unei lovituri date în joacă de fiul meu. Speriindu-mă însă de violenţa atacurilor suferinţei, m-am prezentat la medic şi, după analize minuţioase, am aflat şi diagnosticul: neoplasm mamar stâng, cu metastaze, gradul IV. Am fost operată de urgenţă, la Clinica Oncologică din Timişoara, după care am făcut şi şedinţe de cobalto-terapie. Simţindu-mă din ce în e mai rău şi slăbind văzând cu ochii, am întrerupt tratamentul cu radiaţii. Când credeam că sunt „pe ducă", un articol din ziar mi-a stârnit interesul şi mi-a reaprins speranţa de viaţă. Am aflat, astfel, de existenţa, la Lugoj, a d-nei Virginia Faur, autoarea unor invenţii de medicamente, care reuşeşte, prin preparate pe bază de plante, să-i ajute şi să-i salveze chiar şi pe cei cărora medicii nu le mai acordă nici o şansă. După 6 luni de tratament, respectat cu străşnicie, boala a regresat văzând cu ochii, astfel încât mi-am putut relua lucrul şi să văd de copil şi de gospodărie. Documentându-mă minuţios prin parcurgerea bibliografiei de specialitate, am conchis că eu ar fi trebuit să fiu de mult înmormântată, întrucât diagnosticul de cancer a fost pus cu obiectivitate. Dar iată-mă-s sănătoasă, trăind şi muncind ca şi când nu mi s-a întâmplat nimic. Existenţa mea e cea mai convingătoare pledoarie asupra eficienţei naturismului în combaterea celor mai grave boli şi a competenţei d-nei Faur în acest domeniu.

Stimată doamnă Virginia Faur,

Mă numesc **S.I**, sunt din satul Tăbărăşti, comuna Gălbinaşi, judeţul Buzău, şi am fost operată, în anul 1989, de tumoră malignă mamară. Când se aprecia, după 2 ani, că zilele mi s-au sfârşit, căci nici citostaticele nu m-au mai putut sustrage din procesul rapid de metastază, am aflat de existenţa dumneavoastră, doamnă Faur, citind în ziarul „Muntenia“, din Buzău. Am acum aproape doi ani de tratament naturist şi mi-am recâştigat sănătatea. Am slăbit 7 Kg, dar mă simt viguroasă, dispunând de mai multă energie. Pentru a nu abuza de timpul dumneavoastră, ce trebuie să-l dedicaţi cercetării, perfecţionării metodelor naturiste, vindecării altor mii de oameni cărora moartea le dă târcoale, ca şi mie în urmă cu doi ani, permiteţi-mi să vă mulţumesc pentru că m-aţi ajutat să supravieţuiesc şi vă promit să urmez cu stricteţe toate punctele prospectului pe care mi l-aţi înmânat la începerea tratamentului.

Stimată Doamnă,

Mă numesc **B.F.**, sunt din oraşul Beclean, judeţul Bistriţa-Năsăud. Am fost operată la sânul stâng, de unde mi s-au extirpat ganglioni care la biopsie s-au dovedit a fi de origine malignă. După o perioadă de bine, starea de sănătate mi s-a înrăutăţit brusc, apoi examenele clinice de la Institutul de Oncologie din Cluj-Napoca au demonstrat, indubitabil, că neoplasmul reapăruse, aflându-se acum în stadiul de metastază, care a cuprins şi plămânii. O colegă de salon din spital mi-a sugerat să mă adresez Laboratorului de Produse Naturale „FAVISAN“, din Lugoj, respectiv dumneavoastră, doamnă Faur. În mai 1991 am început tratamentul cu regimul alimentar indicat şi cu ceaiurile prescrise, iar, la scurt timp, pofta de mâncare mi-a dat iar târcoale şi am eliminat o tuse urât mirositoare. Am avut, apoi, 3 săptămâni în care m-am zbătut între viaţă şi moarte, iar în final binele a învins

răul. După 8 luni m-am îngăşat, mi-au dispărut durerile, mă simt bine şi nădăjduiesc să mă restabilesc deplin pentru a putea veni la Lugoj să vă mulţumesc personal pentru ceea ce aţi făcut pentru mine. Să vă dea Dumnezeu sănătate şi numai bine!

*
* *

P.S., din Buzău, strada Chiristigii, i-a adresat salvatoarei sale o misivă concisă, dar încărcată de generozitatea recunoştinţei: "Acum, de sărbători, când pentru mine a venit „primăvara sufletului" datorită tratamentului dumneavoastră, când petrec cel mai frumos Crăciun din viaţa mea, grav periclitată în ultimul timp de spectrul morţii — cum mi-a confirmat, indubitabil, medicul radiolog, vă urez, din toată inima, să aveţi parte din fericire, sănătate şi toate cele bune. Le meritaţi din plin, căci prea sunteţi generoasă şi readuceţi speranţa acolo unde o uzurpase boala.

*
* *

Altă mărturie de viaţă şi vindecare spectaculoasă de cancer a fost confirmată, la Lugoj, de către **E.A.**, de 48 de ani, din Caransebeş, str. Ardealului, judeţul Caraş-Severin.

„Am suferit de neoplasm mamar. Aşa mi-au spus toţi medicii care m-au consultat. Ba unul a zis chiar aşa: „Ar fi bine să fie numai cancer mamar..." Atunci, am înţeles dramatismul situaţiei şi le-am spus celor din familie să se obişnuiască, în curând, cu ideea absenţei mele definitive, ca în poezia-joacă a lui Tudor Arghezi „De-a v-aţi ascuns". Fiind în apropiere de Lugoj şi auzind că multă lume o apreciază pe d-na Faur, m-am prezentat şi eu — ce-i drept, la început nu prea încrezătoare — la Laboratorul de Produse Naturale „FAVISAN". Pe măsură ce înaintam în respectarea tratamentului naturist, mă puneam, văzând cu ochii, pe picioare. De unde eram la început, mai mult moartă, după două luni de administrare a apei enzimatice, a ceaiurilor şi a celorlalte preparate şi alimente prevăzute în prospect, mi-au revenit vigoarea şi

pofta de viață, au dispărut durerile. Acum mi-e bine, mănânc cu poftă, merg la cumpărături, deretic prin casă. Eu, care nu mai puteam să scutur o față de masă ori o haină..."

Stimată Doamnă,

Mă numesc **S.P.**, sunt învățătoare în județul Bacău, și am deja 8 luni de când urmez tratamentul sub conducerea dumneavoastră. Am venit la Lugoj încrezătoare, căci prea îmi paralizase voința diagnosticul pus de dl. dr. Cupcianu de la Policlinica Batiștei din Capitală. Papilonul introductal nu l-au putut vindeca medicamentele puternice administrate. În schimb, mi-au afectat tubul digestiv și ficatul. Am fost somată, în ianuarie 1992, să recurg la actul chirurgical, dar am refuzat cu încăpățânare. Urmând, ad-literam, prospectul ce mi l-ați înmânat, după câteva luni am repetat analizele la instituția medicală bucureșteană amintită și medicul s-a mirat, concluzionând că nu mai sunt amenințată de cancer. Rămâne acum ca tratamentul ce-l continui să-mi redea și vigoarea și să consolideze progresul pe care l-am obținut, cu sprijinul dumneavoastră, în combaterea bolii, atât de aprig insinuată în organismul meu plăpând.

*
* *

Profesorul **C.D.**, din Motru, județul Gorj, este și mai tranșant în afirmații, numind și cadrele medicale ce l-au tratat fără nici-o eficiență. Iată scrisoarea acestui om care și-a recâștigat sănătatea și s-a întors la viață de la marginea lumii noastre.

Stimată Doamnă Faur,

În 29 august 1990, la Fundeni, am fost operat de carcinom testicular stîng T3 b G3. Am urmat apoi două cure citostatice VAB-IV, toleranță chimică mediocră. A treia cură mi-a fost imposibil s-o suport. Mulțumesc lui

Dumnezeu că mi-a îndreptat paşii spre oameni deosebiţi, a căror coordonată esenţială a vieţii este grija pentru cei din jur. Unul din aceşti oameni minunaţi şi frumoşi prin tot ceea ce fac, sunteţi dv., doamnă Faur, care, cu o deosebită dragoste, căldură şi competenţă, contribuiţi la alinarea suferinţelor semenilor. Am urmat 6 luni tratamentul prescris de dumneavoastră, iar pe 29 august 1991 m-am prezentat din nou la Fundeni. Privind analizele de laborator, dl. acad. prof. Eugen Proca a zâmbit cu subînţeles şi mi-a spus: „Totul a intrat în normal. Boala a dispărut ca prin farmec".

Oamenii ca dumneavoastră, doamnă Faur, ar trebui sprijiniţi cu mai multă tărie de forurile naţionale şi internaţionale. Nu am decât cuvinte de mulţumire şi lui Dumnezeu, laudă.

Stimată Doamnă Virginia Faur,

Sentimentele de mulţumire pe care le încerc acum, îşi începe scrisoarea **A.S.**, din municipiul Dej, mă împiedică, din păcate, să am luciditatea necesară pentru a exprima recunoştinţa la care sunt obligată moral faţă de efortul făcut de dumneavoastră pentru a salva oamenii de această cruntă boală a secolului — cancerul. Aflată într-o situaţie-limită, când şansele de supravieţuire îmi erau total compromise — după cum m-au anunţat medicii de la spitalele la care m-am tratat —, auzind de dumneavoastră, am întrezărit o salvare, confirmată apoi de discuţiile ce le-am purtat cu mai mulţi oameni vindecaţi de metodele naturiste. Şi-atunci mi-am spus să încerc. Şi iată că, după un an de la începerea tratamentului prescris de dv., analizele de laborator şi medicii atestă că tumora malignă a cedat, starea mea generală este foarte bună, puterea de muncă mi-a revenit, arăt bine, deşi am slăbit 10 kg. Vă mărturisesc că voi continua tratamentul, având certitudinea că sănătatea mea îşi are sorgintea doar în el. Pentru tot ce-aţi făcut ca să mă redaţi vieţii, cu lacrimi în ochi, vă adresez un sincer „Mulţumesc" şi „Dumnezeu să vă ocrotească"!

Stimată Doamnă Virginia Faur, speranţa vieţii mele,

Am 61 de ani, mă numesc **A.I.**, şi locuiesc în Bucureşti, str. Baba Novac, Sectorul 3. În 22 septembrie 1992 a fost la dv. soţul, prezentându-vă diagnosticul bolii mele la ieşirea din Spitalul Fundeni, Clinica de Gastroenterologie: tumoră malignă pe rinichiul stâng, pe glanda suprarenală şi coada pancreasului, plus 2 diventriculi pe colonul stâng descendent şi cu recomandarea expresă de inteventie chirurgicală, hotărâre pentru care şi-a dat acordul şi dl. acad. prof. Eugen Proca. Eu însă am plecat acasă şi nu am mai călcat pe la spital. Durerile propagându-se pe toată partea stângă, de sub inimă până la închietura piciorului, am intrat în panică şi l-am trimis pe soţ să-mi aducă tratament naturist de la Lugoj. De atunci, respect întocmai prospectul dumneavoastră, cu excepţia a două puncte: cura cu aloe şi sucul de orz verde, care sunt mai greu de procurat. Permiteţi-mi să descriu cum a evoluat boala până acum, când am ajuns la sfârşitul celei de-a 5-a săptămâni de tratament.

La două săptămâni de tratament naturist (început la 24 septembrie), după o clismă, am eliminat de 3 ori consecutiv câte două bucăţi gelatinoase (cam de mărimea unei prune), de culoare galbenă, purulentă, impregnată cu vinişoare de sânge viu colorat, după care am simţit o diminuare a durerilor colonului. La 7 şi 8 octombrie am aplicat două zile consecutiv terci de varză, ceapă şi tărâţe. După aceasta, am început să elimin gaze (lucru ce nu se mai întâmplase de multă vreme), o salivă densă, sărată. La 10, 11 şi 12 octombrie, pe fondul unei febre de 38,4 — 38,6 grade, au apărut dureri foarte mari sub coastă, în partea stângă şi la stomac. A treia zi durerea din faţă s-a diminuat, apoi s-a mutat în spate, parcă o forţă a răului dorea să iasă din organism, pricinuindu-mi junghiuri ce-mi îngreunau respiraţia. Apoi, printr-un hemoroid mai vechi am eliminat mult sânge curat. Pe 13 octombrie febra a scăzut la 37,6^{0} — 37,4, dar durerile s-au menţinut în spate, la rinichi şi în partea stângă, deasupra coapsei. S-a menţinut saliva sărată şi au apărut dureri puternice în jurul ombilicului, din care am remarcat o secreţie cleioasă,

cu miros greu. Pe 18 octombrie apare o nouă criză foarte dureroasă între stomac şi cord, care se menţine şi în zilele de 20 şi 21. Pe 22 octombrie, tot după o clismă, am eliminat mucozităţi gălbui, purulente şi albicioase. Febra se menţine seară de seară la $37,4^0$ — $37,5^0$.

De când au apărut primele simptome de boală, adică de la sfârşitul lunii iulie, eu nu puteam să râd, să sughiţ, să strănut, să oftez, să-mi suflu nasul, întrucât efortul îl făceam din punctul cel mai dureros, adică de sub coastă, mai jos de inimă şi deasupra stomacului. Acum pot să râd, să sughiţ, să oftez, să strănut, să suflu nasul fără să mă paralizeze durerea acelor junghiuri puternice. Am slăbit 12 kg., nu pot să stau fără calmante şi fără somnifere.

Stimată doamnă, vă rog din suflet să mă scuzaţi că am scris cu atâtea amănunte, dar nu mai am sfătuitor. V-am scris din disperare, căci medicilor nu mă mai pot adresa întrucât mi-au spus clar: „dacă nu vă operaţi, vă priveşte!“ Şi tot din disperare v-am telefonat de câteva ori, ultima oară pe 24 octombrie. Vă voi telefona din nou, ca să îmi daţi şi alte sfaturi după ce veţi citi cele descrise şi poate îmi indicaţi un caz asemănător, pe care l-aţi tratat şi vindecat, întrucât în revista „Doctorul Natura“ nu am găsit. Sunt eu atât de ghinionistă să fiu un caz aparte, un caz de studiu, şi, în acelaşi timp, un caz de mare curaj din partea mea? Îndur cu multă răbdare durerile (căci m-am obişnuit cu ele încă de la 11 ani când am fost împinsă de destin pe drumul spitalelor şi la cheremul medicilor). Plâng şi fac ghem batista ca să muşc din ea să nu mă audă cei din familie.

Rămâneţi singura mea speranţă de sănătate şi de viaţă. Vă mulţumesc că existaţi şi doresc să aveţi parte de sănătate, ca să puteţi alina şi altora suferinţele.

Aştept să treacă timpul, adică să se împlinească 3 luni de tratament, pentru ca să pot veni să vă văd şi să vă mulţumesc personal, dacă va fi timp favorabil.

Doamnă Virginia Faur,

Mă numesc *M.M.* şi am fişa nr. 2835 în evidenţa pacienţilor de la „FAVISAN“ Lugoj. Urmez tratamentul din aprilie 1992. A doua cură de tratament am terminat-o la 1 octombrie. Începând cu 15 septembrie v-am căutat

Scanned with OKEN Scanner

aproape zilnic la Lugoj și la Timișoara. Nu am intrat în panică aflând că sunteți plecată din țară pentru că am simțit că sunteți foarte legată de acest pământ.

În momentul când v-am cunoscut, am simțit din partea dumneavoastră un val de bunătate și dorniță de a-mi face bine. De aceea, mi-am dat seama că nu veți părăsi pacienții și România, așa cum încercau unii să insinueze.

Doamnă V. Faur, venind la dumneavoastră, în tren, noaptea, am avut imaginea basmului românesc cu Făt-Frumos care mergea pe un cal ce scotea flăcări pe nări pentru a o întâlni pe Zâna cea Bună din Pădurea cu Flori, ca să-i dea Apă Vie pentru a-și înfrânge dușmanul ce-i hotărâse moartea. Așa v-am imaginat, ca o Zână Bună, și exact așa mi-a confirmat întâlnirea cu dumneavoastră. Deci, basmele pot fi și realitate. Este extraordinar!

Venind la Lugoj și în casa dumneavoastră, din Bucureștiul meu bulversat, parcă am găsit o oază de pace și descătușare de toate stresurile. Numai când sunt singură în biserică îmi mai găsesc acest fel de liniște. Este magnific faptul că mai există în țara noastră un asemenea loc și o asemnea familie benefică.

M-am simțit foarte bine după cele două cure de tratament naturist. Nodulii aproape nu se mai simt. Dacă aș avea o viață mai liniștită, poate eram vindecată integral. Căci caut să mă echilibrez prin concentrare Yoga, dar, câteodată, evenimentele mă depășesc. Cert este că am scăpat de operație, lucrez 8 ore, îmi îngrijesc familia și moralul îmi este ridicat. Vă reamintesc afecțiunile ce le-am „colecționat" pe parcursul vieții.

În 1982, din cauza unei nașteri grele, am făcut ocluzie intestinală. Prin voința lui Dumnezeu, am scăpat fără operație. În 1990 am suferit de ulcer deschis, care, în 6 zile, prin post negru și tratament reiky, a trecut (nu a mai apărut nici la radiografie).

Făcând o a doua cură cu tratament naturist, în perioada 1—8 septembrie a.c., am avut multe scaune cu sânge și stări de vomă. Am ținut post negru și nu am întrerupt tratamentul.

Mi-am dat seama că tratamentul naturist dezgroapă bolile corpului în mod arheologic și acolo unde au mai rămas sechele, repară totul. Având și supărări mari în familie, am mai făcut și o criză de tetanie cu pierdere de

cunoştinţă. În urmă cu 20 de ani făceam des asemenea crize, care au dispărut subit, aşa cum apăruseră.

Acum, tratamentul dumneavoastră probabil a dat peste nişte rămăşiţe şi le-a scos la suprafaţă.

Familia s-a speriat şi a chemat salvarea. Mi-au spus să iau calmante şi calciu. Bineînţeles că nu am luat. De mulţi ani mi-am pierdut încrederea în medici, mai ales în cei care nu practică profesia din vocaţie, ci numai din spirit mercantil.

Ştiam pe dinafară diagnosticul ce o să mi-l pună şi tratamentul. Eu am băut ceaiuri pentru inimă şi nervi de la dumneavoastră şi în afară de produsul „FAVISAN" am mai luat numai bitter suedez. De asemenea, s-a schimbat şi mediul din casă. După 3—4 zile, mă simţeam bine. Nu am întrerupt nici-o zi serviciul.

Vă mulţumesc din suflet că sunteţi „aici", vă mulţumesc pentru că mă simt din nou „vie", cu trupul, nu numai cu sufletul. M-am rugat, mă rog şi mă voi ruga Bunului Dumnezeu pentru Zâna noastră cea Bună.

Stimată doamnă Virginia Faur,

Sunt inginer, mă numesc **V.P.**, lucrez şi locuiesc în Mangalia, judeţul Constanţa, iar în evidenţa dumneavoastră figurez la nr. 578, din 3 decembire 1991.

Pentru mine, la ora actuală, dumneavoastră aţi rămas singura speranţă, singura şansă şi sunt convins că metoda tradiţională, naturală, pe care dumneavoastră o aplicaţi, este aceea care poate să mă ajute în vindecarea de neoamigdalită st. III (T3 M1 Mo).

Regret enorm că după operaţia ce am avut-o la 10 decembrie 1990, am urmat proceduri de tratament prin citostatice şi mai ales cele 43 de şedinţe cu raze gamma pe bază de cobalt. Abia după ce am aflat de posibilităţile dumneavoastră de vindecare a cancerului m-am prezentat la Lugoj şi am început tratamentul naturist din 4 decembrie 1991.

Sunt edificat că procedurie dv. reprezintă, la ora actuală, singura şansă spre vindecare. Totuşi, sunt supărat pe mine, pe faptul că nu am ştiut, nu mi-am dat seama că

citostaticile şi iradierile reprezintă o barieră, o încetinire a procesului de tratament eficient. De aceea, n-am ce face altceva decât să vă respect cu stricteţe procedurile cu gândul că bunul Dumnezeu îmi va aduce, într-o zi, starea de sănătate normală, ce am avut-o anterior.

Paralel cu tratamentul naturist, periodic mă prezint la consult, la medicul orelist, conferenţiar Andrei Valeriu, care m-a operat, spre a urmări obiectiv starea de evoluţie a bolii. Văzând ameliorarea produsă în starea de sănătate, dispoziţia medicului m-a încurajat şi i-am mărturisit că urmez tratamentul indicat de dumneavoastră. Am rămas plăcut impresionat constatând că dumnealui m-a sfătuit să continui ce am început. *De fapt, acest medic este primul care vă apreciază procedurile.*

Sunt bucuros că mi-a revenit pofta de mâncare şi acum aştept cu încredere ca regimul naturist dat de dumneavoastră să mă readucă la acea stare a normalului, a vindecării depline.

Sunt acum la a doua cură şi nu am pretenţia că vindecarea îmi va veni atât de curând, întrucât ştiu că o piedică mare o constituie citostaticile şi mai ales razele cu cobalt ce le-am făcut.

Cu răbdare însă, cu tenacitate şi cu credinţă în ajutorul lui Dumnezeu, cred că voi învinge.

Am încredere în tratamentul dumneavoastră pentru faptul *că tot ce-aţi spus că va urma pe parcursul aplicării procedurilor le-am constatat aevea, adică: dureri puternice, crize, eliminări de toxine pe cale bucală. Cel mai interesant şi mai convingător a fost faptul că, la 9—10 aprilie a.c., am eliminat, pe cale bucală, două formaţii tumorale (două bucăţi de carne moale, putredă), ceea ce denotă că totul merge spre bine.*

Acele bucăţi de carne, cu alte cheaguri de sânge coagulat de culoare închisă, le-am trimis la laboratorul spitalului din Mangalia, pentru analiză, indicându-se următorul rezultat: *„Ţesuturi necrotico-hemoragice incluzând mici fragmente ţesulare cu aspect blastic (carcinom pavimentos) şi elemente inflamatorii“.*

Cu mii de mulţumiri, vă doresc sănătate şi să dea Dumnezeu să auzim numai de bine.

* * *

Bătrâna **A.B.**, din Arad, îi comunică, printr-un limbaj simplu, binefăcătoarei sale, victoria împotriva bolii nemiloase, care o ţintuise la pat ani în şir, punându-i viaţa în pericol.

Doamnă Virginia Faur,

În februarie 1991, s-au împlinit 6 luni de când urmez tratamentul prescris de dumneavoastră. Spuneţi-mi, rogu-vă, dacă trebuie să-l ţin mai departe. Vă reamintesc că am fost operată de cancer la sân în aprilie 1990. În mai, în acelaşi an, am urmat, la o clinică din Cuj, un tratament cu raze colbat. Atunci, medicii mi-au spus că n-am şanse de supravieţuire. Când credeam că zilele mi se apropie de sfârşit, Dumnezeu m-a îndreptat spre dumneavoastră şi am urmat tratamentul naturist. Am fost apoi iar la clinica amintită şi aceiaşi medici, după analize, mi-au spus că nu se mai cunoaşte nici urmă de boală. Acum, când mă simt foarte bine, mă plimb prin parcuri, gătesc mâncare singură, mă bucur de recucerirea vieţii, nu-mi vine să cred că datorită dumneavoastă m-am întors de la groapă printre oameni. Deie-vă Domnul, şi dumneavoastră, un munte de sănătate!

Stimată Doamnă Virginia Faur,

Mă numesc **L.C.,** am 44 de ani, lucrez la „RODIPET" S.A. şi locuiesc în cartierul Micro XIV din Buzău. Tatăl meu suferea de o tumoră vezicală operată în 1990 de acad. prof. dr. Eugen Proca. Când, peste câteva luni, au apărut complicaţiile şi metastaza, neîncrezători, am renunţat la citostatice şi cobalto terapie. În aproape doi ani post-operatori, tumora a recidivat. Înnebuniţi de spaima deznodământului ce părea implacabil, în 5 noiembrie 1991 am recurs la ajutorul dumneavoastră. După analiza diagnosticului şi a biletelor de ieşire din spitale, v-aţi uitat

Scanned with OKEN Scanner

surâzătoare la tata, dându-i speranțe de vindecare. Ca tratament, i-ați prescris, printre altele, cura cu produsul „FAVISAN“, boabe de cetină, argilă, diverse ceaiuri, regim alimentar fără carne, zahăr și oțet. Exact cum i-ați spus la consult, după trei săptămâni, tata a eliminat, prin scaun, tumora, iar prezența sângelui în urină a rămas doar o amintire de coșmar. La doi ani de la începerea tratamentului cu produse naturiste, tata se simte excelent. Și-a recăpătat pofta de mâncare, vigoarea fizică și aspectul normal al feței, și-a reluat viața ca înainte de boală. Inclusiv munca fizică. E vesel, a fost la țară, a tăiat via și pomii, a săpat grădina. Este redat definitiv vieții normale.

*
* *

Doamnă Virginia Faur,

Mă numesc **O.A.,** sunt din Tg. Jiu, județul Gorj, bulevardul libertății și, după cum bine vă amintiți, am fost depistată bolnavă de neoplasm la sânul stâng, încă din anul 1988. Neștiind de existența dv., și de concluzia farmacologilor că operația, citostaticele și cobalto-terapia grăbesc procesul de proliferare a celulelor canceroase, m-am lăsat și eu lămurită de medici. Așadar, am suportat actul operator, curele de citostatice și iradierea cu cobalt. Abia după trei ani mi-am îndreptat, încrezătoare, pașii spre dv. Am respectat prospectul cu o încăpățânare de care numai oamenii aflați la mare strâmtoare sunt în stare. După 6 luni și jumătate de tratament naturist, mă simt excepțional, ceea ce depășește chiar și cele mai optimiste gânduri ale mele. Nu mai obosesc așa repede, corpul mi s-a ușurat, parcă sunt nou-născută, nici un om sănătos nu poate alerga ca mine. Vecinii se uită mirați la mine, constatând și ei minunea, căci, poate, unii m-au și înmormântat, cu răutatea specifică ce-i caracterizează.

Sunt hotărâtă să continui regimul prevăzut în prospect, nu mă voi abate de la el întrucât m-am convins că lui îi datorez viața. Această stare a fost constatată și de dv., când v-am adus analizele. Pentru binele ce mi l-ați făcut sunt foarte mulțumită și vă doresc multă sănătate. Mă

bucur că avem şi noi în ţară un om cu mare putere de la Dumnezeu, pentru a scăpa oamenii de la mari chinuri fizice şi, în final, de la moarte.

*

* *

Din Buzău, de pe strada Aleea Parcului Crâng, M.F. îi comunică Virginiei Faur primele veşti bune determinate de tratamentul naturist.

Doamnă Virginia Faur,

Sunt foarte optimistă în ceea ce priveşte tratamentul ce mi l-aţi dat. La două luni şi jumătate de când l-am început, au apărut primele semne ale binelui. Având cancer st. II, la sânul stâng, am fost operată, în 20 aprilie 1990, apoi am făcut citostatice şi 24 şedinţe cu cobalt. La scurt timp au apărut complicaţiile, apoi durerile. Nu puteam suferi pe nimeni în jurul meu, întrucât orice mişcare din casă îmi creea indispoziţie. Neabătându-mă cu nimic de la prospect, starea sănătăţii mi s-a îmbunătăţit radical în această perioadă scurtă de timp: nu mai sunt surescitată, mi-am recăpătat voioşia, am slăbit 8 kg, mâna stângă şi pieptul nu mă mai dor, s-au redus considerabil nodulii ce-i aveam pe corp şi, în plus, am scăpat şi de bronşita care-mi provoca accese de tuse ce mă aduceau într-o situaţie vecină cu sufocarea.

*

* *

Pentru a scuti soţul, nerestabilit încă, de eforturi inutile, d-na L.M. scrie despre suferinţele „jumătăţii" ei, L.I., despre nemulţumirile ce i le-au provocat unii medici duri, care nu menajează bolnavii, dar şi despre înseninarea care i-a atins cu geana sa miraculoasă familia, prevestind însănătoşirea celui cu şansele considerat unanim compromise.

„Sunt soţia lui L.I., şi vă scriu, d-nă. Faur, pentru a-mi exprima dezacordul faţă de medicul care l-a operat pe bărbatul meu şi mi-a transmis mie, sentenţios, distant şi

arogant: „Soţul matale nu mai are nici-o şansă. Îi va fi din ce în ce mai rău şi, în scurt timp, va muri". M-a sfătuit, totuşi, după ce i-am dat o sumă mare de bani, să-i fac raze cobalt. După 30 de şedinţe, starea lui fizică s-a înrăutăţit, i-a fost afectată vezica, astfel încât urinatul era un chin îngrozitor. Aşa m-am chinuit cu el din 1985 până în 1991, purtându-l din spital în spital, până am rămas săraci. După ce-am aflat rezultatele ce le obţineţi dv. prin utilizarea tratamentului naturist, am venit la Lugoj şi mi-aţi dat toate ceaiurile şi unguentele, iar eu am asigurat respectarea cu stricteţe a prospectului de către soţ. Sunt două luni de când a început acest tratament şi soţul meu este salvat. Se simte bine, are poftă de mâncare, şi-a recăpătat vigoarea, se plimbă, s-a reintegrat iar în felul de viaţă pe care a dus-o până la apariţia bolii".

*

* *

Stimată Doamnă Virginia Faur,

Sunt o pacientă a dv., mă numesc **C.M.** şi locuiesc în municipiul Bistriţa, pe strada Gării. După ce credeam că mor atunci când medicii mi-au spus, indubitabil, că la sânul stâng mi s-a dezvoltat o formaţie tumorală malignă, am întrezărit o rază de speranţă la aflarea veştii că dumneavoastră faceţi minuni acolo unde toţi ceilalţi spun că viaţa se apropie de sfârşit. Am urmat tratamentul ce mi l-aţi dat, timp de un an, iar acum mă simt bine. Durerile au dispărut, ganglionii s-au topit ori s-au diminuat considerabil. Mi-am reluat viaţa normală dinaintea bolii. Daţi-mi voie să vă mulţumesc pentru binele ce mi l-aţi făcut şi să vă doresc, la rândul meu, multă sănătate!

*

* *

Stimată Doamnă,

N-am cuvinte să vă mulţumesc pentru munca dv. depusă în domeniul cercetării, în vederea alinării durerii oamenilor. Mă numesc **L.M.**, am 39 de ani şi locuiesc în

comuna Valea-Lungă, județul Dâmbovița. În luna iunie 1991, în urma unor analize meticuloase făcute la Institutul Oncologic Fundeni, am rămas stupefiată văzând diagnosticul dezamăgitor: tumoră malignă la sânul stâng. Necunoscând de existența dv., m-am dat pe mâna doctorilor, care deși știau că n-au vindecat pe nimeni de această boală, mi-au aplicat tripticul: act operator, citostatice și cobalto-terapie. După 6 luni de tratament barbar, am rămas fără păr, am slăbit mult și credeam că mi se apropie ceasul. Apoi am văzut emisiunea în care ați apărut la TV și, ce mi-am zis: „Hai să încerc și eu, că altă șansă n-am!" Deși, să fiu sinceră, eram sceptică în privința șanselor de reușită, căci mulți medici de la Fundeni mi-au sădit neîncrederea în suflet: „Veți fi, la Lugoj, câmpul experimental al farmacistei. Nu veți obține însănătoșirea..." Când v-am văzut și v-am auzit vorba domoală, cu inflexiuni muzicale, mi-am zis că am întâlnit omul din zicala românească: „bun de pus la rană". Urmez, de 5 luni, tratamentul prescris de dv. și mă simt deja mult mai bine. Sper ca, neabătându-mă de la prescripțiile prospectului, să-mi recâștig sănătatea. Până atunci, mulțumesc lui Dumnezeu că mai trimite, chiar dacă foarte rar, pe ici, pe colo, câte un **MIRACOL** pe pământ.

*

* *

Zâna noastră cea Bună,

Mă numesc **S.P.**, sunt un fost pacient al dv. Trist până v-am cunoscut, devenit optimist după ce v-am urmat tratamentul și sfatul. Eu și frații mei vă transmitem multă fericire, sănătate și viață lungă. La o lună de la începerea tratamentului, am fost la Fundeni, la Institutul Oncologic, și medicii au constatat o îmbunătățire substanțială a stării de sănătate. Vă mulțumim că ne-ați redat încrederea în Dumnezeu și în viață, într-un moment în care eram descurajați și pesimiști.

*

* *

Stimată doamnă Virginia Faur,

Sora mea, **I.E.**, născută în 16 mai 1950, în Adjud, judeţul Vrancea, actualmente stabilită în Germania, este medic şi la începutul lunii septembrie 1992, aflându-se în România, şi-a făcut analize, în urma unei dureri instalate în tot corpul, de câteva zile. Investigaţiile au permis medicilor să stabilească diagnosticul de cancer de colon cu metastaze hepatice. Peste o săptămână, prin intervenţie chirurgicală, s-a făcut rezecţia colonului, s-au extirpat organele genitale şi s-a „umblat" şi la sigmoid. A urmat apoi cura de citostatice perfuzabile, dar în faţa perspectivei sumbre a cobalto-terapiei, ne-am oprit. La sfârşitul lunii mai 1992, sora mea a început şedinţe de terapie pe bază de bio-energie, pe care însă le-a abandonat, din cauza îmbolnăvirii d-nei Simona Cofaru, care, însă, după ce ne-a pus la dispoziţie ziare şi reviste privitoare la naturism, ne-a sfătuit să recurgem la ştiinţa şi practica dv., stimată doamnă Virginia Faur, căci avem speranţa că ne-aţi rămas singura şansă. Sora mea are doi copii mici, pe care vrea, cu tot dinadinsul, să-i crească, din care cauză va respecta, întrutotul, prospectul ce i-l veţi da.

*

* *

Domnul **D.C.**, din comuna Sascut, judeţul Mureş, menţionează în una din scrisorile expediate inginerei cercetătoare, inventator în medicina naturistă, d-na Virginia Faur: „Tratamentul naturist pe care-l urmez de 6 luni este o binefacere pentru cei care apelează la ştiinţa şi priceperea dv. La Clinica Institutului Oncologic Fundeni, mi s-a pus diagnosticul de neo-recto-sigmoidan, cu indicaţia chirurgicală şi crearea anusului contra naturii. N-am urmat sfatul medicilor, am dat curs instinctului meu de bolnav, şi iată, constat, cu satisfacţie, că n-am greşit. Dumneavoastră şi naturismul aţi realizat ceea ce părea incredibil: la 3 săptămâni am eliminat două tumori de mărimea unui ou de găină, tranzitul intestinal şi scaunul mi s-au normalizat. M-am bucurat, de asemenea, că atunci când am venit la dumneavoastră, la Lugoj, până să-mi vină rândul la consultaţie, am stat de vorbă cu zeci de

bolnavi, suferinzi de mai mulţi ani de cele mai grave maladii, care urmau cu încredere tratamentul naturist, singurul în măsură să le redea sănătatea, profund erodată de prelunga suferinţă".

*

* *

L.I., din municipiul Iaşi, str. Octav Botez, dă şi el primele semne de însănătoşire, după 3 luni de tratament naturist.

„N-am cuvinte de mulţumire să vă gratulez pentru binele ce mi l-aţi făcut. Am fost operat, de două ori, de colon în anul 1985, cu diagnosticul neo-rectal în evoluţie. După ce-am fost chinuit în fel şi chip cu citostatice şi cobalto-terapie, căzându-mi părul şi ajungând un fel de mort viu, de care-mi era şi mie milă când mă priveam în oglindă, m-a îndrumat cineva spre dv., dar, cum nu puteam suporta drumul până la Lugoj, tratamentul mi l-a adus soţia. Nu m-am abătut cu nimic de la ceea ce scrie în prospect şi, la 6 luni, sunt întremat încât nu-mi vine să cred. Durerile au cedat, faciesul este acum de om sănătos, mi-am recăpătat vigoarea fizică".

*

* *

„Mă numesc B.E., din Galaţi, cu diagnosticul fibroadenom mamar stîng, cu un nucleu vechi de circa 10 ani, apărut după ce am alăptat ultimul copil, cam de mărimea unui sâmbure de măslină, care s-a mărit, în anul 1991, cam cât un ou de găină, cu ganglioni sub braţul stâng. Mi s-a propus operaţie, dar am refuzat categoric, ca şi proba histopatologică, de altfel. Dumnezeu, în marea Lui generozitate, v-a scos în calea mea şi am început tratamentul de la Dv. În primele săptămâni, cam din a treia, am tuşit îngrozitor şi am scos tutunul din plămâni, deşi am fumat puţin în viaţă. Apoi, mi s-a curăţat sinuzita. Au început dureri în braţ, în sân, spre coaste, în spate. În primele trei luni de tratament, tumora mi s-a desfăcut în bucăţi care migrau, dar era tare, cu aspect colţos. În următoarele luni, s-a înmuiat. Am respectat întocmai

tratamentul indicat de Dv. şi am fost încurajată de faptul că mi-am recăpătat puterea de muncă, culoarea în obraz. Cred că şi rinichii mi s-au curăţat de toate antibioticele pe care le-am luat, deoarece am eliminat un lichid verzui, apoi lăptos, mai gros apoi, ca smântâna, şi care mi-a produs o jenă îngrozitoare pe toată perioada. Mi-au ieşit, pe piele, în partea stângă, pe omoplat şi pe mână, tot felul de erupţii, cu puroi, care s-au vindecat, pe rând.

Am suportat foarte bine tot tratamentul, fiind plăcut şi uşor de urmat. În plus, am învăţat, eu şi familia, compusă din soţ şi doi copii, să ne hrănim corect. Iată marele avantaj pe care ni l-aţi oferit să trăim fără teama unei operaţii cu urmări incalculabile în privinţa riscului recidivei şi, desigur, să ne hrănim protectiv, faţă de orice alte boli.

De curând, am fost la control, la spital şi ce credeţi că au constatat medicii? Tumora dispăruse ca prin minune. Dumneavoastră sunteţi minunea mea, dar lor nu le-am spus pentru că, oricum, nu m-ar fi crezut. Dumnezeu să vă aibă în paza Sa, pe Dumneavoastră şi pe toţi colaboratorii, să aveţi putere de muncă şi să fie pace. Cu mult drag şi nespusă recunoştinţă.

*

* *

Din Râmnicu-Vâlcea, o mamă care îşi recapătă speranţa, îi scrie Virginiei Faur, plină de încredere şi de bucurie a izbânzii de viaţă pentru fiul său, suferind de tumoră de nuclei bazali: „După 6 luni de când urmează tratamentul prescris de Dv., iubită Doamnă Virginia, pe clişeul de la tomograf, au mai apărut doar „uşoare urme". Vă mulţumesc din suflet pentru tot ce aţi făcut pentru singurul meu copil. Dumnezeu să vă ocrotească şi să vă dea nespus de multă sănătate şi putere de muncă.

BOLI DE PIELE

Reuşita tratamentului Virginiei Faur în vindecarea bolilor de piele este deplină, din care cauză numărul scrisorilor de mulţumire trimise de foştii pacienţi este impresionant. Dintre acestea, am selectat doar câteva, pe care le-am considerat mai sugestive.

*
* *

După ce-am suferit de psoriazis 6 ani, scrie **C.M.,** din Caransebeş, şi am umblat pe la spitale, policlinici, medici, cheltuindu-mi energia şi bruma de economii adunată în casă, credeam că drumul pe care-am apucat s-a înfundat şi voi fi obligată, până la sfârşitul vieţii, să port în spate povara acestei maladii hidoase. Când eram disperată, mi-a căzut în mână revista „Doctorul-Natură" şi mi-am dat seama că binele în viaţa mea, dacă-l voi mai întâlni, va veni dinspre naturism. Şi exact aşa s-a întâmplat. După 5 luni de tratament prescris de dumneavoastră, am reuşit să mă vindec, rănile, crusta şi durerile au dispărut complet.

*
* *

„Doamnă Virginia, vă mărturisesc, cu toată sinceritatea, că, prin ajutorul dv., mi-am recâştigat sănătatea. Totul s-a petrecut aşa cum aţi relatat dv. în nr. 3 al revistei „Doctorul Natură", la pag. 9, capitolul „Atenţie, criză!". Am avut febră mare câteva zile, apoi hemoragie, iar în scaun am eliminat formaţii tumorale hidoase, cu un aspect violaceu şi ramificaţii puternice. Mi-am recăpătat pofta de mâncare şi de viaţă, pot să mă mişc în voie şi să ajut la treburile casnice. Mi-au dispărut, de asemenea, şi rănile provocate de psoriazis pe cap şi pe corp, scăpând de dureri şi de mâncărime. Am luat în greutate 6 kg".

*
* *

O mamă fericită, din Constanţa, trimite şi ea o misivă pe adresa Laboratorului de Produse Naturale „FAVISAN“, str. C.D. Loga nr. 36, cartierul Cotul Mic, Lugoj: „Vă mulţumesc, d-nă Virginia Faur, pentru tratamentul aplicat fetiţei mele **I.A.,** care a avut ca diagnostic veruci multiple. După un tratament îndelungat şi meticulos, efectuat de medici dermatologi de la policlinica municipiului, verucile s-au înmulţit, extinzându-se pe zone mari ale corpului. În schimb, după tratamentul cu soluţia şi unguentul date de dumneavoastră, verucile au dispărut şi fiica mea şi-a câştigat încrederea în sănătate şi viaţă, căci înainte era deznădăjduită“.

*

* *

Din judeţul Arad, comuna Serpreuş, **H.E.** descrie cum s-a tratat de psoriazis prin metoda naturistă.

Eleva **M.C.,** de 14 ani, Hunedoara, de pe strada Nicolae Bălcescu, menţionează, în scrisoarea adresată Virginiei Faur:

„Am fost bolnavă de psoriazis, o maladie cumplită, care mi-a cuprins întinse porţiuni ale pielii, umplute apoi cu răni ce produc o mâncărime mai al dracului decât râia. Purtată de mama, tata, fraţii şi surorile mai mari, am străbătut drumul speranţei spre mulţi medici, drum transformat apoi în calea deznădejdii, şi a umilinţei, întrucât toţi slujitorii lui Hipocrat, după ce mă consultau, ridicau neputincioşi din umeri, spunând: „Ne pare rău, d-şoară, dar psoriazisul nu se poate vindeca“.

Speranţa, zâmbetul şi vindecarea au venit dinspre dv., căci, urmând cu stricteţe tratamentul ce mi l-aţi stabilit, bubele, care în faza cea mai critică îmi acoperiseră aproape tot corpul, au început să se descoameze, părăsind zonele pe care se întinseseră la fel ca solzii de peşte, ce-i curăţă gospodina la bucătărie. Acum mă simt foarte bine, sunt fericită că am scăpat şi de handicapul de-a-mi ascunde boala prin recurgerea la pantaloni şi la bluză cu mânecă lungă. Recunosc, tratamentul dv. este dur, cere voinţă şi abstinenţă de la alimentele tentante, dar merită să-l respecţi, căci nimic nu a fost mai frumos în viaţa mea

decât ziua când m-am vindecat, curățindu-se ultimul solz al imposibilei boli. Vă mulțumesc fiindcă m-ați făcut bine, mi-ați readus în suflet fericirea, încrederea și speranța de viață".

*
* *

Din Buzău, **C.T.**, de pe strada Dorobanți, care suferea de neoplasm la colon și psoriazis, scrie:

„Stimată doamnă Virginia Faur, cinci ani am purtat psoriazisul pe corpul meu întocmai ca pe lepră, 3 luni am ținut regimul indicat de dv. și m-am vindecat miraculos. Nu credeam să mai ajung să trăiesc această zi, căci înainte de a veni la Lugoj consultasem mai mulți medici din Arad, Salonta și Timișoara, dar unguentele recomandate, injecțiile și ultravioletele nu mi-au fost de nici un folos. Cel mai mult mă durea însă izolarea mea de către femeile cunoscute sau întâlnite întâmplător. Dacă mă așezam la rând să cumpăr ceva, femeile arătau disprețuitoare spre mine, apoi se îndepărtau, spre a nu se molipsi de boala care-mi cuprinsese gâtul, fața, mâinile, picioarele. Atunci părăseam și eu rândul, îi rugam pe soț și pe copii să facă aprovizionarea, iar eu mă închideam în dormitor și plângeam cu sfâșiere, crezând că nu se mai poate face nimic. N-am cuvinte să vă mulțumesc, scumpă doamnă, și Dumnezeu să vă îndrepte pașii spre aflarea de noi tratamente eficiente, pentru a învinge bolile care macină omenirea".

*
* *

R.E., din Turnu-Severin, Aleea Privighetorii, în cuvinte pline de recunoștință, descrie odiseea luptei sale de a scăpa de suferința ce i-a pricinuit-o psoriazisul: „N-am crezut că e posibil să scap de această cumplită rană care mi-a cuprins tot corpul. Greu de explicat, de redat în cuvinte ce și cât am suferit. Nici nu mă puteam mișca în anumite poziții, decât cu prețul unor mari suferințe. 10 ani m-am tratat fără să obțin prea mari progrese, la clinici de specialitate în Craiova, Timișoara și București. Mi-a fost

greu aproape două luni, cât a durat tratamenul d-nei Virginia Faur, dar acum sunt de nerecunoscut pentru cei care mă ştiau cum arătam, bolnavă. Este ceva miraculos. Parcă nu-mi vine nici mie să cred că-i adevărat. Nimeni n-a putut face ceea ce Dv. aţi făcut, minunată Doamnă Virginia Faur. Cum aş putea, oare, să vă mulţumesc?

DIABET

Din motive de spaţiu tipografic, referitor la această boală am selectat numai două scrisori: a d-nei **P.O.,** din Craiova, str. Olteţului, care a fost ajutată să-şi amelioreze starea de sănătate, întrucât de 20 de ani suferea de diabet zaharat, şi a d-nei **Al. A.,** din Reşiţa, str. Petru Maior.

„Am fost la Laboratorul dv. din Lugoj în 6 iulie 1992, când am primit, pentru a începe tratamentul, un prospect amănunţit despre alimentele-medicament şi ceaiurile care vindecă cele mai grave boli prin această metodă naturistă. După primele 4 săptămâni de tratament naturist, m-am simţit mult mai bine, adică mi-au dispărut simptomele diabetului (senzaţia continuă de foame şi sete, oboseala excesivă), iar carnea nu mă mai tentează. Pentru a-mi stabiliza sănătatea ce-a apărut la orizont, vă rog să mă reprogramaţi la consult şi să-mi asiguraţi încă o doză de ceaiuri căci sunt hotărâtă, până la sfârşitul vieţii, să nu mai abandonez această metodă dătătoare de bine."

*

* *

La rândul rău, d-na **Al. A.,** din Reşiţa, a încercat tot soiul de remedii pentru a-şi trata diabetul.

„Când credeam că nimic nu mă mai poate ajuta, am auzit de dumneavoastră, doamnă Faur, se confesează cea în cauză. La o lună de când urmez tratamentul naturist, mă simt deja alt om. Nu mai sunt obosită şi indispusă, iar durerile mi-au dispărut definitiv. Pentru edificare, iată câteva diferenţe reieşite din analizele dinainte şi de după

tratament: glicemia a scăzut de la 250 mg% la 100 mg%; glicozuria — negativ; tensiunea 220/115 şi apoi 140/80. Precizez că înainte de tratament am încercat „să forţez" calea de „dincolo", prin 3 come diabetice. Acum, mă consider şi sunt un om sănătos."

BOLI HEPATICE

F.G., din Sânnicolaul Mare, judeţul Timiş, vă scrie, stimată doamnă, pentru a vă anunţa primele rezultate pozitive ale tratamentului. Am respectat cu sfinţenie indicaţiile din prospect şi, după 4 zile de la începerea tratamentului naturist, m-a încercat prima dată senzaţia de foame, iar durerile acelea îngrozitoare au dispărut. Având hepatită cronică şi colecistită, de mai mulţi ani, cea mai mare parte din timp mă încercau dureri insuportabile, o stare de rău general, de oboseală şi greaţă. După tratamentul naturist, deşi am 75 de ani, mi-am recăpătat puterea de muncă, faţa mi s-a colorat, fac toate lucrurile cerute de o gospodărie cu oameni harnici.

*
* *

Sunt **S.B.,** din Micro V, municipiul Buzău, înscrisă în fişa dumneavoastră de evidenţă la nr. 2961, din 23 aprilie 1992, iar diagnosticul pentru care am solicitat tratament a fost hepatită cronică toxică, bronşită cronică cu expectoraţie purulentă şi nevroză cardiacă. După 6 luni de „adăpare" la izvorul vieţii naturiste, starea generală s-a îmbunătăţit considerabil, nu mai am dureri şi vome. De aici încolo nu cred c-aş mai putea concepe viaţa fără ceai hepato-protector şi celelalte medicamente-aliment. Nu mă mai supără nici inima şi nici bronşita, respir mai bine, iar tusea s-a rărit mult. Dacă îmi confirmaţi că mă aflu pe drumul cel bun, voi fi cel mai împătimit avocat al naturismului şi vă voi apăra precum o leoaică puiul, împotriva tuturor celor ce încearcă să vă ponegrească, să

Scanned with OKEN Scanner

estompeze cercetările şi rezultatele dumneavoastră obţinute printr-o muncă pasionantă, de-o viaţă".

*

* *

Ileana, Ilenuş şi Vicenţiu (mamă, fiică şi nepot), din Bucureşti, str. Aviator Protopopescu, descriu, cu lux de amănunte, modul de tratament, precum şi rezultatele obţinute, ţinând cont de faptul că toţi trei sufereau de astm bronşic şi hepatiţă.

Sunt asistentă la Institutul de Geriatrie din Bucureşti, iar fiica mea este studentă la I.M.F. Bucureşti. Eu, ea şi nepotul, care are numai 7 luni, suferim cumplit de astm. După parcurgerea tuturor etapelor de tratament naturist, pentru realizarea cărora se impune să fii dotat cu voinţă fermă şi răbdare, eu şi fiica ne simţim foarte bine. pe copil l-am dus la medic şi acesta ne-a garantat că sechelele de astm au dispărut. Mă bucur că v-aţi dovedit cunoscătoare fidelă a efectelor preparatelor naturiste. Aşa cum m-aţi avertizat la consult, după prima săptămână preparatele naturiste au răscolit toate bolile din organism, apoi au apărut primele semne ale binelui, s-a normalizat tranzitul intestinal, am scăpat de constipaţie, nu mai am frisoanele acelea dese, iar ceaiurile de tătăneasă, gălbenele, iasomie şi coada calului mă ajută să combat umflarea membrelor inferioare.

Aflând de vindecarea noastră miraculoasă, vecinii, rudele şi cunoscuţii sunt şi ei interesaţi de revistele şi ziarele în care se prezintă specificitatea tratamentului naturist, recomandări, bolile în vindecarea cărora s-au obţinut cele mai bune rezultate. Revistele „Doctorul Natură" le-am împrumutat să le consulte şi unii medici de la policlinica de cartier, lucrători de T.V., colegi de-ai fiicei etc. Toţi sunt interesaţi în tratarea unor boli de care suferă, bineînţeles, după ce vor discuta cu dumneavoastră, în urma unei călătorii la Lugoj".

*

* *

Din localitatea Matca, jud. Galaţi, N.I., suferind de ciroză hepatică ascitică, îşi exprimă recunoştinţa faţă de

Virginia Faur, mulţumindu-i cât se pricepe mai călduros, cu convingerea că salvarea sa de la pieire, numai de la tratamentul luat de la Laboratorul de la Lugoj îi vine: „Doamna Virginia, sunteţi salvatoarea mea. Medicii pe care i-am consultat în legătură cu boala mea nu mi-au dat şanse de viaţă mai mult de două-trei luni. Am pierdut orice speranţă, însă am recurs şi la sfaţurile Dv. După numai trei luni, am simţit efectul benefic al acestui tratament, iar acum nimănui nu-i vine să creadă că nu am murit, ba mai mult, mă simt atât de bine. Tatăl şi Sfântul Duh să vă aibă în pază.“

BOLI DE OCHI

F.G., de pe strada 1 Mai, din municipiul Alexandria, judeţul Teleorman, descrie îngrijorarea care a cuprins-o atunci când medicii specialişti au confirmat procesul ireversibil de pierdere a vederii fiului său. Deşi mijloacele tehnice din acest domeniu au devenit ultrasofisticate, nici un medic n-a putut să-i stopeze acest proces sau să-i dea asigurări că este posibilă, în viitorul apropiat, ameliorarea vederii. „În această situaţie, scrie doamna **F.G.**, m-am adresat dumneavoastră, doamnă V. Faur. Eram îngrijorată. În unele perioade ale zilei, mai ales pe fond de oboseală şi surescitare nervoasă, fiului meu îi apăreau puncte de dispersare a vederii. După 3 luni de tratament naturist, acest inconvenient a dispărut, fenomenul de dispersie s-a restrâns şi copilul şi-a recăpătat vederea.

Aştept cu nerăbdare să treacă timpul mai repede pentru a mă convinge cum evoluează tratamentul. Vă mulţumesc foarte mult pentru soluţia pe care am primit-o acum două zile şi am şi început să o folosim. Atât am intenţionat să vă scriu de data aceasta şi, încă o dată, îmi cer scuze că vă răpesc timpul, explicându-vă necazul meu. Vă mulţumesc foarte mult pentru tot ce-aţi făcut pentru băieţelul meu, întrucât nu credeam că va mai putea, vreodată, să deschidă şi ochiul drept la soare, aşa cum face acum.

BOLI REUMATICE

Subsemnatul, **M.I.**, cu domiciliul în oraşul Caransebeş, Aleea Alunişului, fostul dumneavoastră pacient, doresc să vă aduc la cunoştinţă mai multe lucruri. Am suferit de reumatism de mic copil. La vârsta de 11 ani, am avut o criză la piciorul drept, la călcâi. Am trimis o scrisoare Laboratorului „Plantavorel", din Piatra-Neamţ, de unde am primit ceaiuri, alifie şi m-am simţit mai bine. În anul 1949, am avut o criză la genunchiul drept. Eram într-o aplicaţie, în armată, când mi s-a anchilozat genunchiul. După armată, începând cu 1970, am fost la băi, pentru că am simţit dureri la mijloc şi la spate, în special când stăteam aplecat. După o uşoară ameliorare, durerile reapăreau cu şi mai mare intensitate, ceea ce m-a făcut, în 1990, să merg la policlinică, unde am urmat diferite tratamente: proceduri de fizioterapie, infiltraţii, acupunctură, injecţii străine. M-a tratat medicul **Turnea N.**, specialist în boli reumatice, dar fără nici un rezultat. Când a văzut că tratamentul lui nu are eficienţă, m-a sfătuit să mă internez în spital. M-am internat, am urmat şi acolo diferite tratamente, mi s-au făcut injecţii în şira spinării, dar fără efect vizibil. În această situaţie gravă, medicul la care am fost internat mi-a spus să merg, de îndată, la băi la Herculane, iar dacă nici după acest tratament nu o să mă simt bine, atunci mă trimite la operaţie, la Timişoara.

După băile de la Herculane, în noiembrie 1990, m-am simţit, într-adevăr, mai bine circa o lună, apoi au reapărut durerile la picior. Am repetat tratamentul şi băile la Herculane, dar, de data aceasta, fără nici un rezultat palpabil. Prin iulie 1991, am fost la Lugoj, la magazinul „Apicola", după polen, şi am văzut revista „Doctorul-Natură". Am cumpărat-o, am citit-o şi am fost cucerit de ceea ce aţi scris dumneavoastră despre tratarea diferitelor boli, cu ceaiuri şi alimente-medicament. Deplin încrezător în noile mele şanse, pe data de 19 august 1991, am început tratamentul pe care mi l-aţi prescris. Am respectat întocmai prospectul şi, după o lună şi jumătate, m-au lăsat durerile la picior, încheieturi şi lombare, iar, în prezent, mă simt foarte bine.

Stimată doamnă Virginia Făur, nu am cuvinte să vă pot mulţumi pentru faptul că mă simt din nou om sănătos, pot să acord iar ajutor familiei şi am recâştigat plăcerea să trăiesc, să mă bucur de această scurtă viaţă, cu satisfacţiile şi necazurile ei, care, atunci când este fără boală, ţi se pare un fagure de miere de salcâm.

SCLEROZA ÎN PLĂCI

Stimată Doamnă,

Mă numesc **Marita Anderberg** şi sunt suedeză. Sunt născută în anul 1954, deci am 38 de ani. La vârsta de 19 ani am descoperit primele semne ale bolii mele. Aici, în ţara mea, boala se numeşte S.P. Ceea ce, tradus, înseamnă scleroză în plăci. Am încercat toate tratamentele de care poate beneficia, în Suedia, un om suferind de boala cumplită pe care o am eu. Mă simt mai bine după câte un tratament. Apoi mă simt şi mai rău decât înainte. Acum folosesc un căruţ pentru a mă deplasa. Am o colegă de serviciu care este româncă şi care mi-a povestit ce rezultate miraculoase aţi obţinut dumneavoastră cu tratamentul împotriva cancerului. Ea are o mătuşă care a avut cancer şi pe care aţi tratat-o, iar în prezent, la 3 ani de la acest tratament, ea se simte minunat şi se află în vizită la ea. Pe mătuşa ei o cheamă **Constantina Pârscoveanu.** Eu m-am gândit că n-o să vă supăraţi dacă vă întreb ce puteţi face în cazul meu? Credeţi că mă poate ajuta tratamentul dumneavoastră? Vă rog să-mi răspundeţi şi să-mi spuneţi dacă printre bolnavii trataţi de dv. se află ori s-au aflat şi oameni suferinzi de scleroză în plăci.

*
* *

Bineînţeles, dovedind o generozitate ardelenească din stirpea rară a oamenilor născuţi să-i înţeleagă pe alţii, d-na

V. Faur a expediat pe adresa suedezei *Marita Anderberg* preparatele naturiste şi prospectul necesar, iar tratamentul început şi urmat de pacientă cu fermitate şi încredere şi-a arătat primele semne de eficienţă. După 3 luni, pacienta şi binefăcătoarea ei se vor întâlni, la Lugoj, pentru a stabili noua strategie naturistă de luptă împotriva teribilei boli.

* * *

Din partea Asociaţiei de Scleroză în Plăci din România, D-na Virginia Faur primeşte următoarele: „Sunt una dintre pacientele Dv. şi mă numesc L.P. Tratamentul Dv. dă rezultatele mult dorite celor suferinzi, ca şi mine, de această cumplită maladie. Am îndrumat, spre Dv., mulţi bolnavi, încredinţată fiind că va fi spre binele lor, încurajându-i să respecte regimul şi celelalte îndrumări care compun tratamentul pe care îl prescrieţi. Exemplul meu, precum şi evoluţia remarcabilă a vindecării bolii mele sunt bune argumente în favoarea Dv. şi a tratamentului pe care l-aţi conceput. Felicitări şi mii de mulţumiri.

Ca persoană suferindă şi preşedintă fondatoare a Asociaţiei de Scleroză în Plăci din România, vă propun, în numele multor bolnavi de S.P., colaborare, în felul în care Dv. o consideraţi mai practică. Cu deosebit respect şi mulţumiri, L.P.

BOLI ALE TUBULUI DIGESTIV

Doamnă Virginia Faur,

În primul rând, vă mulţumesc. Vă mulţumesc pentru că existaţi, pentru a alina suferinţele şi durerile oamenilor, pentru a întreţine viu optimismul celor care nu mai au dreptul nici măcar la speranţă.

Mă amăgesc cu gândul că situaţia mea nu este chiar atât de compromisă, dar am să vă mărturisesc că disperarea, şi, în egală măsură, speranţa, m-au ajutat să-mi impun restricţii pe care nici nu visam că voi reuşi, vreodată, să le respect. Plecând de la dumneavoastră mi-am propus să notez, zilnic, cu obiectivitate, starea sănătăţii mele. Sunt conştientă, însă, că, făcându-mi din

aceasta o preocupare permanentă, există pericolul unei autosugestionări.

După cum vă amintiţi, la prezentarea în cabinetul dumneavoastră, v-am înmânat diagnosticul: hepatită, ulcer gastro-duodenal, colită şi pancreatită. Starea generală de sănătate este acum fundamental îmbunătăţită. De precizat că azi se împlineşte o lună de când am început tratamentul recomandat de dumneavoastră. Pe toată această perioadă, am reuşit să respect recomandările doar în parte. Acum, când şocul primelor restricţii s-a atenuat şi când organismul şi-a recucerit iar echilibrul, sper să găsesc şi resursele necesare îndeplinirii celorlalte recomandări.

Trecând în revistă, cu toată sinceritatea, ceea ce am reuşit eu să-mi impun, vă spun şi ce consider eu că aţi realizat dumneavoastră prin acest tratament.

Săptămâna I. Dispare constipaţia, apar dureri de cap (în prima zi), apoi în zona ficatului, şi în tot corpul (a doua zi). Erupţie de herpes în barbă, în partea dreaptă; erupţie de coşuri pe faţă. Herpesul din barbă a colectat foarte mult, a eliminat puţin, după care s-a resorbit. Poate că speranţa şi credinţa în tratamentul dumneavoastră au permis instalarea unei linişti sufleteşti pe care n-am mai simţit-o de mult, sau poate că tratamentul a făcut aceasta. În ambele cazuri, eu vă mulţumesc!

Săptămâna a II-a

Rare, mici şi slabe dureri în zona ficatului, mare nevoie de somn — aspect care, alături de pofta de mâncare, m-a făcut să compar naturismul cu tratamentul de acupunctură, pe care-l urmez la medicul Caba Teodor, la Sinaia. Instabilitate emoţională. Izbucnesc des în plâns, nu chiar fără motiv. Altădată, însă, lăsam necazul să mă macine şi rareori reuşeam să plâng. Cred că atunci nu mai aveam lacrimi cu care să mă răcoresc. Lacrimile de acum nu-mi fac rău, ci, dimpotrivă, îmi eliberează excesul de energie. Erupţii dureroase sub formă de coşuri, coc şi apoi se usucă. După cicatrizare, locul lor este luat de o mică zonă dură, care se resoarbe şi ea cu timpul. Începe să se schimbe culoarea feţei, a mâinilor, încep să slăbesc. Dinţii devin mai albi şi dispare depunerea de pe ei.

Săptămâna a III-a.

Erupţii dureroase, sub formă de coşuri rare, pe faţă şi pe gât. Starea de oboseală se accentuează. După o zi, în

care nu m-am recunoscut, căci am muncit ca în zilele mele bune şi după o noapte în care somnul nu a fost suficient, apare o stare deloc plăcută, în urma unei „nevinovate" enervări. După acel moment de enervare m-am moleşit, vocea mi-a devenit slabă, iar tenul palid. Toată ziua mi-am petrecut-o odihnindu-mă. Un simptom pe care nu l-am mai avut de mult: la ridicări, relativ rapide, pe care le făceam şi înainte, văd negru şi ameţesc. Acest motiv, alături de faptul că începuse să mi se înăsprească pielea pe mâini, tălpi, faţă, precum şi faptul că, în această perioadă, piaţa îţi oferă destul de puţine legume şi fructe la preţuri rezonabile, m-au determinat să iau nişte vitamine (Lipovitamin, un trofic nervos, Glutarom şi Clorocalcin). Apar dureri în urechea dreaptă şi la sânul drept.

Săptămâna a IV-a.

Dureri în urechea dreaptă şi la pancreas. Citind yoga, am curăţat nasul cu apă şi sare, zilnic, şi am renunţat la somnul de după masă. Se pare că acesta ar duce la îmbolnăvirea ficatului. Înainte, astfel procedam, spre a atenua starea de oboseală permanentă. Spre final, constat că pot urca, cu mai multă uşurinţă, cele 5 etaje până la apartamentul nostru. Starea de oboseală cedează şi fac faţă, surprinzător, multor treburi casnice.

Ca o concluzie, starea mea de sănătate este mai bună decât atunci când am început tratamentul, deşi am slăbit vizibil. Chiar dacă am primit mustrări la încercarea mea de a convinge şi alte persoane de eficacitatea tratamentului dumneavoastră, nu am reuşit să înving indoielile lor. În ciuda acestui fapt, eu voi merge înainte. Vă mulţumesc şi închei cu speranţa că, peste o lună, vă voi da veşti şi mai bune. Cu stimă, **I.G.**, Aleea Compozitorilor, sectorul VI, Bucureşti.

P.S. La un an şi jumătate de la începerea tratamentului naturist, afecţiunile tubului digestiv au fost vindecate, au dispărut complet durerile şi erupţiile, pacienta nu mai acuză starea de oboseală, putându-şi îndeplini obligaţiile de soţie şi mamă. Voinţa ieşită victorioasă din acest maraton al recâştigării sănătăţii, îi permite acum să-şi organizeze întreaga viaţă în concordanţă strictă cu principiile naturismului.

care nu m-am recunoscut, căci am muncit ca în zilele mele bune şi după o noapte în care somnul nu a fost suficient, apare o stare deloc plăcută, în urma unei „nevinovate" enervări. După acel moment de enervare m-am moleşit, vocea mi-a devenit slabă, iar tenul palid. Toată ziua mi-am petrecut-o odihnindu-mă. Un simptom pe care nu l-am mai avut de mult: la ridicări, relativ rapide, pe care le făceam şi înainte, văd negru şi ameţesc. Acest motiv, alături de faptul că începuse să mi se înăsprească pielea pe mâini, tălpi, faţă, precum şi faptul că, în această perioadă, piaţa îţi oferă destul de puţine legume şi fructe la preţuri rezonabile, m-au determinat să iau nişte vitamine (Lipovitamin, un trofic nervos, Glutarom şi Clorocalcin). Apar dureri în urechea dreaptă şi la sânul drept.

Săptămâna a IV-a.

Dureri în urechea dreaptă şi la pancreas. Citind yoga, am curăţat nasul cu apă şi sare, zilnic, şi am renunţat la somnul de după masă. Se pare că acesta ar duce la îmbolnăvirea ficatului. Înainte, astfel procedam, spre a atenua starea de oboseală permanentă. Spre final, constat că pot urca, cu mai multă uşurinţă, cele 5 etaje până la apartamentul nostru. Starea de oboseală cedează şi fac faţă, surprinzător, multor treburi casnice.

Ca o concluzie, starea mea de sănătate este mai bună decât atunci când am început tratamentul, deşi am slăbit vizibil. Chiar dacă am primit mustrări la încercarea mea de a convinge şi alte persoane de eficacitatea tratamentului dumneavoastră, nu am reuşit să înving indoielile lor. În ciuda acestui fapt, eu voi merge înainte. Vă mulţumesc şi închei cu speranţa că, peste o lună, vă voi da veşti şi mai bune. Cu stimă, **I.G.**, Aleea Compozitorilor, sectorul VI, Bucureşti.

P.S. La un an şi jumătate de la începerea tratamentului naturist, afecţiunile tubului digestiv au fost vindecate, au dispărut complet durerile şi erupţiile, pacienta nu mai acuză starea de oboseală, putându-şi îndeplini obligaţiile de soţie şi mamă. Voinţa ieşită victorioasă din acest maraton al recâştigării sănătăţii, îi permite acum să-şi organizeze întreaga viaţă în concordanţă strictă cu principiile naturismului.

*
* *

Locotenet colonelul **P.A.**, veteran de război, profesor, domiciliat în Iași, Bulevardul Copou, intervine pe lângă Laboratorul „FAVISAN" pentru a-l ajuta pe prietenul său, **E.A.**, să-și trateze numeroasele afecțiuni.

Este vorba, printre altele, de polipi gastrici operați în două rânduri prin endoscopie, hiperaciditate gastrică, hepatită cronică, hipertensiune arterială și insomnie. Bucuros că a primit cu promptitudine tratamentele solicitate, a recurs la mijloacele prozodiei, chiar dacă imaginile poetice sunt departe de a întruni calitățile artistice ale unei capodopere, lăudând naturismul și găsind merite ritmice și... rimice d-nei Faur. Iată poezia, realizată într-un stil apropiat de al lui Costache Conachi și Văcărești:

Pe stimata doamnă Faur,
Aș încununa-o cu frunza de laur;
Ea îndreaptă omul la natura mamă,
Făcându-ne sănătoși, de bună samă.

Urmându-i tratamentul „FAVISAN",
Ne vom simți mai bine an de an;
Hrănindu-ne cu alimente naturale,
Ne îndreptăm viața spre o bună cale.

Vom scăpa astfel și de toxine,
Simțindu-ne din ce în ce mai bine.
Vom scoate bolile din corpul nostru
Căci ele rod în sănătate ca un monstru.

Vom combina virtuțile acestui tratament,
Cu al credinței noastre, puternic sentiment;
În Iisus Hristos mereu s-avem speranța,
Căci el de-apururi ne-alimentează cutezanța.

*
* *

În ultimii ani, metodele de tratament ale doamnei Virginia Faur câștigă tot mai mult teren în rândul

cetăţenilor de origine română care s-au stabilit în străinătate. Numeroasele scrisori sosite din Austria, Germania, Ţările Scandinave, S.U.A. şi Australia pledează elocvent pentru prestigiul de care se bucură astăzi în lume inginerul cercetător Virginia Faur.

Scrisoarea pe care o vom reproduce integral, sosită din îndepărtatul Hollywood — Florida, S.U.A., este prima prin care o femeie îngrozită de suferinţa fizică şi de pericolul ca starea sănătăţii să se deprecieze şi mai mult, după ce s-a adresat multor medici din imensa ţară întinsă între oceanele Pacific şi Atlantic, a consultat-o şi pe d-na Virginia Faur, pe care o apreciază ca o instanţă a speranţei de viaţă.

Stimată Doamnă Faur,

Mă numesc **Neamţu Sextila** şi locuiesc în S.U.A., în citadela cinematografiei mondiale. Beneficiind de răbdarea dumneavoastră — care am auzit că este proverbială — cer îngăduinţa de-a vă descrie afecţiunea mea. În 1980, o aderenţă mi-a ştrangulat intestinul subţire, partea numită ileon, care a trebuit să fie rezectată pe lungimea de 1,50 m. După actul operator am slăbit enorm şi am rămas cu o colită ulceroasă de care nu pot scăpa, întrucât nu posed enzimele necesare. De obicei, fac indigestie, spre seară, mă balonez sau nu scap de diaree rebelă. Partea restantă de intestin subţire şi gros, din cauza inflamaţiei, nu absoarbe, cred, mai nimic. Fructele nu le suport, căci îmi produc dureri în capul pieptului şi în jurul ombilicului. Sistemul imun mi s-a slăbit şi fac dese infecţii urinare cu bacili coli, iar dacă iau dezinfectante se dezvoltă candida în gură. Am făcut şi un chist la rinichiul drept, traiectul digestiv a căpătat o alergie, iar mâncărimea puternică a corpului este urmată, rapid, de diaree. În ultimul timp, am contractat şi o artrită, care mi-a cuprins toate încheieturile. Stimată doamnă, dacă aveţi amabilitatea, vă rog să-mi indicaţi tratamentul care să-mi uşureze suferinţa şi vă declar că vă voi rămâne recunoscătoare tot restul vieţii.

*

* *

Tot din Hollywood — Florida, S.U.A., 3257, Buchanan Street, doamna **A.M.** menţionează, în scrisoarea expediată spre Lugoj: „Doamnă Virginia Faur, sunteţi, cu adevărat, doctorul sufletelor ce vin la dv. cu dorinţa de a trăi. Prin bunătatea şi căldura dv., bolnavii pornesc cu nădejde pe drumul speranţei. Mă număr printre cei pe care i-aţi ajutat să supravieţuiască şi să înfrângă grava afecţiune ce se insinuase în organism. N-am cuvinte să vă mulţumesc. Cu aleasă admiraţie pentru munca ce-o depuneţi, spre binele celor ce suferă, mă plec în faţa dv."

COMPLEX DE BOLI GRAVE

Stimată Doamnă Virginia Faur,

Doream de mult să vă scriu, dar îndrăznesc abia acum, temându-mă să nu vă inoportuneze suferinţa mea, pe care o prezint succint, precum şi primele rezultate ale tratamentului indicat de dv.

Eu *cred* că suferinţa mea se datorează unei severe infecţii reumatismale, acumulată în zona lombară în decursul a mai mulţi ani, care a pătruns în coloană în urma unui accident (am căzut pe gheaţă), petrecut la 16 decembrie 1987. Durerile de mijloc s-au manifestat numai după 3 luni. Apoi, în prima jumătate a lunii martie 1988, au evoluat rapid către o paralizie care a prins mai întâi piciorul stâng. La 22 aprilie 1988 am fost internat în Clinica de Neurochirurgie a Spitalului Nr. 9 Bucureşti, cu diagnosticul „sindrom de coadă de cal", şi operat la 7 mai 1988, după 16 zile de investigaţii neconcludente. După operaţie, mi s-a pus diagnosticul „Laminectomie L4-L5 şi stenoză de canal vertebral", completat ulterior cu acela de „mielită" şi trecut pe tratament cu Predinson, continuat şi în secţia de recuperare. Sunt externat la 19 iunie 1988, în stare ameliorată, dar ulterior performanţele motorii se degradează. Urmează încă două internări, fără ameliorare: 26 august 1988 — 8 octombrie 1988 (când părăse

Scanned with OKEN Scanner

spitalul în cărucior) și 29 ianuarie 1990 — 7 martie 1990. Tratamentele făcute apoi la domiciliu nu ameliorează nici ele situația, care chiar se complică prin infecția urinară contractată la începutul anului 1990, ce nu poate fi stopată prin tratamentul aplicat. La jumătatea lunii februarie 1990 mi s-a introdus sondă, la care nu am mai putut renunța până astăzi.

În martie 1992 am aflat, din articolele publicate în ziarul local „Muntenia"-Buzău, despre realizările dv. și m-am hotărât să vă scriu. În 7 zile am primit răspunsul și programarea pentru consult. Apoi, cumnata mea a ridicat de la dv. cele necesare tratamentului, pe care l-am început la 10 aprilie 1992. După această dată am întrerupt administrarea altor medicamente (Colebil, Hepatobil, Triferment, Festal etc.), cu excepția unei jumătăți de pastilă de Rhamnolax. În primele zile de tratament, lichidele evacuate depășeau cu 400-700 ml. pe cele consumate și am scăzut în greutate cu 4 kg. Alarmat, am vrut să întrerup tratamentul în cea de-a 7-a zi, dar am continuat și, după alte 3-4 zile, situația s-a normalizat. Am sesizat apoi că mirosul aproape insuportabil al urinei a dispărut chiar dacă ea continua să fie încărcată de impurități; s-a îmbunătățit digestia și s-a activat peristaltismul; s-a ușurat scaunul, chiar dacă folosesc încă irigatorul; s-au rărit și s-au diminuat durerile abdominale. Consider că toate acestea se datorează atât acțiunii directe a tratamentului asigurat de dv. asupra organelor digestive, dar și asupra situației din coloană, favorizând refacerea țesuturilor nervoase și stopând infecția. Se simte o ameliorare și în situația picioarelor, unde mușchii par să înceapă să lucreze și parcă „se trezește" și sensibilitatea. „Știu, însă, că aceasta este o problemă de durată și m-am înarmat cu speranță și răbdare. Sunt conștient că dacă efectuam acest tratament cu 3-4 ani în urmă, eram de mult un om sănătos. Eu consider, stimată doamnă V. Faur, că dintre toate formele de paralizii, unele datorate accidentelor vasculare cerebrale, altele unor traumatisme ale coloanei sau craniene și altele (cum este cazul meu) unor infecții în coloană, tocmai asupra acestora din urmă tratamentul dv. poate avea cele mai bune efecte, cu vindecări rapide și radicale, dacă este aplicat în scurt timp după declanșarea bolii, deci înainte ca lipsa de mișcare să

ducă la atrofierea masei musculare, a nervilor şi a circulaţiei, care apoi se refac îngrozitor de greu.

Eu sper să mă refac, deşi au trecut aproape patru ani şi jumătate de la apariţia bolii, şi când, ajutat de tratamentul dv., voi reuşi să fac primul pas, am să vă scriu din nou ca să vă anunţ succesul şi, apoi, voi veni la Lugoj să vă mulţumesc nemijlocit. Economist **I.P.**, Piaţa Daciei, municipiul Buzău.

*

* *

La rândul său, **Z.C.**, str. Ştefan Stâncă, Timişoara, îşi exprimă bucuria salvării din ghearele nemiloase ale morţii. „Doamna V. Faur, mi-aţi redat viaţa, iar eu regret din suflet că nu găsesc cuvintele care să exprime acest uluitor adevăr. Am urmat cu sfinţenie prescripţiile dumneavoastră şi iată că trăiesc. Nu mai am durerile acelea năucitoare, îmi pot creşte în linişte nepoţii, mă pot bucura de viaţă. Deşi am lucrat mai mult timp ca asistentă medicală la Spitalul Militar Timişoara, am suferit de atâtea boli, încât enumerarea lor ar acoperi un cearceaf de hârtie. Cea mai grea însă a fost tumora canceroasă apărută la hipofiză. Am urmat tratamentul dv. din ianuarie până în iunie 1991, iar acum mă simt atât de bine, încât medicul meu curant refuză să creadă acest adevăr. Se îndoieşte de veridicitatea diagnosticului pe care chiar dumnealui l-a stabilit, în decembrie 1990. Aţi făcut pentru mine ceea a făcut mama. M-am născut a doua oară. În loc să mor, m-aţi ajutat să recuceresc viaţa. De aceea, eu vă înalţ mii de mulţumiri şi mă rog lui Dumnezeu să vă ajute, spre a putea salva şi alţi naufragiaţi ai vieţii."

*

* *

B.E., din Galaţi, înregistrată în fişa de evidenţă de la „FAVISAN" Lugoj la numărul 1229, menţionează:

„Urmez tratamentul dv. din februarie 1992, pentru hepatită cronică, dischinezie biliară, ulcer gastro-duodenal şi mă simt mult mai bine. Totuşi, după 3 luni de tratament, tensiunea arterială este oscilantă, aşa încât, de

exemplu, de la 150/90 în prima zi, să zicem, a doua zi scade brusc la 100/50, fapt ce nu mi-l explic. În plus, mai persistă dureri în oase şi genitale. La acest punct aş vrea să fac o precizare: medicul mi-a depistat, de curând, un chist ovarian, pe ambele ovare. Rugămintea mea este să mă îndrumaţi dumneavoastră ce ceaiuri să folosesc pentru spălături sau să-mi recomandaţi un tratament în acest scop.

În rest, mi-am reluat activitatea preofesională de o lună, drept pentru care vă mulţumesc din suflet, iar cu permisiunea dv. aş dori să continui tratamentul naturist, mulţi ani de aici înainte."

*

*   *

Ţin să mulţumesc foarte mult, în primul rând lui Dumnezeu, că v-a permis să puteţi descoperi, pentru mulţi oameni, mijlocul lungirii vieţii, şi dv., întrucât doriţi să faceţi aceasta. Am un diagnostic aproape imposibil, suferind de un complex de boli, una mai gravă decât cealaltă: bronşită cronică astmatiformă, hepatită cronică, colicistită cronică, diabet, hernie de disc, cardiopatie ischemică dureroasă. Fiind bătrână, de 72 de ani, şi, în plus, bolnavă, n-am putut să vin personal la Lugoj, din care cauză am rugat o vecină să-mi aducă tratamentul naturist. Regimul alimentar îl respect şi ceaiurile le iau cu regularitate, ceea ce m-a făcut să mă simt foarte bine, iar unii vecini se întreabă ce miracol s-a întâmplat. Văd cum mă însănătoşesc, pe zi ce trece, şi nu-mi vine să cred. Mi-au crescut unghii noi la degetele de la picioare, albe şi subţiri, cele vechi au fost împinse afară. În ultima săptămână, acelaşi fenomen se întâmplă şi la mâini. Au încetat durerile de ficat, bronşita cedează, respir mai uşor, aproape ca înainte de boală. Este incredibil pentru mine cum au reuşit nişte preparate naturiste să estompeze sau să facă să dispară suferinţe cronicizate în organism de peste 20 de ani. Cu mult respect şi mulţumire, S.A., Orăştie, judeţul Hunedoara.

*

*   *

Credem că cititorii vor fi interesaţi şi de un alt exemplu, cel al lui **C.G.**, din Bucureşti, str. Aliorului, sector 4. „Am fost ţintuit, ani în şir, la pat de mai multe boli care mi-au periclitat nu numai sănătatea, dar şi viaţa. În disperare de cauză, familia a acceptat varianta operatorie. Dar chiar şi în aceste condiţii, starea sănătăţii n-a cunoscut vreo îmbunătăţire. Aflând despre metoda dv., doamnă Virginia Faur, am urmat-o cu încredere şi vigoare. La trei luni de când am început tratamentul naturist, mi-am recăpătat total încrederea în viaţă. Paloarea feţei, durerile şi oboseala au dispărut, vorba cântecului, însă respect toate prescripţiile din prospect. Beau zilnic, în medie, doi litri de ceai de tătăneasă şi coada calului, 0,5 litri de sucuri de legume, pe lângă celelalte adjuvante prescrise de dv."

*

* *

Doamnă Virginia Faur, în primul rând aş vrea să vă mulţumesc pentru competenţa, amabilitatea şi căldura cu care trataţi oamenii suferinzi, cum am fost şi eu, care până nu ştiam de dv. am suferit foarte mult, înghiţind la medicamente, întrucât vă amintiţi că în anul 1990, când m-am prezentat la Lugoj, aveam diagnosticul: ulcer duodenal cronic din 1964, colită cronică, constipaţie şi dischinezie biliară.

Medicamentele şi regimul recomandate la spital nu m-au ajutat, unele chiar mi-au făcut rău. Până ce într-o zi am citit în ziarul „Renaşterea bănăţeană", la mica publicitate, un articol de mulţumire adresat d-stră de un domn din Timişoara, care a fost foarte mulţumit de recomandările primite, de regimul alimentar şi ceaiurile din plante, care, după părerea mea, cred că ajută în tratarea tuturor afecţiunilor, bineînţeles, dacă se respectă indicaţiile din prospect.

Să vă spun sincer, după tratamentul făcut timp de trei luni, mi-am recăpătat pofta de mâncare, de muncă şi de viaţă şi mă simt foarte bine. La 65 de ani ai mei, mă simt ca la 50 de ani, folosesc numai glucoză în loc de zahăr.

Pe această cale, permiteţi-mi, încă o dată, să vă mulţumesc, dorindu-vă multă sănătate, pentru a putea

ajuta şi alţi oameni bolnavi, care sunt convins că vor veni din ce în ce mai mulţi la dv. **V.P.**, Timişoara, strada Aştrilor.

*

*   *

Sunt **S.C.**, locuiesc în strada Tecuci, municipiul Galaţi, am 43 de ani, grupa sanguină B III şi un diagnostic foarte grav: varice operate la membrele inferioare, tumoră malignă la sânul drept, cardiopatie ischemică, inhibarea funcţiei lobului drept al tiroidei, obezitate gradul III.

Am început tratamentul dv. în luna august 1992 şi mă simt foarte bine. Nu mai simt nevoia de nici un fel de medicament în afara celor naturiste. Am avut şi perioade de criză, dar suportabile, iar acum vă rog să-mi daţi, în continuare, ceaiuri. Pe această cale, ţin să vă mulţumesc, din tot sufletul, pentru binele şi alinarea aduse mie şi celorlalte mii de bolnavi care recurg la tratamentul naturist şi la competenţa dv.

*

*   *

Doamna **D.G.**, din comuna Râmna, judeţul Caraş-Severin. „Am 51 de ani, scrie petenta, şi de 7 ani sufăr de hernie de disc, spondiloză, insuficienţă circulatorie periferică, discopatie, ulcer duodenal. Toate acestea mi-au cauzat dureri atroce în spate, în picioare, pe care le simţeam grele şi reci, ca scoase din frigider. Mâna stângă a început să se deformeze; pierzându-şi puterea. În repetate rânduri, am fost la policlinici şi internată la spitale din Reşiţa şi Bucureşti, dar după zeci de radiografii şi tratamente, starea de sănătate se înrăutăţea şi durerile se înteţeau. Auzind de existenţa şi metodele de tratament ale dv., am încercat şi eu marea cu degetul, cum se spune în popor, şi n-am de ce să regret. După două luni de tratament naturist, starea generală a sănătăţii s-a schimbat cu mult în bine. Mâna stângă şi-a recăpătat puterea, circulaţia periferică s-a îmbunătăţit. Mă simt, fără să exagerez, alt om. Vă mulţumesc şi sunt, în continuare,

încrezătoare că voi elimina din organism și celelalte boli foarte grave."

*
*   *

Mă numesc **M.M.**, la dv. în fișă sunt înregistrată la nr. 2835, sufăr de dureri de cap, acnee rozacee pe obrazul stâng, am noduli la glanda tiroidă și la sâni, hepatită cronică, ulcer închis, constipație, anexită ovar stâng, dureri de coloană, hemartroză la genunchi și glezne, tensiune oscilantă, sindrom depresiv și senzația de zgomote puternice în urechea stângă. Am început tratamentul naturist în 15 aprilie 1992, iar în prezent, adică la 30 iulie, situația s-a schimbat mult în bine. La început, am fost speriată de restricțiile din prospect, dar, plecând de la concluzia că naturismul este ultima instanță de apel, am găsit voință în străfundurile ființei mele zguduite puternic și vlăguite de boală. După 3 săptămâni, am început să prind deja putere, iar exploziile solare ale lunii iulie nu m-au afectat ca pe colegii mei. Punctul critic al tratamentului l-au constituit zilele de 10-14, când mi-a fost îngrozitor de rău: eram foarte agitată, mă zguduiau dureri în întregul organism, splina îmi era ca o piatră dureroasă, ciclul a fost însoțit de hemoragii mai puternice decât în mod obișnuit, am avut amețeli, migrene și junghiuri în sâni. Sângele eliminat era negru și urât mirositor, iar apoi și-a căpătat culoarea roșie. Pe față mi-au apărut coșuri multe, transpirația era abundentă, iar urina închisă la culoare și urât mirositoare. Acum durerile de ficat au dispărut, a dispărut și gustul amar al secrețiilor digestive, nodulii și-au diminuat mărimea, pielea și-a căpătat aspectul normal, nu mai am coșuri pe față și acneea rozacee și-a diminuat suprafața, estompându-și culoarea. Starea bună de sănătate și recăpătarea mobilității membrelor superioare și inferioare mi-au permis să reiau exercițiile yoga (concentrare, ședințele de relaxare și meditație). Recent, mi-am reluat serviciul, fiind inginer proiectant. Desfășor un program normal de lucru, iar acasă îmi îndeplinesc cu bine atribuțiile de mamă și soție. Iar pe deasupra, pot să rămân și intelectual, căci citesc mult și cu nesaț.

Pentru tot ce-aţi făcut ca eu să-mi recapăt sănătatea şi viaţa normală, vă mulţumeşte sincer o mamă, care poate să-şi crească mai departe fiul, vă mulţumeşte o soţie, care poate să fie alături de soţ în zilele grele şi vă mulţumeşte o fiică unică, ce poate însenina zilele celor ce au adus-o pe lume.

*
* *

Către finele anului 1991 — menţionează în scriosarea sa d-na **K.T.F.**, domiciliată în Reşiţa, bulevardul Al. Ioan Cuza, judeţul Caraş-Severin —, aflând despre dv. dintr-o emisiune de la postul de Radio Timişoara, m-am hotărât să-mi încerc şansa, recurgând la tratamentul naturist. Diagnosticul meu era: rectocolită ulcero-hemoragică (formă benignă) din 1978 (ca boală principală) şi disformism vezicular cu dischinezie biliară, dispepsie gastrică hipostenică şi arteriopatie obstructivă la membrele inferioare, ca boli secundare, care m-au făcut să sufăr enorm şi să ajung să nu mai simt frumuseţea vieţii.

Urmez cu sfinţenie tratamentul naturist prescris de dv. de aproape 6 luni şi, să nu zic într-un ceas rău, mă simt foarte bine. Mi-au dispărut durerile, oboseala, iar rectul nu mă mai supără. De asemenea, membrele inferioare şi-au recăpătat elasticitatea. În concluzie, mă simt şi mă comport ca un om sănătos.

*
* *

Mă numesc **D.V.**, am 45 de ani, şi începând cu luna noiembrie 1992, urmez tratamentul cu medicamente — alimente şi ceaiuri „FAVISAN“ pentru artralgii şi varice. Deşi n-am încheiat ciclul pe care mi l-aţi recomandat, au apărut primele semne de bine. Acum sunt un alt om, care se hrăneşte complet diferit. Eu şi familia mea am renunţat pentru tot restul vieţii la zahăr şi dulciuri concentrate, de care făceam mare abuz. Ne-am reprofilat pe consumul fructelor, mierei, zahărului invertit. Citesc cu mare interes revistele „Doctorul-Natură“ — parcă aş susţine un examen de stat pe baza acestora — şi alte materiale pe tematică

naturistă, la care am acces. Am introdus, frecvent, în hrana familiei drojdie de bere, polen, propolis, zeamă și salată de varză murată, crudităţi, ouă, grâu încolţit, pâine de graham, banane, mere, alune, arahide, nuci, lapte crud și bătut, pătrunjel, tărâţe în supă etc. Toate acestea au făcut ca în iarna din care am ieșit recent să nu se îmbolnăvească nici un membru al familiei de viroze, faringite, guturai, alergii, boli care în celelalte anotimpuri friguroase erau mereu o prezenţă nedorită în casa mea. În plus, regimul de viaţă descris și consumul alimentelor menţionate, odată cu recurgerea la apa enzimatică, mi-au vindecat gingivita de care sufeream, am scăpat de constipaţie, durerile reumatice s-au diminuat, mijlocul și-a recăpătat mobilitatea, respir cu ușurinţă, rinita alergică ce mă însoţea de 17 ani, rămânând de domeniul amintirii de coșmar. Sunt atât de fericită că trăiesc, că am recucerit sănătatea și că în fiecare zi pot privi cerul, stelele, copacii, oamenii și soarele, încât îmi vine să dansez pe stradă, să strig și să-mi mărturisesc marea victorie obţinută asupra bolii. E sublim! În același timp, îmi pare rău de toţi oamenii bolnavi, încât, unde îi întâlnesc, încerc să-i conving să vină la tratament la dv., dar multora le e frică să renunţe la carne, iar prospectele ce le indicaţi li se par complicate și imposibil de realizat. De aceea, preferă să se dopeze, ei și copiii, cu medicamente și să îngurgiteze alimente dăunătoare, care le vor șubrezi organismul.

*

* *

Scumpă doamnă — scrie în preajma Paștelor din 1992, pacienta *G.M.,* din Constanţa, b-dul Alexandru Lăpușneanu, cred în dv. cum cred în lucrurile sfinte. Mi-s dragi revistele dv. cum mi-e dragă Biblia! Plâng când le citesc așa cum plâng când lecturez cuvintele Domnului. Mafia albă? Medicii care vă neagă rezultatele excelente, miile de cazuri — limită rezolvate, eficienţa extraordinară a natursimului? Oameni mărunţi la suflet, obtuzi, lipsiţi de generozitate! Scumpă Doamnă, răutatea nu va dispărea decât la Judecata de Apoi. Nu merită nici măcar să vă gândiţi la ei. Mulţi oameni de știinţă din străinătate vă

apreciază şi, mai ales, atâţia bolnavi au nevoie de dv. Numai la ei să vă gândiţi. Dumnezeu să vă ocrotească şi să fie cu dv. în tot ceea ce întreprindeţi şi în toate zilele vieţii!

*
* *

T.W., un copil drăgălaş, de numai 5 ani, născut tocmai în îndepărtata Australie, venise la bunici, în Timişoara. Frumos-foc, dar tare trist. Făcea des crize de astm alergic la flori. Mai bine de un an a urmat diverse tratamente în ţara de baştină, dar rezultatele concrete întârziau să apară. Fiindu-le mai drag decât orice pe lume, bunicii au alergat pe la spitale, clinici şi policlinici, încercând să-şi scutească nepotul de disconfortul provocat de alergie. „Am aflat de dv., doamnă Faur, scriu bătrânii, şi ne-am adresat cu încredere. Ne-aţi indicat tratamentul naturist pe bază de ceaiuri şi medicamente-aliment şi ne-aţi rugat să-l supraveghem îndeaproape pe copil. Nu v-am ieşit din cuvânt, iar micuţul Timothy s-a dovedit a fi un pacient receptiv şi cooperant. După o lună şi jumătate, crizele au dispărut complet, înregistrându-se şi un fapt cu adevărat senzaţional: s-au dizolvat şi polipii nazali, care trebuiau operaţi la reîntoarcerea în Australia. Iar noi, bunicii, pe lângă bucuria cauzată de vindecarea celor două afecţiuni de care suferea nepotul, ne-am convins, pe viu, de ceea ce ne-aţi avertizat, la venirea la Lugoj, doamnă Faur: „Preparatele naturiste realizează o operaţie naturală, fără bisturiu.“

*
* *

Stimată Doamnă Virginia Faur,

Mă numesc *D.V.*, am 44 de ani, locuiesc în Bucureşti şi lucrez în proiectare, ca inginer. Am cumpărat, în vară, o revistă „Doctorul-Natură“ şi m-am iniţiat în tratamentele dv. naturiste. Pe baza celor citite cu maximă atenţie, am încercat să-mi rezolv unele probleme de sănătate. Şi, spre marea mea satisfacţie, am obţinut rezultate mai mult decât

încurajatoare în consolidarea sănătăţii. Deşi nu mă consider un om bolnav, aş dori să vă întâlnesc pentru a-mi acorda sfaturi privind terapia naturistă. Am renunţat, de două luni, să mai consum carne şi zahăr şi în fiecare dimineaţă iau câte o linguriţă de ulei pe stomacul gol. În acest fel, am reuşit să scap de o constipaţie chinuitoare de 7 ani. Vreau însă să-mi precizaţi dacă toată viaţa va trebui să iau această linguriţă de ulei.

Când voi veni la Lugoj, vă voi solicita ajutor în tratarea şi a altor afecţiuni ce le-am „colecţionat“ de-a lungul vieţii: rinita alergică de la 18 ani, lumbago de la 30 de ani, spargeri de vase pe pulpele picioarelor, varice, degerături la membrele inferioare, retragerea gingiilor, iar de 4—5 ani, îmi cade părul masiv. După cum constataţi, deşi am atâtea belele pe cap, sunt echilibrată, optimistă şi hotărâtă să lupt împotriva afecţiunilor. Mă veţi ajuta?

Scanned with OKEN Scanner

SPRE O STRATEGIE DE ACŢIUNE ADECVATĂ

Mult timp Laboratorul de Produse Naturale „FAVISAN", instituţie de cercetare şi practici naturiste, s-a zbătut cu greutăţi de tot felul. Dar toate acestea erau surmontabile prin gândirea şi acţiunea ştiinţifică ale colectivului său, în afară de trufaşa ignorare a medicinii alopate. În ciuda numeroaselor cazuri rezolvate, a strategiei capabile să vindece sau să amelioreze cele mai groaznice boli, naturismul continuă să fie şfichiuit cu expresii dure, cu luări de poziţie „intransigente", cu puneri la punct precum un părinte autoritar care simte că-şi diminuează prestigiul dacă admite creşterea, maturizarea şi gândirea independentă ale fiului său. Şi nimic nu este mai dureros decât evidenţa nerecunoscută, decât ignorarea, în continuare, a unei realităţi ce-şi dezvăluie, pe zi ce trece, virtuţile în interpretarea şi tratarea bolilor. *„Nu doresc să deschid polemici cu lumea medicală — se confesează, adesea, Virginia Faur. N-ar avea de câştigat nimeni. Cu atât mai puţin bolnavii. Tot ceea ce doresc eu este să lucrez în cercetare, aici la noi, în România. Dar nu doresc să fiu boicotată şi nu îndrept degetul, acuzator, spre nimeni. Dacă metoda mea de tratament, prin dietă, fără medicamente, ar fi în timp mai scurt, preluată şi aplicată în spitale, clinici şi dispensare, ar putea fi salvaţi mii şi milioane de oameni care astăzi, cu mijloacele alopate existente, au şanse minime de*

supraviețuire. Cu toții am putea face mai mult pentru noi. Ne alimentăm atât de greșit, nu vrem să înțelegem că ne îndreptăm, astfel, de multe ori, cu pași repezi, spre suferință, boală și moarte, uneori cu mult timp înainte de limita biologică medie sau maximă a organismului. Nu degeaba se spune: „Minte sănătoasă într-un corp sănătos". Dacă nu gândești sănătos, nici corpul nu va rămâne mult timp sănătos. Naturiștii au zicala lor: „Spune-mi cum mănânci, ca să-ți spun ce fel de om ești."

Iată de ce unul din obiectivele mele fundamentale l-a constituit dorința de-a pune bazele a două instituții prestigioase, care să-i reunească pe cercetători, inventatori, naturiști, medici, farmaciști, laboranți și alte categorii de intelectuali, interesați de studierea cauzelor bolilor, de adoptarea unei conduite de atac moderne, de perfecționarea continuă a strategiei de luptă împotriva bolilor, de readucerea omului în sânul mirificei Naturi, singura care-l poate ocroti și salva de umilințe și dureri inutile. Suntem încredințați că prin înființarea Societății Naturiștilor din România, a Fundației „Virginia" prin Igienă a Nutriției și Sănătate Publică, precum și a Centrului de Macrobiotică a Banatului, ne vom concentra forțele, vom impune pe plan internațional școala românească de medicină naturistă și vom lupta cu mai mult succes împotriva celor ce ne pun beețe în roate, se dovedesc impenetranți și refractari la nou. Considerăm că în felul acesta vom putea acționa eficient împotriva a ceea ce unii pacienți numesc „mafia albă".

Reproducem, în continuare, documentele juridice care atestă înființarea celor două instituții amintite, precum și statutul pe baza cărora își desfășoară ele activitatea.

STATUTUL SOCIETĂȚII NATURIȘTILOR DIN ROMÂNIA

Cap. I. DENUMIRE, SEDIU, DURATĂ DE FUNCȚIONARE

Art. I — Este denumită Societatea Naturiștilor din România, cuprinzând o paletă diversificată de studii și

practici pendinte de medicina naturistă. Societatea Naturiştilor din România ia fiinţă în temeiul Legii pentru persoanele juridice din 1924, art. 7, al Decretului-Lege nr. 8 din 31 decembrie 1989 şi al Decretului nr. 31 din 1954 privind persoanele fizice şi juridice.

Art. 2 — Sediul central al Societăţii Naturiştilor din România este la Lugoj, str. C.D. Loga nr. 36, jud. Timiş, având în vedere faptul că rezultatele de excepţie obţinute de d-na dr. ing. Virginia Faur atrag un număr imens de pacienţi din ţară şi din străinătate. Prin faptul că pe adresa d-nei Virginia Faur sosesc invitaţii la congrese, simpozioane, conferinţe, consfătuiri internaţionale din întreaga lume, Lugojul s-a impus şi în conştiinţa străinătăţii, ca un simbol al binelui spre care se îndreaptă speranţele de sănătate şi de viaţă a mii de oameni.

Art. 3 — Societatea Naturiştilor din România îşi propune să deschidă filiale în ţară, care să promoveze activ, concret şi eficient, modalităţile de tratament bazate, în principal, pe o alimentaţie naturistă, pe o seamă de procedee caracteristice medicinii naturiste.

Art. 4 — Societatea Naturiştilor din România se constituie pe o durată nelimitată.

Cap. II — SCOP ŞI OBIECTIVE

Art. 5 — Societatea Naturiştilor din România îşi propune să adune şi să valorifice, în folosul oamenilor aflaţi în suferinţă, la cumpăna dintre viaţă şi moarte, acele teorii şi practici, în concordie cu Natura, circumscrise domeniului atât de vast al medicinii naturiste.

Art. 6 — La reuşita practicii terapeutice, a îmbogăţirii zestrei de cunoştinţe folositoare, recăpătării sănătăţii (fitoterapia, apiterapia, balenoterapia, fizioterapia, psihoterapia, bioenergia, acupunctura, presupunctura, electropunctura etc.).

Art. 7 — Societatea Naturiştilor din România nu-şi propune să minimalizeze sau să subaprecieze medicina alopată, oferind, în schimb, alternative eficiente de tratament, în special atunci şi acolo unde, prin metodele tradiţionale, bolnavii nu mai au nici o şansă de vindecare.

Art. 8 — În îndeplinirea acestui obiectiv de cea mai pură şi înălţătoare simţire umană, Societatea Naturiştilor

din România îşi propune să întreprindă următoarele:

(a) organizează simpozioane, întruniri, conferinţe, colocvii cu participarea celor mai buni practicieni în domeniu din ţară şi din străinătate;

(b) acordă facilităţi de studiere şi aprofundare a teoriilor şi practicilor naturiste, oferind îndrumări, material de studiu, premii, burse;

(c) încheie acorduri de colaborare cu organisme şi societăţi similare din străinătate;

(d) iniţiază proiecte de înfiinţare a unor laboratoare, cabinete de consultaţie şi tratament în domeniul practicării terapiilor naturiste;

(e) îndrumă înfiinţarea unor localuri cu specific de alimentaţie naturistă, bazată pe crudităţi (salate, diverse preparate din legume nefierte), sucuri naturale proaspete neconservate, ceaiuri din plante medicinale şi alte extracte naturale;

(f) asigură asistenţă de specialitate pentru înfiinţarea de farmacii cu plante medicinale şi medicamente din plante medicinale, după brevete proprii;

(g) acordă asistenţă privind amenajarea terenurilor experimentale, în condiţii de renunţare la „binefacerile" substanţelor toxice de combatere a bolilor şi dăunătorilor;

(h) întocmeşte studii prin care îndeamnă oamenii să cultive plante-aliment uitate, precum: napul, soia, lintea etc. sau plante medicinale pentru ceaiuri ca: salvia, busuiocul, cimbrişorul, gălbenelele;

(i) organizează schimburi de experienţă în domenii diverse de practică medicală şi de tratament naturiste, cu participare românească şi internaţională;

(j) promovează spiritul competitiv în activitatea terapeutică, încurajând — moral şi material — iniţiativa, inventivitatea;

(k) încheie contracte cu alte societăţi similare din străinătate;

(l) organizează cercuri ale inventatorilor cu activitate permanentă.

Cap. III — Finanţarea şi administraţia

Art. 9 — Societatea naturiştilor din România îşi asigură fonduri băneşti din donaţiile permanente ale

fondatorilor şi/sau ale unor terţi, membri simpatizanţi.

Art. 10 — Societatea naturiştilor din România are ca organe de conducere următoarele:

a) consiliul de conducere, compus din 11—21 membri (preşedinte, 3—5 vicepreşedinţi, secretar, consilieri ai preşedintelui pe domenii);

b) biroul executiv (5—9 membri).

Art. 11 — Alegerea organelor de conducere se face, anual, de către membrii societăţii.

Art. 12 — Controlul asupra gestiunii îl va exercita comisia de cenzori (5—7 membri).

Art. 13 — Consiliul de conducere se compune din personalităţi ştiinţifice de primă mărime în diferite domenii care oferă sprijin concret, formulează sugestii, asigură coordonarea unitară a filialelor ce se înfiinţează în ţară cu respectarea legislaţiei în vigoare şi prezentului statut de funcţionare.

Art. 14 — Se înfiinţează comisii de asistenţă,, reprezentând ramurile de activitate ale medicinii naturiste (fitoterapia, apiterapia, bioenergia, psihoterapia, acupunctura atc). De regulă, preşedintele fiecărei comisii este membru al consiliului de conducere al Societăţii Naturiştilor din România.

Art. 15 — Membrii consiliului de conducere, biroul executiv şi preşedinţii comisiilor de asistenţă sunt aleşi, anual, în şedinţe ale Societăţii Naturiştilor din România.

Art. 16 — Deciziile consiliului de conducere sunt valabile dacă se adoptă cu majoritatea simplă de valori ale membrilor înscrişi.

art. 17 — Consilierul juridic este membru de drept al consiliului de conducere şi acordă asistenţă de specialitate, răspunde de legalitatea documentelor emise de Societatea Naturiştilor din România, care vor purta, obligatoriu, viza acestuia.

Cap. IV — Dizolvare şi lichidare

Art. 18 — Societatea Naturiştilor din România se dizolvă în următoarele situaţii:

(a) neîndeplinirea obiectivelor cuprinse în statutul de funcţionare şi ale legislaţiei în vigoare;

(b) la iniţiativa consiliului de conducere

Art. 19 — Dizolvarea Societăţii Naturiştilor din România se publică în Monitorul Oficial.

Art. 20 — Societatea dizolvată intră în lichidare. Secretarul se ocupă, în mod direct, de îndeplinirea formalităţilor necesare, în afara cazului în care consiliul de conducere hotărăşte altfel.

Art. 21 — În situaţia în care societatea continuă să elibereze acte, acestea vor purta menţiunea „societatea este în lichidare".

Art. 22 — Procedura lichidării se face conform legislaţiei în vigoare.

Cap. V — Litigii

Art. 23 — În cazul în care Societatea Naturiştilor din România este parte în vreun litigiu, acesta se va soluţiona în instanţă, potrivit legislaţiei româneşti.

PREŞEDINTE,
dr. ing. Virginia Faur

SECRETAR,
Constantin Jichiţa

*
* *

ROMÂNIA
NOTARIATUL DE STAT LUGOJ
nr. 13986

ÎNCHEIERE DE AUTENTIFICARE NR. 1986, ANUL 1992, LUNA MARTIE, ZIUA 19

În faţa mea, notar de stat, Radu Maria, s-a prezentat Faur Virginia, cetăţean român, domiciliată în România, localitatea Lugoj, Splaiul 1 Decembrie 1918, bl. 33, ap. 3, jud. Timiş, identificat cu buletin de identitate seria D.G., nr. 253335, eliberat de Miliţia municipiului Lugoj, la data de 25 februarie 1988 şi Jichiţa Constantin, cetăţean român,

domiciliat în România, localitatea Lugoj, Splaiul 1 Decembrie 1918, bl. 17, ap. 2, jud. Timiş, identificat cu buletinul de indentitate seria D.E., nr. 491133, eliberat de Miliţia municipiului Lugoj, la data de 7 mai 1987, care au consimţit la identificarea prezentului act şi au semnat toate exemplarele. Se autentifică prezentul act conform art. 4, lit. a şi b din Decretul nr. 377/1960, la cererea părţilor, care au adus actul dactilografiat. S-a taxat cu suma de 1000 lei, conform chitanţei CEC nr. 0211414/19.03.1992.

NOTAR DE STAT,
Radu Maria

*
* *

STATUTUL FUNDAŢIEI „VIRGINIA" PRIN IGIENA ALIMENTAŢIEI PENTRU SĂNĂTATE PUBLICĂ

Cap. I — Denumire, scop, obiective

Art. 1 — Prin voinţa d-nei dr. ing. Virginia Faur, în conformitate cu art. 7 din Legea pentru persoanele juridice din 1924, Decretul-Lege nr. 8 din 31 decembrie 1989 şi Decretul nr. 31 din 1954 privind persoanele fizice şi juridice, se constituie Fundaţia „Virginia" prin Igienă a Nutriţiei şi Sănătate Publică.

Art. 2 — Fundaţia „Virginia" are drept scop să contribuie la cunoaşterea şi răspândirea informaţiilor referitoare la nutriţia alimentaţiei şi la unele practici de terapie naturistă pentru revigorarea sănătăţii populaţiei.

Art. 3 — Fundaţia „Virginia" prin Igienă a Nutriţiei şi Sănătate Publică are următoarele obiective fundamentale:

(a) organizează întruniri, simpozioane, seminarii, colocvii, conferinţe de presă;

(b) acordă burse de studii, premii;

(c) organizează schimburi de experienţă cu instituţii, societăţi, persoane particulare şi cercetători privind

promovarea ideilor şi practicilor terapiei naturiste, pentru menţinerea stării de sănătate şi vitalitate a populaţiei;

(d) încheie acorduri de colaborare cu organisme specializate în asistenţă socială din ţară şi din străinătate;

(e) întreprinde şi alte activităţi cu scop de informare şi asistenţă socială privind alimentaţia corectă, prevenirea şi tratarea bolilor pe bază de regim alimentar, ceaiuri şi extracte naturale.

Cap. II — Sediul, durata de funcţionare, patrimoniul

Art. 4 — Sediul fundaţiei se află în Lugoj, str. C.D. Loga, nr.36. Fundaţia „Virginia poate înfiinţa filiale în ţară şi în străinătate, cu respectarea legislaţiei în vigoare.

Art. 5 — Fundaţia „Virginia" este constituită pentru o perioadă nelimitată.

Art. 6 — Patrimoniul în dotare a Fundaţiei „Virginia" estede 50 000 lei şi este dăruit de d-na Virginia Faur, pentru construcţia unui local corespunzător, cuprinzînd un cabinet de consultaţii, laborator, farmacie, redacţia revistei „Doctorul-Natură" şi alte dependenţe necesare.

Cap. III. Finanţarea şi administraţia

Art. 7 — Fundaţia poate accepta orice fel de cadouri, donaţii, (mobile şi imobile) din partea unor terţi, dornici să adere şi să contribuie la înfăptuirea scopului fundamental al Fundaţiei „Virginia" prin Igienă a Nutriţiei şi Sănătate Publică — sănătatea oamenilor. Fundaţia „Virginia" va finanţa realizarea scopurilor sale cu donaţiile permanente ale fondatorului său, precum şi cu cele ale unor terţi.

Art. 8 — Administraţia Fundaţiei „Virginia" intră în atribuţiile comitetului executiv. Controlul asupra gestiunii îl va exercita comisia de cenzori. Un consiliu de onoare oferă asistenţă fundaţiei.

Art. 9 — Consiliul de onoare asigură patronajul instituţiei, fără obligativitatea de a prezenta bilanţ şi se compune din personalităţi din diferite domenii, care oferă sprijin concret, formulează sugestii. Preşedintele consiliului de onoare va fi o personalitate ştiinţifică, având

preocupări apropiate domeniului medicinii naturiste.

Art. 10 — Comisia de asistenţă şi comisia financiară sunt conduse de cei doi vicepreşedinţi şi se compun din 3 membri, numiţi anual de comitetul executiv, care au ca atribuţii să propună măsuri concrete, asigurând desfăşurarea activităţilor specifice pe bază de programe aprobate de comitetul executiv. Ele vor ţine, anual, cel puţin o şedinţă de analiză şi cu orice altă ocazie, considerată oportună.

Art. 11 — Organele executive ale fundaţiei sunt comitetul executiv, compus din 5 membri, precum şi consilierul delegat.

Art. 12 — Comitetul executiv îşi ţine şedinţele operative de lucru în baza convocării făcute de consilierul delegat. Deciziile comitetului executiv sunt valabile dacă se adoptă cu majoritatea absolută a celor prezenţi, dar nu mai puţin de 3. În caz de paritate, hotărâtor este votul consilierului delegat.

Art. 13 — Procesele verbale ale şedinţelor comitetului executiv vor fi înscrise în registre aparte şi vor fi semnate de preşedintele respectivei sesiuni şi de către un alt membru, căruia îi va reveni rolul de secretar al sesiunii.

Art. 14 — Consilierul delegat are, de drept, puterea de semnătură şi reprezintă fundaţia în raporturile cu terţii şi în cazul unui proces pentru orice operaţie legată de gestiune. Consilierul delegat angajează şi demite personalul, stabileşte atribuţiile fiecăruia şi nivelele de salarizare.

Art. 15 — Consilierul juridic este membru de drept al comitetului executiv şi acordă asistenţă de specialitate, răspunde de legalitatea documentelor emise de fundaţie, care, obligatoriu, vor purta viza acestuia.

Cap. IV — Dizolvarea şi lichidarea fundaţiei

Art. 16 — Fundaţia „Virginia" prin Igienă a Nutriţiei şi Sănătate Publică se dizolvă în următoarele situaţii:

a) neîndeplinirea obiectivelor cuprinse în statutul de funcţionare;

b) la iniţiativa fondatorului.

Art. 17 — Dizolvarea fundaţiei se publică în Monitorul Oficial.

Art. 18 — Fundaţia, odată dizolvată, intră în lichidare. Consilierul delegat se ocupă, în mod direct, fiind răspunzător de îndeplinirea formalităţilor necesare, în afara cazului în care fondatorul hotărăşte altfel.

Art. 19 — În situaţia în care fundaţia continuă să elibereze acte, acestea vor purta menţiunea „fundaţia este în lichidare".

Art. 20 — Procedura lichidării se va face în conformitate cu dispoziţiile legale.

Cap. V — Litigii

Art. 21 — În cazul în care fundaţia este parte într-un litigiu, acesta se va soluţiona în instanţele competente, potrivit legislaţiei româneşti în vigoare.

PREŞEDINTE,
Dr. Ing. Virginia Faur

SECRETAR,
Dr. Gabriela Ianculescu

*
* *

ROMANIA
NOTARIATUL DE STAT LUGOJ
Nr.13 987/1992

ÎNCHEIERE DE AUTENTIFICARE NR. 1987
ANUL 1992, LUNA MARTIE, ZIUA 19

În faţa mea, notar de stat, Radu Maria, s-a prezentat Faur Virginia, cetăţean român, domiciliat în România, localitatea Lugoj, Splaiul 1 Decembrie 1918, bl. 33, ap. 3, jud. Timiş, identificat cu buletin de identitate seria D.G. nr. 253335, eliberat de Miliţia municipiului Lugoj, la data de 25 februarie 1988 şi Ianculescu Gabriela, cetăţean român, domiciliat în România, localitatea Lugoj, Aleea Pinilor, nr. 5, sc. A, ap. 10, jud. Timiş, identificat cu buletin de identitate seria B.X. nr. 667806, eliberat de Miliţia municipiului Timişoara, la data de 24 februarie

Scanned with OKEN Scanner

1984, care au consimţit la identificarea prezentului act şi au semnat toate exemplarele. Se autentifică prezentul act conform art. 4, lit. a, i, o, din decretul nr. 377/1960, la cererea părţilor care au adus actul dactilografiat. S-a taxat cu suma de 1 000 lei, conform chitanţei CEC nr. 0211413/19.03.1992.

NOTAR DE STAT,
Radu Maria

*
* *

27 iulie 1992

Fundaţia „Virginia" prin Igienă a Nutriţiei şi Sănătate Publică Lugoj, s-a înregistrat ca persoană juridică la Judecătoria Lugoj, prin sentinţa civilă nr. 11, din 1 iulie 1992.

PREŞEDINTE,
ss/indescrifrabil

Grefier şef,
ss/indescifrabil

*
* *

Acum, când Fundaţia îşi pune în funcţiune angrenajul organizatoric şi adoptă strategia adecvată pentru a-şi îndeplini menirea stipulată în statut, se cuvine să menţionăm primele acţiuni cu efect umanitar. Dar să-i dăm cuvântul tot Virginiei Faur, pentru a prezenta acest fapt cu profunde reverberaţii în conştiinţa bolnavilor. „Fundaţia noastră are, prin excelenţă, un scop umanitar. Şi nu facem acte de filantropie, cu intenţie publicitară. N-avem nevoie de paradă. Prin tot ceea ce întreprindem, noi confirmăm generozitatea ca act funciar al românilor, calitate neafectată de timp şi evenimente de circumstanţă. Când vezi că se perindă prin cabinetul tău oameni grav bolnavi, nevoiaşi, care-ţi spun, cu lacrimi în ochi: „abia

am avut bani de tren până la Lugoj", te zburlești împotriva nevoii care ține sub papucul său o bună parte din membrii acestei nații și încerci, prin mijloace proprii, să estompezi nedreptatea respectivă. Deși nu avem nici noi o situație financiară strălucită, în astfel de cazuri intervenim prompt și-i ajutăm pe oameni. În perioada ianuarie—mai a.c., am acordat tratament naturist gratuit pentru 130 de pacienți, ceea ce dovedește că nu ne abatem de la statutul nostru, că nu dorim îmbogățirea cu orice preț, că nu exploatăm starea de boală și suferință pentru a ne crea avantaje materiale".

SUMARUL

Scanned with OKEN Scanner

„Tratamentul ce-l aplic eu este o operație naturală, fără bisturiu“.

Virginia Faur

Scanned with OKEN Scanner

Redactor: VICTOR ANDREICA
Tehnoredactori: FLOREA VOICU
FLORIAN SUCIU, VICTOR ANDREICA
Corectură: RAMONA ANDREICA
DUMITRU ANDRIEȘ

Tiparul executat sub comanda 30393
Regia Autonomă a Imprimeriilor
Imprimeria CORESI
Piața Presei Libere, 1, București
ROMÂNIA

Angajată în cercetare de circa 20 de ani, autoare a 106 brevete de inventator — cele mai multe concretizate în medicamente — VIRGINIA FAUR a obţinut rezultate meritorii în tratarea, pe cale naturistă, a unor boli considerate de medicina alopată ca „incurabile“:

În septembrie 1991, la Congresul Mondial de Farmacologie din Washington, i-a fost încununată activitatea, primind 3 titluri de doctor, iar Societatea Oamenilor de Ştiinţă Naturişti din Germania i-a acordat încă un doctorat în Holistică.

Firme prestigioase din Franţa, Israel, China, India şi S.U.A s-au arătat onorate de a obţine colaborarea Virginiei Faur.

ISBN 973-95710-9-3

Angajată în cercetare de circa 20 de ani, autoare a 106 brevete de inventator — cele mai multe concretizate în medicamente — VIRGINIA FAUR a obținut rezultate meritorii în tratarea, pe cale naturistă, a unor boli considerate de medicina alopată ca „incurabile“:

În septembrie 1991, la Congresul Mondial de Farmacologie din Washington, i-a fost încununată activitatea, primind 3 titluri de doctor, iar Societatea Oamenilor de Știință Naturiști din Germania i-a acordat încă un doctorat în Holistică.

Firme prestigioase din Franța, Israel, China, India și S.U.A s-au arătat onorate de a obține colaborarea Virginiei Faur.

ISBN 973-95710-9-3

Scanned with OKEN Scanner

Mătasea de porumb

se folosește: Mătasea este diu-
retică elimina pietre la rinichi
cistite și albuminurie
ajută la eliminarea apei
din țesuturi influențând
în bine unele boli de
inimă și obezitate. Ceaiul
din mătase de porumb
face bine la ficat mărește
secreția biliara și
influențează colecistitele
Ceaiul se prepara din
10 gr circa 2 linguri mă-
tase la 200 gr apă se ia
la 3 ore câte o lingură
mătasea face parte din ceaiuri
diuretice și hepatice

Scanned with OKEN Scanner

LABORATORUL

Tratamentul, pe cale natu

I. Tratamentul de dezintoxicare și regimul alimentar

1) Interzis: zahăr (se înlocuiește cu miere), carne (se înlocuiește cu proteine din vegetale, lapte, ouă, brînză, nuci), oțet din lemn (se înlocuiește cu borș, lămii, zeamă de varză murată, sare de lămîie, oțet din vin), alcool, tutun, mîncare friptă și prăjită, margarină, conserve.

2) Alimente recomandate: supe-cremă de zarzavat cu paste făinoase, cu orez sau cu griș, supe cu lapte sau cu unt, lapte dulce sau acru, brînză, caș (de preferință, de capră), urdă, iaurt, ceaiuri de plante medicinale, ceai cu lapte, sucuri de legume, cartofi piure, copți sau fierți, piure de legume, legume fierte (morcovi, dovlecei, conopidă, mazăre verde) strecurate prin sită, legume ca atare (ardei grași, roșii), paste făinoase de bună calitate, fierte cu lapte, fructe bine coapte, ouă fierte moi, omletă la aburi, ochiuri românești, unt proaspăt, ulei crud, adăugate la mîncăruri gata pregătite, cu cîteva minute înainte de a fi luate de pe foc, sosuri dietetice, condimente vegetale (pătrunjel, mărar, cimbru, tarhon, măcriș); de la ouă se poate consuma (și numai) gălbenușul crud (2-3 pe săptămînă) cu un pahar de lapte călduț sau de suc (proaspăt preparat) de legume, orez integral (mai murdar la aspect), supă de orez, pilaf, porumb, mei, orz, grîu sau derivatele lor (ex.: porumb fiert, porumb copt, boabele de porumb fierte se consumă cu zeama în care au fiert, mămăligă), borș, supă de fasole, supă de ridiche, sîmburi de bostan prăjiți. Sînt admise, în general, toate alimentele care nu sînt consemnate la capitolul "interzis".

3) Se face o clismă pe zi cu ceai de plante: coada șoricelului (Achillea millefolium), trifoi roșu (Trifolium pratense), mușețel (Chamomilla)). Clisma este obligatorie chiar dacă bolnavul nu este constipat.

4) În caz de balonare și febră se pun comprese cu apă și oțet pe abdomen, cu un cearceaf din bumbac împăturit în patru. Deasupra, se înfășoară cu un prosop uscat și se ține compresa timp de două ore. În caz de febră, se înmoaie, din nou, cearceaful în apă cu oțet și se aplică pe abdomen. Pe noduli, pe regiunea dureroasă și inflamată, se pun, alternativ, comprese cu brînză de vaci, cu frunze de varză bine zdrobite, cu terci de gălbenele (Calendula officinalis), cu infuzie de terci de coada calului (Equisetum arvense), tătăneasă (Symphytum officinale), pătlagină (Plantago media), cu apă de lut (chiar lut ca atare). Se mai poate folosi, pentru comprese, următoarea compoziție: 5 frunze de varză bine tocate, 2 cepe mărunțite, 5 pumni de tărîțe, puțină apă. Se fierbe pînă se evaporă apa și se formează un terci. Se așează cataplasma pe o pînză și se aplică pe noduli, pe locuri dureroase, tumori, cicatrici postoperatorii. Se păstrează maximum 2 ore.

5) Se sug 2 g propolis brut, în fiecare zi.

6) Se administrează 2 lingurițe de polen pe zi, în 2-3 reprize.

7) Drojdie - 2 linguri pe zi, în 3-4 reprize.

8) Se beau, zilnic, 1-2 ceaiuri a cîte 250 ml (gălbenele, coada calului, tătăneasă) cu înghițituri rare, din 15 în 15 minute. Se beau, alternativ, în cure de cîte 3 săptămîni.

REȚINEȚI! Tratamentul naturist este de lungă durată (1-2 ani), de la caz la caz, [illegible]

Respectați fiecare procedură, întrucît [illegible]

Scanned with OKEN Scanner

1554

DE PRODUSE NATURALE "FAVISAN"

rală, al afecțiunilor grave

9) Apa de argilă și zeama de tărîțe se beau în loc de apă cînd îi e sete. Apa de argilă un vîrf de cuțit la un pahar cu apă, pusă de cu seara. Se consumă partea decantată ori de cîte ori apare senzația de sete și se adaugă apă peste reziduu. După 3-5 zile, se agită conținutul și se bea. Se repetă același procedeu. Zeama de tărîțe - 2 linguri de tărîțe se pun, de cu seara, într-o cană cu apă (0,5 l); dimineața, se strecoară și se bea, în timpul zilei, cînd bolnavului îi e sete.

10) O masă pe zi - grîu încolțit. Se spală bine 0,5 kg grîu și se pune la încolțit, joi dimineața. Se acoperă cu apă călduță. Vineri dimineața, se strecoară, se lasă fără apă, dar se spală din 8 în 8 ore, pînă sîmbătă, cînd se poate consuma. Se păstrează în frigider, într-o sticlă de lapte, de unde se ia zilnic, porția de 80 g, se spală bine înainte de a-l consuma. Se poate lua în amestec cu mere rase, nucă măcinată și miere.

11) Calciu natural - cîte un vîrf de cuțit coji de ouă (măcinate cu rîșnița de cafea), de 3 ori pe zi, se bea cu apa de argilă, zeamă de tărîțe sau ceai de plante.

12) Cura cu aloe (Aloe Vera) - se consumă 1-2 cm frunză verde/zi. Cura durează 1-2 luni, cu o pauză de o lună.

13) Suc de orz verde - 1-3 pahare, a cîte 50 ml, pe zi. Orzul verde, la 30 cm, semănat dru și în lădițe, se dă prin mașina de tocat carne, [illegible] se amestecă cu 1 l apă, după care se strecoară prin centrifugă sau prin tifon. Se păstrează în frigider. Orzul verde se poate consuma și ca atare, cu alte verdețuri (frunze de pătrunjel, morcovi, țelină) cîte 50 g pe zi, adăugate în mîncare.

14) Cura cu boabe de cetină. Boabele de cetină se mestecă și se înghit. În prima zi se iau 4 boabe, a doua zi, 5 boabe, apoi, zilnic, doza crește cu cîte o boabă, pînă în a 12-a zi, cînd se iau 15 boabe, iar, apoi, doza scade cu cîte o boabă, zilnic, pînă se ajunge la 4 boabe, în a 23-a zi. Se face pe o perioadă îndelungată, de pînă la un an. Cetina e contraindicată celor cu afecțiuni renale inflamatorii.

15) Cura cu boabe de cătină - [redacted].

16) 1-3 aspirine pe zi, dizolvate în suc de cartofi, în caz de dureri, febră, răceli. Se admit și alte calmante, pe care le recomandă medicul: algocalmin, fortral, piafen etc.

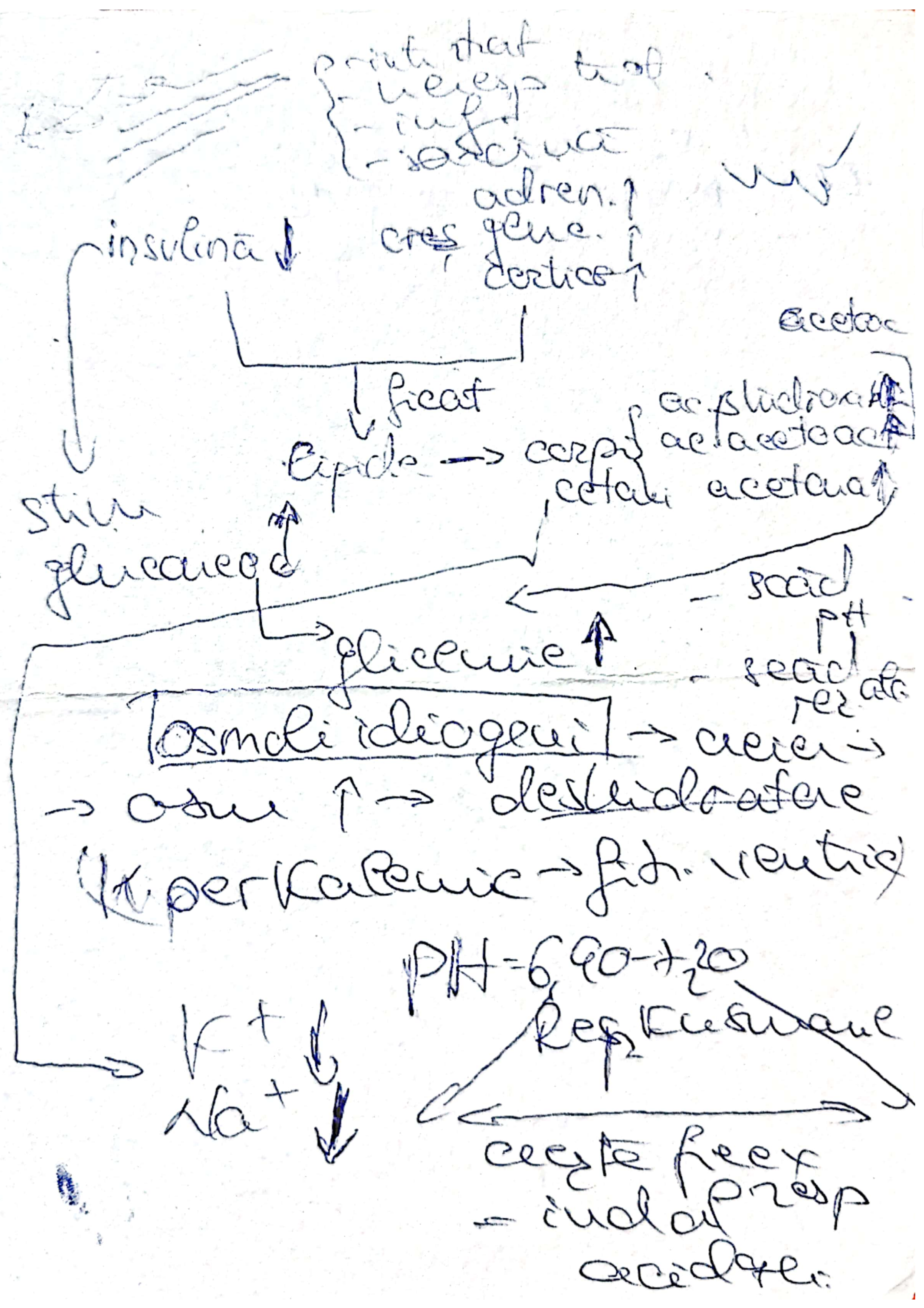
II. Tratamentul propriu-zis

1) Ceai protector FAVISAN (lichid incolor) - 40 ml, cu o oră înainte de masă, de 1-[redacted] ori pe zi. Produsul se păstrează la răcoare, ferit de îngheț, lumină și căldură, fără a intra în contact cu metale sau materiale plastice.

2) Ceai de protecție FAVISAN (plantă mărunțită). Se beau 2 ceaiuri pe zi (unul pînă la prînz, iar celălalt, după prînz, pîna seara, la culcare), cîte o înghițitură la 10-15 minute. Mod de preparare: Peste o lingurița rasă de plantă, se toarnă o cană (250 ml) apă clocotită. Se acoperă și se strecoară după o oră.

caz, în cure de 4 luni, fără întrerupere. Se poate asocia cu tratamentul medicamentos.
ruicit au legătură între ele. E în folosul Dvs.

Scanned with OKEN Scanner

Scanned with OKEN Scanner

Bilet:

~~Uite un fel de filosofie;~~

relație relație

Nu ∃ decît vorba (entitatea): Eu-Tu; Eu-El.

Eu simplu, fără Tu nu există nicicînd.

Se zice așa: Eu e crisalida, Tu e fluturele!

Scanned with OKEN Scanner

SC **PATTY BEST** SRL

Produse garantate pe gustul tuturor!

Ingrediente:
făină, margarină vegetală
zahăr, drojdie, brânză vaci

Rulou brânză

Comenzi la domiciliu - Tel. 032/126972

Gramaj .... Valabil până la ...18 X 2001...........

Scanned with OKEN Scanner